

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

رسالت
علیهما الصلوة
والتسلیمة

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

بانك احاديث

اهل بيت عليهم السلام

با موضوع:

معصوم شناسی

جلد (۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بانک احادیث اهل بیت (ع)

نویسنده:

واحد تحقیقات مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵ فهرست
۳۴ بانک احادیث اهل بیت (ع) جلد ۲ - (معصوم شناسی)
۳۴ مشخصات کتاب
۳۴ معصوم شناسی
۳۴ حضرت محمد(ص)
۳۴ حدیث ۱
۳۴ حدیث ۲
۳۴ حدیث ۳
۳۴ حدیث ۴
۳۵ حدیث ۵
۳۵ حدیث ۶
۳۵ حدیث ۷
۳۵ حدیث ۸
۳۵ حدیث ۹
۳۵ حدیث ۱۰
۳۵ حدیث ۱۱
۳۶ حدیث ۱۲
۳۶ حدیث ۱۳
۳۶ حدیث ۱۴
۳۶ حدیث ۱۵
۳۶ حدیث ۱۶
۳۶ حدیث ۱۷
۳۷ حدیث ۱۸

۳۷	حدیث ۱۹
۳۷	حدیث ۲۰
۳۷	حدیث ۲۱
۳۷	حدیث ۲۲
۳۷	حدیث ۲۳
۳۸	حدیث ۲۴
۳۸	حدیث ۲۵
۳۸	حدیث ۲۶
۳۸	حدیث ۲۷
۳۸	حدیث ۲۸
۳۸	حدیث ۲۹
۳۸	حدیث ۳۰
۳۹	حدیث ۳۱
۳۹	حدیث ۳۲
۳۹	حدیث ۳۳
۳۹	حدیث ۳۴
۳۹	حدیث ۳۵
۳۹	حدیث ۳۶
۴۰	حدیث ۳۷
۴۰	حدیث ۳۸
۴۰	حدیث ۳۹
۴۰	حدیث ۴۰
۴۰	حدیث ۴۱
۴۰	حدیث ۴۲

۴۱	حدیث ۴۳
۴۱	حدیث ۴۴
۴۱	حدیث ۴۵
۴۱	حدیث ۴۶
۴۱	حدیث ۴۷
۴۱	حدیث ۴۸
۴۱	حدیث ۴۹
۴۲	حدیث ۵۰
۴۲	حدیث ۵۱
۴۲	حدیث ۵۲
۴۲	حدیث ۵۳
۴۲	حدیث ۵۴
۴۲	حدیث ۵۵
۴۲	حدیث ۵۶
۴۳	حدیث ۵۷
۴۳	حدیث ۵۸
۴۳	حدیث ۵۹
۴۳	حدیث ۶۰
۴۳	حدیث ۶۱
۴۳	حدیث ۶۲
۴۴	حدیث ۶۳
۴۴	حدیث ۶۴
۴۴	حدیث ۶۵
۴۴	حدیث ۶۶

۴۴	حدیث ۶۷
۴۴	حدیث ۶۸
۴۵	حدیث ۶۹
۴۵	حدیث ۷۰
۴۵	حدیث ۷۱
۴۵	حدیث ۷۲
۴۵	حدیث ۷۳
۴۵	حدیث ۷۴
۴۶	حدیث ۷۵
۴۶	حدیث ۷۶
۴۶	حدیث ۷۷
۴۶	حدیث ۷۸
۴۶	حدیث ۷۹
۴۶	حدیث ۸۰
۴۶	حدیث ۸۱
۴۷	حدیث ۸۲
۴۷	حدیث ۸۳
۴۷	حدیث ۸۴
۴۷	حدیث ۸۵
۴۷	حدیث ۸۶
۴۷	حدیث ۸۷
۴۷	حدیث ۸۸
۴۷	حدیث ۸۹
۴۸	حدیث ۹۰

۴۸	حدیث ۹۱
۴۸	حدیث ۹۲
۴۸	حدیث ۹۳
۴۸	حدیث ۹۴
۴۸	حدیث ۹۵
۴۸	حدیث ۹۶
۴۹	حدیث ۹۷
۴۹	حدیث ۹۸
۴۹	حدیث ۹۹
۴۹	حدیث ۱۰۰
۴۹	حدیث ۱۰۱
۴۹	حدیث ۱۰۲
۴۹	حدیث ۱۰۳
۵۰	حدیث ۱۰۴
۵۰	حدیث ۱۰۵
۵۰	حدیث ۱۰۶
۵۰	حدیث ۱۰۷
۵۰	حدیث ۱۰۸
۵۰	حدیث ۱۰۹
۵۱	حدیث ۱۱۰
۵۱	حدیث ۱۱۱
۵۱	حدیث ۱۱۲
۵۱	حدیث ۱۱۳
۵۱	حدیث ۱۱۴

۵۱	حدیث ۱۱۵
۵۱	حدیث ۱۱۶
۵۲	حدیث ۱۱۷
۵۲	حدیث ۱۱۸
۵۲	حدیث ۱۱۹
۵۲	حدیث ۱۲۰
۵۲	حدیث ۱۲۱
۵۲	حدیث ۱۲۲
۵۲	حدیث ۱۲۳
۵۳	حدیث ۱۲۴
۵۳	حدیث ۱۲۵
۵۳	حدیث ۱۲۶
۵۳	حدیث ۱۲۷
۵۳	حدیث ۱۲۸
۵۳	حدیث ۱۲۹
۵۳	حدیث ۱۳۰
۵۴	حدیث ۱۳۱
۵۴	حدیث ۱۳۲
۵۴	حدیث ۱۳۳
۵۴	حدیث ۱۳۴
۵۴	حدیث ۱۳۵
۵۴	حدیث ۱۳۶
۵۴	حدیث ۱۳۷
۵۴	حدیث ۱۳۸

۵۵	حدیث ۱۳۹
۵۵	حدیث ۱۴۰
۵۵	حدیث ۱۴۱
۵۵	حضرت فاطمه (س)
۵۵	حدیث ۱
۵۵	حدیث ۲
۵۵	حدیث ۳
۵۶	حدیث ۴
۵۶	حدیث ۵
۵۶	حدیث ۶
۵۶	حدیث ۷
۵۶	حدیث ۸
۵۷	حدیث ۹
۵۷	حدیث ۱۰
۵۷	حدیث ۱۱
۵۷	حدیث ۱۲
۵۷	حدیث ۱۳
۵۸	حدیث ۱۴
۵۸	حدیث ۱۵
۵۸	حدیث ۱۶
۵۸	حدیث ۱۷
۵۸	حدیث ۱۸
۵۸	حدیث ۱۹
۵۹	حدیث ۲۰

۵۹	حدیث ۲۱
۵۹	حدیث ۲۲
۵۹	حدیث ۲۳
۵۹	حدیث ۲۴
۶۰	حدیث ۲۵
۶۰	حدیث ۲۶
۶۰	حدیث ۲۷
۶۰	حدیث ۲۸
۶۰	حدیث ۲۹
۶۰	حدیث ۳۰
۶۱	حدیث ۳۱
۶۱	حدیث ۳۲
۶۱	حدیث ۳۳
۶۱	حدیث ۳۴
۶۱	حدیث ۳۵
۶۱	حدیث ۳۶
۶۱	حدیث ۳۷
۶۲	حدیث ۳۸
۶۲	حدیث ۳۹
۶۲	حدیث ۴۰
۶۲	حدیث ۴۱
۶۲	حدیث ۴۲
۶۲	حدیث ۴۳
۶۲	حدیث ۴۴

۶۳	حدیث ۴۵
۶۳	حدیث ۴۶
۶۳	حدیث ۴۷
۶۳	حدیث ۴۸
۶۳	حدیث ۴۹
۶۳	حدیث ۵۰
۶۴	حدیث ۵۱
۶۴	حدیث ۵۲
۶۴	حدیث ۵۳
۶۴	حدیث ۵۴
۶۴	حدیث ۵۵
۶۴	حدیث ۵۶
۶۴	حدیث ۵۷
۶۴	حدیث ۵۸
۶۵	حدیث ۵۹
۶۵	حدیث ۶۰
۶۵	حدیث ۶۱
۶۵	حدیث ۶۲
۶۵	حدیث ۶۳
۶۵	حدیث ۶۴
۶۵	حدیث ۶۵
۶۶	حدیث ۶۶
۶۶	حدیث ۶۷
۶۶	حدیث ۶۸

۶۶	حدیث ۶۹
۶۶	حدیث ۷۰
۶۶	حدیث ۷۱
۶۶	حدیث ۷۲
۶۶	حدیث ۷۳
۶۷	حدیث ۷۴
۶۷	حدیث ۷۵
۶۷	حدیث ۷۶
۶۷	حدیث ۷۷
۶۷	حدیث ۷۸
۶۷	حدیث ۷۹
۶۸	حدیث ۸۰
۶۸	حدیث ۸۱
۶۸	حدیث ۸۲
۶۸	حدیث ۸۳
۶۸	حدیث ۸۴
۶۹	حدیث ۸۵
۶۹	حدیث ۸۶
۶۹	حدیث ۸۷
۶۹	حدیث ۸۸
۶۹	حدیث ۸۹
۶۹	امام علی (ع)
۶۹	حدیث ۱
۶۹	حدیث ۲

۷۰	حدیث ۳
۷۰	حدیث ۴
۷۰	حدیث ۵
۷۰	حدیث ۶
۷۰	حدیث ۷
۷۱	حدیث ۸
۷۱	حدیث ۹
۷۱	حدیث ۱۰
۷۱	حدیث ۱۱
۷۱	حدیث ۱۲
۷۲	حدیث ۱۳
۷۲	حدیث ۱۴
۷۲	حدیث ۱۵
۷۲	حدیث ۱۶
۷۲	حدیث ۱۷
۷۳	حدیث ۱۸
۷۳	حدیث ۱۹
۷۳	حدیث ۲۰
۷۳	حدیث ۲۱
۷۳	حدیث ۲۲
۷۴	حدیث ۲۳
۷۴	حدیث ۲۴
۷۴	حدیث ۲۵
۷۴	حدیث ۲۶

۷۴	حدیث ۲۷
۷۴	حدیث ۲۸
۷۵	حدیث ۲۹
۷۵	حدیث ۳۰
۷۵	حدیث ۳۱
۷۵	حدیث ۳۲
۷۵	حدیث ۳۳
۷۵	حدیث ۳۴
۷۶	حدیث ۳۵
۷۶	حدیث ۳۶
۷۶	حدیث ۳۷
۷۶	حدیث ۳۸
۷۶	حدیث ۳۹
۷۶	حدیث ۴۰
۷۶	حدیث ۴۱
۷۷	حدیث ۴۲
۷۷	حدیث ۴۳
۷۷	حدیث ۴۴
۷۷	حدیث ۴۵
۷۷	حدیث ۴۶
۷۷	حدیث ۴۷
۷۸	حدیث ۴۸
۷۸	حدیث ۴۹
۷۸	حدیث ۵۰

۷۸	حدیث ۵۱
۷۸	حدیث ۵۲
۷۸	حدیث ۵۳
۷۸	حدیث ۵۴
۷۹	حدیث ۵۵
۷۹	حدیث ۵۶
۷۹	حدیث ۵۷
۷۹	حدیث ۵۸
۷۹	حدیث ۵۹
۷۹	حدیث ۶۰
۷۹	حدیث ۶۱
۷۹	حدیث ۶۲
۸۰	حدیث ۶۳
۸۰	حدیث ۶۴
۸۰	حدیث ۶۵
۸۰	حدیث ۶۶
۸۰	حدیث ۶۷
۸۰	حدیث ۶۸
۸۰	حدیث ۶۹
۸۰	حدیث ۷۰
۸۱	حدیث ۷۱
۸۱	حدیث ۷۲
۸۱	حدیث ۷۳
۸۱	حدیث ۷۴

۸۱	حدیث ۷۵
۸۱	حدیث ۷۶
۸۲	حدیث ۷۷
۸۲	حدیث ۷۸
۸۲	حدیث ۷۹
۸۲	حدیث ۸۰
۸۲	حدیث ۸۱
۸۲	حدیث ۸۲
۸۲	حدیث ۸۳
۸۳	حدیث ۸۴
۸۳	حدیث ۸۵
۸۳	حدیث ۸۶
۸۳	حدیث ۸۷
۸۳	حدیث ۸۸
۸۳	حدیث ۸۹
۸۴	حدیث ۹۰
۸۴	حدیث ۹۱
۸۴	حدیث ۹۲
۸۴	حدیث ۹۳
۸۴	حدیث ۹۴
۸۴	حدیث ۹۵
۸۵	حدیث ۹۶
۸۵	حدیث ۹۷
۸۵	حدیث ۹۸

۸۵	حدیث ۹۹
۸۵	حدیث ۱۰۰
۸۵	حدیث ۱۰۱
۸۵	حدیث ۱۰۲
۸۶	حدیث ۱۰۳
۸۶	امام حسن (ع)
۸۶	حدیث ۱
۸۶	حدیث ۲
۸۶	حدیث ۳
۸۶	حدیث ۴
۸۶	حدیث ۵
۸۷	حدیث ۶
۸۷	حدیث ۷
۸۷	حدیث ۸
۸۷	حدیث ۹
۸۷	حدیث ۱۰
۸۷	حدیث ۱۱
۸۷	حدیث ۱۲
۸۷	حدیث ۱۳
۸۸	حدیث ۱۴
۸۸	حدیث ۱۵
۸۸	حدیث ۱۶
۸۸	حدیث ۱۷
۸۸	حدیث ۱۸

۸۸	حدیث ۱۹
۸۹	حدیث ۲۰
۸۹	حدیث ۲۱
۸۹	حدیث ۲۲
۸۹	حدیث ۲۳
۸۹	حدیث ۲۴
۸۹	حدیث ۲۵
۹۰	حدیث ۲۶
۹۰	حدیث ۲۷
۹۰	حدیث ۲۸
۹۰	حدیث ۲۹
۹۰	حدیث ۳۰
۹۰	حدیث ۳۱
۹۰	حدیث ۳۲
۹۱	حدیث ۳۳
۹۱	حدیث ۳۴
۹۱	حدیث ۳۵
۹۱	حدیث ۳۶
۹۱	حدیث ۳۷
۹۱	حدیث ۳۸
۹۱	حدیث ۳۹
۹۲	حدیث ۴۰
۹۲	حدیث ۴۱
۹۲	حدیث ۴۲

۹۲	حدیث ۴۳
۹۲	حدیث ۴۴
۹۳	حدیث ۴۵
۹۳	حدیث ۴۶
۹۳	حدیث ۴۷
۹۳	امام حسین (ع)
۹۳	حدیث ۱
۹۳	حدیث ۲
۹۳	حدیث ۳
۹۴	حدیث ۴
۹۴	حدیث ۵
۹۴	حدیث ۶
۹۴	حدیث ۷
۹۴	حدیث ۸
۹۵	حدیث ۹
۹۵	حدیث ۱۰
۹۵	حدیث ۱۱
۹۵	حدیث ۱۲
۹۵	حدیث ۱۳
۹۶	حدیث ۱۴
۹۶	حدیث ۱۵
۹۶	حدیث ۱۶
۹۶	حدیث ۱۷
۹۶	حدیث ۱۸

۹۶	حدیث ۱۹
۹۷	حدیث ۲۰
۹۷	حدیث ۲۱
۹۷	حدیث ۲۲
۹۷	حدیث ۲۳
۹۷	حدیث ۲۴
۹۷	حدیث ۲۵
۹۷	حدیث ۲۶
۹۸	حدیث ۲۷
۹۸	حدیث ۲۸
۹۸	حدیث ۲۹
۹۸	حدیث ۳۰
۹۸	حدیث ۳۱
۹۸	حدیث ۳۲
۹۸	حدیث ۳۳
۹۹	حدیث ۳۴
۹۹	حدیث ۳۵
۹۹	حدیث ۳۶
۹۹	حدیث ۳۷
۹۹	حدیث ۳۸
۹۹	حدیث ۳۹
۹۹	حدیث ۴۰
۹۹	حدیث ۴۱
۱۰۰	حدیث ۴۲

۱۰۰	حدیث ۴۳
۱۰۰	حدیث ۴۴
۱۰۰	حدیث ۴۵
۱۰۰	حدیث ۴۶
۱۰۰	حدیث ۴۷
۱۰۰	حدیث ۴۸
۱۰۰	حدیث ۴۹
۱۰۰	حدیث ۵۰
۱۰۱	حدیث ۵۱
۱۰۱	حدیث ۵۲
۱۰۱	حدیث ۵۳
۱۰۱	حدیث ۵۴
۱۰۱	حدیث ۵۵
۱۰۱	حدیث ۵۶
۱۰۲	حدیث ۵۷
۱۰۲	حدیث ۵۸
۱۰۲	حدیث ۵۹
۱۰۲	حدیث ۶۰
۱۰۲	حدیث ۶۱
۱۰۲	حدیث ۶۲
۱۰۲	حدیث ۶۳
۱۰۳	حدیث ۶۴
۱۰۳	حدیث ۶۵
۱۰۳	حدیث ۶۶

- حدیث ۶۷----- ۱۰۳
- حدیث ۶۸----- ۱۰۳
- حدیث ۶۹----- ۱۰۴
- حدیث ۷۰----- ۱۰۴
- حدیث ۷۱----- ۱۰۴
- حدیث ۷۲----- ۱۰۴
- حدیث ۷۳----- ۱۰۴
- حدیث ۷۴----- ۱۰۴
- حدیث ۷۵----- ۱۰۵
- حدیث ۷۶----- ۱۰۵
- حدیث ۷۷----- ۱۰۵
- حدیث ۷۸----- ۱۰۵
- حدیث ۷۹----- ۱۰۵
- حدیث ۸۰----- ۱۰۵
- حدیث ۸۱----- ۱۰۵
- حدیث ۸۲----- ۱۰۶
- حدیث ۸۳----- ۱۰۶
- حدیث ۸۴----- ۱۰۶
- حدیث ۸۵----- ۱۰۶
- حدیث ۸۶----- ۱۰۶
- حدیث ۸۷----- ۱۰۶
- حدیث ۸۸----- ۱۰۶
- حدیث ۸۹----- ۱۰۷
- حدیث ۹۰----- ۱۰۷

- حدیث ۹۱ - ۱۰۷
- حدیث ۹۲ - ۱۰۷
- حدیث ۹۳ - ۱۰۷
- حدیث ۹۴ - ۱۰۷
- حدیث ۹۵ - ۱۰۷
- حدیث ۹۶ - ۱۰۸
- حدیث ۹۷ - ۱۰۸
- حدیث ۹۸ - ۱۰۸
- حدیث ۹۹ - ۱۰۸
- امام سجاد(ع) - ۱۰۸
- حدیث ۱ - ۱۰۸
- حدیث ۲ - ۱۰۸
- حدیث ۳ - ۱۰۹
- حدیث ۴ - ۱۰۹
- حدیث ۵ - ۱۰۹
- حدیث ۶ - ۱۰۹
- حدیث ۷ - ۱۰۹
- حدیث ۸ - ۱۰۹
- حدیث ۹ - ۱۱۰
- حدیث ۱۰ - ۱۱۰
- حدیث ۱۱ - ۱۱۰
- حدیث ۱۲ - ۱۱۰
- حدیث ۱۳ - ۱۱۰
- حدیث ۱۴ - ۱۱۱

- ۱۱۱ حدیث ۱۵
- ۱۱۱ حدیث ۱۶
- ۱۱۱ حدیث ۱۷
- ۱۱۱ حدیث ۱۸
- ۱۱۱ حدیث ۱۹
- ۱۱۲ حدیث ۲۰
- ۱۱۲ حدیث ۲۱
- ۱۱۲ حدیث ۲۲
- ۱۱۲ حدیث ۲۳
- ۱۱۲ حدیث ۲۴
- ۱۱۲ حدیث ۲۵
- ۱۱۳ حدیث ۲۶
- ۱۱۳ حدیث ۲۷
- ۱۱۳ حدیث ۲۸
- ۱۱۳ حدیث ۲۹
- ۱۱۳ امام باقر (ع)
- ۱۱۳ حدیث ۱
- ۱۱۳ امام صادق (ع)
- ۱۱۳ حدیث ۱
- ۱۱۴ حدیث ۲
- ۱۱۴ حدیث ۳
- ۱۱۴ حدیث ۴
- ۱۱۴ حدیث ۵
- ۱۱۴ حدیث ۶

۱۱۴	حدیث ۷
۱۱۴	حدیث ۸
۱۱۵	امام کاظم (ع)
۱۱۵	حدیث ۱
۱۱۵	حدیث ۲
۱۱۵	حدیث ۳
۱۱۵	حدیث ۴
۱۱۵	حدیث ۵
۱۱۵	امام رضا (ع)
۱۱۵	حدیث ۱
۱۱۶	حدیث ۲
۱۱۶	حدیث ۳
۱۱۶	حدیث ۴
۱۱۶	حدیث ۵
۱۱۶	حدیث ۶
۱۱۶	امام جواد (ع)
۱۱۶	حدیث ۱
۱۱۷	حدیث ۲
۱۱۷	حدیث ۳
۱۱۷	حدیث ۴
۱۱۷	حدیث ۵
۱۱۷	حدیث ۶
۱۱۷	امام هادی (ع)
۱۱۷	حدیث ۱

- ۱۱۷ امام حسن عسکری (ع)
- ۱۱۷ حدیث ۱
- ۱۱۸ حدیث ۲
- ۱۱۸ امام مهدی (ع)
- ۱۱۸ حدیث ۱
- ۱۱۸ حدیث ۲
- ۱۱۸ حدیث ۳
- ۱۱۸ حدیث ۴
- ۱۱۸ حدیث ۵
- ۱۱۹ حدیث ۶
- ۱۱۹ حدیث ۷
- ۱۱۹ حدیث ۸
- ۱۱۹ حدیث ۹
- ۱۱۹ حدیث ۱۰
- ۱۱۹ حدیث ۱۱
- ۱۲۰ حدیث ۱۲
- ۱۲۰ حدیث ۱۳
- ۱۲۰ حدیث ۱۴
- ۱۲۰ حدیث ۱۵
- ۱۲۰ حدیث ۱۶
- ۱۲۰ حدیث ۱۷
- ۱۲۱ حدیث ۱۸
- ۱۲۱ حدیث ۱۹
- ۱۲۱ حدیث ۲۰

۱۲۱	حدیث ۲۱
۱۲۱	حدیث ۲۲
۱۲۱	حدیث ۲۳
۱۲۲	حدیث ۲۴
۱۲۲	حدیث ۲۵
۱۲۲	حدیث ۲۶
۱۲۲	حدیث ۲۷
۱۲۲	حدیث ۲۸
۱۲۲	حدیث ۲۹
۱۲۳	حدیث ۳۰
۱۲۳	حدیث ۳۱
۱۲۳	حدیث ۳۲
۱۲۳	حدیث ۳۳
۱۲۳	حدیث ۳۴
۱۲۴	حدیث ۳۵
۱۲۴	حدیث ۳۶
۱۲۴	حدیث ۳۷
۱۲۴	حدیث ۳۸
۱۲۴	حدیث ۳۹
۱۲۵	حدیث ۴۰
۱۲۵	حدیث ۴۱
۱۲۵	حدیث ۴۲
۱۲۵	حدیث ۴۳
۱۲۵	حدیث ۴۴

۱۲۶	حدیث ۴۵
۱۲۶	حدیث ۴۶
۱۲۶	حدیث ۴۷
۱۲۶	حدیث ۴۸
۱۲۶	حدیث ۴۹
۱۲۶	حدیث ۵۰
۱۲۷	حدیث ۵۱
۱۲۷	حدیث ۵۲
۱۲۷	حدیث ۵۳
۱۲۷	حدیث ۵۴
۱۲۷	حدیث ۵۵
۱۲۷	حدیث ۵۶
۱۲۷	حدیث ۵۷
۱۲۸	حدیث ۵۸
۱۲۸	حدیث ۵۹
۱۲۸	حدیث ۶۰
۱۲۸	حدیث ۶۱
۱۲۸	حدیث ۶۲
۱۲۹	حدیث ۶۳
۱۲۹	حدیث ۶۴
۱۲۹	حدیث ۶۵
۱۲۹	حدیث ۶۶
۱۲۹	حدیث ۶۷
۱۲۹	حدیث ۶۸

۱۳۰	حدیث ۶۹
۱۳۰	حدیث ۷۰
۱۳۰	حدیث ۷۱
۱۳۰	حدیث ۷۲
۱۳۰	حدیث ۷۳
۱۳۰	حدیث ۷۴
۱۳۰	حدیث ۷۵
۱۳۱	حدیث ۷۶
۱۳۱	حدیث ۷۷
۱۳۱	حدیث ۷۸
۱۳۱	حدیث ۷۹
۱۳۲	حدیث ۸۰
۱۳۲	حدیث ۸۱
۱۳۲	حدیث ۸۲
۱۳۲	حدیث ۸۳
۱۳۲	حدیث ۸۴
۱۳۳	حدیث ۸۵
۱۳۳	حدیث ۸۶
۱۳۳	حدیث ۸۷
۱۳۳	حدیث ۸۸
۱۳۳	حدیث ۸۹
۱۳۳	حدیث ۹۰
۱۳۳	حدیث ۹۱
۱۳۳	حدیث ۹۲

۱۳۴	حدیث ۹۳
۱۳۴	حدیث ۹۴
۱۳۴	حدیث ۹۵
۱۳۴	حدیث ۹۶
۱۳۴	حدیث ۹۷
۱۳۴	حدیث ۹۸
۱۳۴	حدیث ۹۹
۱۳۴	حدیث ۱۰۰
۱۳۵	حدیث ۱۰۱
۱۳۵	حدیث ۱۰۲
۱۳۵	حدیث ۱۰۳
۱۳۵	حدیث ۱۰۴
۱۳۵	حدیث ۱۰۵
۱۳۵	حدیث ۱۰۶
۱۳۶	حدیث ۱۰۷
۱۳۶	حدیث ۱۰۸
۱۳۶	حدیث ۱۰۹
۱۳۶	حدیث ۱۱۰
۱۳۶	حدیث ۱۱۱
۱۳۶	حدیث ۱۱۲
۱۳۶	حدیث ۱۱۳
۱۳۶	حدیث ۱۱۴
۱۳۷	حدیث ۱۱۵
۱۳۷	حدیث ۱۱۶

۱۳۷	خاندان عصمت (ع)
۱۳۷	حدیث ۱
۱۳۷	حدیث ۲
۱۳۷	حدیث ۳
۱۳۷	حدیث ۴
۱۳۷	حدیث ۵
۱۳۸	حدیث ۶
۱۳۸	حدیث ۷
۱۳۸	حدیث ۸
۱۳۸	حدیث ۹
۱۳۸	حدیث ۱۰
۱۳۸	حدیث ۱۱
۱۳۸	حدیث ۱۲
۱۳۹	حدیث ۱۳
۱۳۹	حدیث ۱۴
۱۳۹	حدیث ۱۵
۱۳۹	حدیث ۱۶
۱۳۹	حدیث ۱۷
۱۳۹	حدیث ۱۸
۱۳۹	حدیث ۱۹
۱۴۰	حدیث ۲۰
۱۴۰	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بانک احادیث اهل بیت (ع) جلد ۲ - (معصوم شناسی)

مشخصات کتاب

سرشناسه: مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۹۰ عنوان و نام پدیدآور: بانک احادیث اهل بیت (ع) جلد ۲ - (معصوم شناسی) / واحد تحقیقات مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان. مشخصات نشر: اصفهان: مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۹۰. مشخصات ظاهری: نرم افزار تلفن همراه و رایانه موضوع: احادیث شیعه موضوع: اهل بیت (ع) موضوع: معصوم شناسی

معصوم شناسی

حضرت محمد (ص)

حدیث ۱

قال رسول الله - صَلَّى الله عليه و آله - : مَالِي و لِدُنْيَا إِنَّمَا مَثَلِي و مَثَلُهَا كَمَثَلِ الرَّكَابِ رُفِعَتْ لَهُ شَجْرَةٌ فِي يَوْمِ صَائِفٍ فَقَالَ تَحْتَهَا نَمِ رَاحٍ و تَرَكَهَا. رسول خدا - صَلَّى الله عليه و آله - فرمودند: مرا با دنیا چکار؟ مثل من و دنیا مثل سواری است که در روز گرمی درختی برایش پیا شده و او زیر درخت خواب کوتاهی نموده سپس کوچ کرده و درخت را وا گذاشته است. «الکافی، ج ۲، ص ۱۳۴»

حدیث ۲

قال رسول الله - صَلَّى الله عليه و آله - : أَنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ و لِيَمَحَقَّ الْمَعَازِفَ و الْمِزَامِيرَ و أُمُورَ الْجَاهِلِيَّةِ. رسول خدا - صَلَّى الله عليه و آله - فرمودند: خداوند مرا مبعوث کرد تا رحمتی برای جهانیان باشم و ساز و نی ها و امور جاهلیت را نابود سازم. «بحار الانوار، ج ۷۹، ص ۲۵۰»

حدیث ۳

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أن الله خلقني و خلق علياً و فاطمه و الحسن و الحسين و الأئمة من نور واحد؛ خداوند، من و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان را از یک نور آفریده است. جامع الاخبار ص ۴۶

حدیث ۴

قال الامام علي (عليه السلام) في صفة النبي (صلى الله عليه و آله و سلم) : طيب دوار بطبه قد أحكم مراهمه و أحمي (أمضى) مواسمه يضع ذلك حيث الحاجة إليه من قلوب عمى و آذان صم و ألسنه بكم، متتبع بدوائه مواضع الغفلة و مواطن الحيرة...؛ امام علی (علیه السلام) در توصیف پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: پزشکی است که با دانش خود، همواره میان مردم می گردند، مرهمهایش را به خوبی فراهم و ابزار کارش را آماده کرده و آنها را هر جا که لازم باشد، از دل‌های کور و گوش‌های کر و زبانهای گنگ به کار می برد، غفلت گاه و جایگاه‌های حیرت را جستجو و با داروی خود آنها را درمان می کند. نهج البلاغه خطبه

حدیث ۵

امام سجاد علیه السلام: کَانَ إِذَا أَوَى إِلَى مَنْزِلِهِ جَزَاءً دُخُولَهُ ثَلَاثَةَ أَجْزَاءٍ: جُزْءًا لِلَّهِ وَجُزْءًا لِأَهْلِهِ وَجُزْءًا لِنَفْسِهِ؛ امام سجاد علیه السلام: پیامبر وقتی به خانه خویش می‌رفت، اوقاتش را سه قسمت می‌کرد: بخشی برای خدا، بخشی برای خانواده و بخشی برای خود. مکارم الأخلاق، ج ۱، ص ۴۴.

حدیث ۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ان فاطمة ضمنت لعلی (علیه السلام) عمل البيت و العجین و الخبز و قم البيت و ضمن لها علی (علیه السلام) ما كان خلف الباب. نقل الحطب و ان یجییء بالطعام - برای تقسیم کارهای خانه - حضرت فاطمه (سلام الله علیها) خمیر نمودن و پخت نان و نظافت را بعهده گرفت و علی (علیه السلام) نیز کارهای بیرون خانه همچون نهبه هیزم و خرید لوازم خوراکی را پذیرفت. تفسیر عیاشی ج ۱: ۱۷۱.

حدیث ۷

قال الامام الحسین - علیه السلام - : سَيَلْتُ أَبِي عَنْ مَخْرَجِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فَقَالَ: كَانَتْ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - يَحْزَنُ لِسَانَهُ إِلَّا عَمَّا يَغْنِيهِ قَدْ تَرَكَ نَفْسَهُ مِنْ ثَلَاثٍ، الْمِرَاءِ وَالْإِكْتَارِ امام حسین - علیه السلام - فرمودند: از پدرم، درباره سیره پیامبر - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - پرسیدم، پاسخ دادند: رسول الله، زبان خود را همیشه از گفتار بی معنی حفظ می‌کرد و خود را از سه چیز دور می‌داشت: مرأء، پرحرفی، سخن پوچ و بی معنی، و نیز سه مسئله را ترک می‌کرد: هیچکس را مذمت نمی‌کرد، از کسی عیبجویی نمی‌نمود و در پی جمع آوری لغزش‌های این و آن نبود. «مسند الامام الرضا، ج ۲، ص ۸۵»

حدیث ۸

قال رسولُ اللهِ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : جُعِلَ قُرَّةُ عَيْنِي الصَّلَاةُ وَلَذَّتِي فِي النِّسَاءِ. پیامبر اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: قرار داده شده نماز، نور چشم من و در زناشوئی، لذت من. «سنن النبی، ص ۱۴۷»

حدیث ۹

قال الامام الصادق - علیه السلام - : كَانَتْ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - يَكْرَهُ السَّوَادَ إِلَّا فِي ثَلَاثَةٍ الْعِمَامَةِ وَالْخُفِّ وَالْكِسَاءِ. امام صادق - علیه السلام - فرمودند: پیامبر اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - کراهت داشت از رنگ سیاه مگر در سه چیز: عمامه، کفش و عبا. «بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۲۴۹»

حدیث ۱۰

قال الامام الحسین - علیه السلام - : كَانَتْ رَسُولَ اللَّهِ يَرْفَعُ يَدَيْهِ إِذَا ابْتَهَلَ وَدَعَا كَمَا يَشْتَطِعُ الْمَسْكِينُ. امام حسین - علیه السلام - فرمودند: رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - (هنگام دعا) دستهای خود را بالا می‌بردند و با حالت تضرع و گریه دعا می‌کردند، مانند انسان مسکین و بیچاره ای که عاجزانه درخواست غذا می‌کند. «مکارم الاخلاق، ج ۲، ص ۸»

حدیث ۱۱

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : خُلِقْتُ أَنَا وَ عَلِيٌّ مِنْ نُورٍ وَاحِدٍ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: من و علی از یک نور آفریده شده‌ایم. «بحار الانوار، ج ۳۵، ص ۳۴»

حدیث ۱۲

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : كُنْتُ أَنَا وَ عَلِيٌّ نُورًا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ آدَمَ ... رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: من و علی قبل از خلقت آدم، نوری بودیم در پیشگاه خداوند، وقتی آدم آفریده شد، آن نور در وجود او قرار گرفت و پیوسته آن نور یکی بود تا اینکه در صلب عبدالمطلب به صورت دو نور، از هم جدا شد، نور نبوت در من و نور خلافت در وجود علی - علیه السلام - قرار گرفت. «بحار الانوار، ج ۳۵، ص ۲۴»

حدیث ۱۳

قال الله عزوجل: ای احمد! می‌دانی به کدام دلیل تو را بر دیگر انبیا برتری دادم؟ به دلیل یقین و حسن خلق و سخاوت نفس و دلسوزی برای مردم. (ارشادالقلوب ۱/۲۰۵)

حدیث ۱۴

عن الامام علی - علیه السلام - قال: كان رسول الله لا يحجزه عن قراءة القرآن الا الجنابة. امام علی - علیه السلام - فرمودند: هیچ مانعی پیامبر را از خواندن قرآن منع نمی‌کرد، مگر حالت جنابت. «بحار الانوار، ج ۹۲، ص ۲۱۶»

حدیث ۱۵

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ احَبَّ الاشياءِ عِنْدِي ... و اقطع عني حاجات الدنيا بالشوق الى لقاءك. رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - در مناجات با پروردگار اینگونه دعا می نمودند: خداوندا محبت خود را دوست داشتنی ترین چیزها در نزد من قرار بده ... و به واسطه شوق به دیدارت حاجات دنیا را از دل من بر کن. «کنز العمال، ح ۳۶۴۸»

حدیث ۱۶

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : اللَّهُمَّ انى اسئلك حُبَّكَ وَ حُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَ الْعَمَلِ الذى يبلِّغنى حُبَّكَ، اللهم اجعل حُبَّكَ احبَّ الى من نفسى و اهلى و الماء البارد. رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - در مناجات با پروردگار اینگونه دعا می کردند: خداوندا محبت خود و محبت دوستان را از تو خواستارم، (خداوندا) عملی را به من ارزانی کن که با آن به محبت تو دست یابم، خداوندا محبت و دوستی خود را از دوست داشتن من نسبت به خودم و خانواده ام و آب خنک و گوارا، بیشتر و محبوبتر گردان. «کنز العمال، ج ۲، ص ۲۰۹»

حدیث ۱۷

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : إِنَّمَا بُعِثْتُ فَاتِحًا وَ خَاتِمًا وَ أُعْطِيت ... رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: من به عنوان فاتح و خاتم (پیامبران) مبعوث شدم و جامع کلمات و کلید آنها به من اعطا شده است ... «کنز العمال، ح ۳۱۹۹۴»

حدیث ۱۸

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : لَمَّا أُسْرِيَ بِي إِلَى السَّمَاءِ إِذَا مَلِكٌ قَدْ أَتَانِي فَقَالَ لِي يَا مُحَمَّدُ! سَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ قُلْتُ يَا مَعَاشِرَ النَّاسِ وَالنَّبِيِّينَ عَلَيَّ مَا بَعَثَكُمْ اللَّهُ قَبْلِي؟ قَالُوا: عَلَيَّ وَلَايَتِكَ يَا مُحَمَّدُ وَوَلَايَةِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ. ابْنِ مَسْعُودٍ كُتِبَ: پیامبر به من فرمودند: هنگامی که در آسمان سیر کردم (در معراج) یکی از فرشتگان به پیش من آمد و گفت یا رسول الله پرسش خویش را با آن ها که قبل از شما مبعوث گشته اند در میان گذار! و من گفتم ای گروه مردم و پیامبران (سلف) بر چه چیزی خداوند متعال شما را مبعوث ساخته است؟ پاسخ دادند: بر ولایت تو ای محمد و ولایت علی ابن ابی طالب. «بشارة المصطفى، ص ۲۰۱»

حدیث ۱۹

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قَالَ: أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ جَوْهَرًا وَجَوْهَرُ أَدَمَ مُحَمَّدٌ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - وَنَحْنُ وَشِيعَتُنَا بَعْدَنَا حَبْدًا شِيعَتَنَا مَا أَقْرَبَهُمْ مِنْ عَرْشِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ امام صادق - علیه السلام - فرمودند: آگاه باشید که به راستی هر چیزی را گوهری است و گوهر فرزندان آدم، محمد - صلی الله علیه و آله - است و پس از آن حضرت، ما و بعد از ما، شیعیان ما هستیم، خوشا بر شیعیان ما که نزدیکند به عرش خدای عز و جل و چه نیکو است رفتار خدای عز و جل نسبت به آنان در روز قیامت. به خدا سوگند اگر بر مردم گران نمی آمد و شیعیان را خود بینی فرا نمی گرفت فرشتگان رو در رو به آن ها سلام می کردند. «الکافی، ج ۸، ص ۲۱۴»

حدیث ۲۰

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : مَثَلِي وَمَثَلُ عَلِيٍّ مَثَلُ شَجَرَةٍ أَنَا أُضِلُّهَا وَعَلِيٌّ فَرَعُهَا پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: مَثَل من و علی مَثَل درختی است که من ریشه و ساقه و علی شاخه آن است... «تاریخ دمشق، ج ۲، ح ۹۹۹»

حدیث ۲۱

امام علی علیه السلام : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِذَا عَزَى قَالَ : آجَزُكُمْ اللَّهُ وَرَحِمَكُم ، وَإِذَا هَنَأَ قَالَ : بَارَكَ اللَّهُ لَكُمْ وَبَارَكَ عَلَيْكُمْ ؛ رَسُولُ خِذَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هِرْكَاهَ تَسَلَّى مِي دَادَنَد ، مِي فَرَمُودَنَد : خِذَاوَنَد اَجِرْتَان دِهَد و شَمَا رَامَشْمُول رَحْمَت خُوِيَش گِرْدَانَد و هِر گَاه تَبِرِيَك مِي گُفْتَنَد ، مِي فَرَمُودَنَد : خِذَاوَنَد بَه شَمَا بَرَكْت دِهَد و بَر شَمَا مَبَارَك گِرْدَانَد . مَسْكَن الْفَوَاد : ۱۰۸ مَنْتَخِب مِيزَان الْحَكْمَةُ : ۳۸۰

حدیث ۲۲

امام صادق (سلام الله عليه): كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) أَكْثَرَ مَا يَجْلِسُ تُجَاهَ الْقِبْلَةِ؛ پیامبر خدا هنگام نشستن، بیشتر رو به قبله می نشست. میزان الحکمة: ح ۲۵۱۸

حدیث ۲۳

امام عسکری (سلام الله عليه): إِنَّ الصَّلَاةَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ عَشْرُ حَسَنَاتٍ؛ صلوات فرستادن بر رسول خدا ده حسنه دارد. میزان الحکمة:

ح ۲۱۷۸۱

حدیث ۲۴

امام صادق سلام الله علیه: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ ذِكْرُهُ حَتَمَ بِنَبِيِّكُمْ النَّبِيَّينَ فَلَا نَبِيَّ بَعْدَهُ أَبَدًا، وَحَتَمَ بِكِتَابِكُمْ الْكُتُبَ فَلَا كِتَابَ بَعْدَهُ أَبَدًا؛ خداوند که یادش بزرگ باد با پیامبر شما، به پیامبران خاتمه داد. بنا بر این، بعد از او هرگز پیامبری برانگیخته نخواهد شد، و [نیز] با کتاب شما به همه کتاب‌ها [ی آسمانی] پایان بخشید. پس، بعد از کتاب شما هرگز کتابی نازل نخواهد شد. الکافی: ج ۲، ص ۱۱۹، ح ۴

حدیث ۲۵

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): أَنَا أَوْلُ وَأَفِدِ عَلَى الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَكِتَابُهُ وَأَهْلُ بَيْتِي ثُمَّ أُمَّتِي، ثُمَّ أَسْأَلُهُمْ: مَا فَعَلْتُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ وَبِأَهْلِ بَيْتِي؟؛ من و کتاب خدا و اهل بیت من، نخستین گروهی هستیم که در روز قیامت بر خدای عزیز جبار وارد می‌شویم و سپس امت من. آنگاه من از آنها می‌پرسم که با کتاب خدا و با اهل بیت من چه کردید؟ الکافی: ج ۲، ص ۶۰۰، ح ۴

حدیث ۲۶

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): إِنِّي أَمْزُحُ وَلَا أَقُولُ إِلَّا حَقًّا؛ من مزاح و شوخی می‌کنم ولی جز حق نمی‌گویم. میزان الحکمه، ح ۱۸۹۴۸

حدیث ۲۷

حضرت علیه السلام می‌فرمایند: «... ان الحسن والحسين سبطا هذه الامه وهما من محمد كمكان العينين من الراس واما انا فكمكان اليد من البدن واما فاطمة فكمكان القلب من الجسد...؛ حسن و حسین علیهما السلام دو سبط این امت هستند، و آن دو برای محمد صلی الله علیه و آله همانند دو چشم برای سرنده، و من [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند دست برای بدن هستیم، و فاطمه علیها السلام [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند قلب برای بدن است.» بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۵۲

حدیث ۲۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند: بُعِثْتُ بِمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ وَقِحَاسَاتِهَا؛ من برای (احیای) مکارم و نیکی‌های اخلاقی مبعوث شدم. الأمالی، طوسی، ۵۹۶

حدیث ۲۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند: أَمَرَنِي رَبِّي بِمُدَارَاةِ النَّاسِ كَمَا أَمَرَنِي بِإِدَاءِ الْفَرَائِضِ؛ پروردگارم، همان گونه که مرا به انجام واجبات فرمان داده، به مدارا کردن با مردم نیز فرمان داده است. کافی، ج ۲، ص ۱۱۷، ح ۴

حدیث ۳۰

امام حسن مجتبی (علیه السلام) فرمودند: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَخْمًا مُفَخَّمًا... يَتَكَلَّمُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ فَضْلًا لَا فَضُولَ فِيهِ وَلَا تَقْصِيرَ. دمثا، لَيْسَ بِالْجَافِي وَلَا بِالْمُهِينِ تَعْظُمُ عِنْدَهُ النَّعْمَةُ وَإِنْ دَقَّتْ لَا يَدُمُّ مِنْهَا شَيْئًا غَيْرَ أَنَّهُ كَانَ لَا يَدُمُّ ذَوَاقًا وَلَا يَمْدَحُهُ وَلَا تَغْضِبُهُ

الدُّنْيَا وَمَا كَانَ لَهَا، فَإِذَا تُعَوِّطِي الْحَقَّ لَمْ يَعْرِفْهُ أَحَدٌ، وَلَمْ يَقُمْ لِعِغْضِهِ شَيْءٌ حَتَّى يَنْتَصِرَ لَهُ...؛ رسول اکرم صلی الله علیه و آله (در نظرها) با شکوه و بزرگوای بودند... سخنانی کوتاه، جامع و بی چون و چرا می گفتند بدون کم و زیاد، نرم خو و مهربان بودند، در حق کسی ظلم نمی کردند، کسی را خوار نمی شمردند، نعمت را اگر چه کم بود، بزرگ می دانستند و چیزی از آن را نکوهش نمی کردند، از مزه غذا نه بد می گفتند و نه تعریف می کردند، دنیا و آنچه به آن مرتبط است ایشان را خشمگین نمی ساخت و هرگاه حقی ضایع می شد، احدی را ملاحظه نمی کردند و چیزی باعث رفع خشمشان نمی شد، تا آن که حق را حاکم سازند. عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۸۳

حدیث ۳۱

امام کاظم (علیه السلام) فرمودند: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ كَانَ إِذَا آتَاهُ الضَّيْفُ أَكَلَ مَعَهُ وَلَمْ يَزِفْعَ يَدَهُ مِنَ الْخِوَانِ حَتَّى يَزِفْعَ الضَّيْفُ يَدَهُ؛ رسول خدا صلی الله علیه و آله هرگاه میهمان داشتند، با او غذا می خوردند و دست از سفره و غذا نمی کشیدند، تا آن که میهمان دست از غذا خوردن بکشد. کافی، ج ۶، ص ۲۸۶

حدیث ۳۲

امام کاظم (علیه السلام) فرمودند: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذَا أَصْبَحَ مَسَحَ عَلَى رُؤُوسِ وُلْدِهِ وَوَلَدِ وُلْدِهِ؛ هرگاه صبح می شد پیامبر صلی الله علیه و آله دست نوازش بر سر فرزندان و نوه های خود می کشیدند. عده الداعی، ص ۷۹

حدیث ۳۳

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: إِنَّا أَهْلَ بَيْتِ نَرَى وَعَدْنَا عَلَيْنَا دَيْنًا كَمَا صَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ؛ ما اهل بیت، وعده های خود را برای خودمان، بدهی و دین حساب می کنیم، چنانکه رسول اکرم صلی الله علیه و آله چنین می کردند. تحف العقول، ص ۴۴۶

حدیث ۳۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يُدَاعِبُ وَلَا يَقُولُ إِلَّا حَقًّا؛ رسول اکرم صلی الله علیه و آله شوخی می کردند ولی جز حق چیزی نمی گفتند. مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۴۰۸

حدیث ۳۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: مَا كَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْعِبَادَ بِكُنْهِ عَقْلِهِ قَطُّ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: إِنَّا مَعَاشِرَ الْأَنْبِيَاءِ أُمْرْنَا أَنْ نُكَلِّمَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ عَقُولِهِمْ؛ رسول خدا صلی الله علیه و آله هرگز با مردم به اندازه عقل خود سخن نگفتند و فرمودند: ما پیامبران مأموریم که با مردم به اندازه عقل و فهمشان سخن بگوییم. کافی، ج ۱، ص ۲۳

حدیث ۳۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند: كُنَّا إِذَا أَحْمَرَ النَّيَّاسُ وَلَقِيَ الْقَوْمَ الْقَوْمَ اتَّفَقْنَا بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَمَا يَكُونُ أَحَدٌ أَقْرَبَ إِلَيَّ الْعِدُوِّ مِنْهُ؛ وقتی که آتش جنگ بر افروخته می شد و دو لشکر به هم می رسیدند، به پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) پناهنده می شدیم و کسی نبود که از آن حضرت به دشمن نزدیک تر باشد. مکارم الاخلاق، ص ۱۸

حدیث ۳۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَا يُؤْتِرُ عَلَيَّ الصَّلَاةَ عَشَاءً وَلَا غَيْرَهُ وَكَانَ إِذَا دَخَلَ وَقْتُهَا كَانَهُ لَا يَعْرِفُ أَهْلًا وَلَا حَمِيمًا؛ رسول اکرم صلی الله علیه و آله چیزی مثل شام و غیر آن را بر نماز مقدم نمی‌داشتند و هنگامی که وقت نماز می‌رسید، گویی که هیچ یک از اهل خانه و دوستان را نمی‌شناختند. مجموعه ورام، ج ۲، ص ۷۸

حدیث ۳۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذَا سُئِلَ شَيْئًا فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَفْعَلَ قَالَ: نَعَمْ وَإِذَا أَرَادَ أَنْ لَا يَفْعَلَ سَكَتَ وَكَانَ لَا يَقُولُ لِشَيْءٍ لَا...؛ هر گاه از رسول اکرم صلی الله علیه و آله چیزی تقاضا می‌شد، اگر ایشان آن را می‌خواستند انجام دهند، می‌فرمودند: بله و اگر نمی‌خواستند انجام دهند، سکوت می‌نمودند و هیچ‌گاه ایشان برای چیزی نه نمی‌گفتند. بحار الأنوار، ج ۹۳، ص ۳۲۷

حدیث ۳۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند: كَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَا يَذْمُ أَحَدًا وَلَا يُعَيِّرُهُ وَلَا يَطْلُبُ عَثْرَاتِهِ وَلَا عَوْرَتَهُ وَلَا يَتَكَلَّمُ إِلَّا فِيمَا رَجَا ثَوَابَهُ؛ رسول خدا صلی الله علیه و آله، هرگز بدگویی کسی را نمی‌کردند، سرزنش نمی‌نمودند و در پی لغزش‌ها و اسرار دیگران نبودند و [درباره دیگران]، چیزی جز خیر (خوبی) نمی‌گفتند. عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۸۴

حدیث ۴۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَيْسَ رُ الرَّجُلِ مِنْ أَصْحَابِهِ إِذَا رَأَهُ مَغْمُومًا بِالْمُدَاعِيَةِ وَكَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ الْمُعَبَّسَ فِي وَجْهِ إِخْوَانِهِ؛ هر گاه رسول اکرم صلی الله علیه و آله یکی از اصحاب خود را غمگین می‌دیدند، با شوخی او را خوشحال می‌کردند و می‌فرمودند: خداوند، کسی را که با برادران (دینی) اش با ترش رویی و چهره عبوس روبرو شود، دشمن می‌دارد. رسائل شهید ثانی، ص ۳۲۶

حدیث ۴۱

امام علی (علیه السلام) (در توصیف پیامبر اکرم) فرمودند: وَهُوَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ، أَجْوَدُ النَّاسِ كَفًّا وَأَرْحَبُ النَّاسِ صِدْرًا وَأَصْدَقُ النَّاسِ لَهْجَةً وَأَوْفَى النَّاسِ ذِمَّةً وَأَلْيَنُهُمْ عَرِيكَةً وَأَكْرَمُهُمْ عَشْرَةً مَنْ رَأَاهُ بِدِيَهَةٍ هَابَةٌ وَمَنْ خَالَطَهُ مَعْرِفَةً أَحَبَّهُ يَقُولُ نَاعْتُهُ: لَمْ أَرَ قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ مِثْلَهُ؛ او که خاتم پیامبران بود، بخشنده ترین، پرحوصله ترین، راستگو ترین، پایبندترین مردم به عهد و پیمان، نرم خوترین و خوش مصاحبت ترین مردم بود، هر کس بدون سابقه قبلی او را می‌دید، هیبتش او را می‌گرفت و هر کس با او معاشرت می‌نمود و او را می‌شناخت دوستدارش می‌شد و هر کس می‌خواست او را تعریف کند، می‌گفت: نظیر او را پیش از او و پس از او ندیده‌ام. بحار الأنوار، ج ۱۶، ص ۱۹۰

حدیث ۴۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند: خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِنِسَائِي؛ بهترین شما کسی است که برای زنان خود

بهرتر باشد و من بهترین شما برای زن خود هستم. من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۴۴۳

حدیث ۴۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: نَحْنُ قَوْمٌ لَا نَأْكُلُ حَتَّى نَجُوعَ وَإِذَا أَكَلْنَا لَا نَشْبَعُ؛ ما قومی هستیم که تا گرسنه نشویم غذا نمی خوریم و تا سیر نشده ایم دست از غذا می کشیم. سنن النبی، ص ۲۲۶

حدیث ۴۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: إِنَّ قَدَرْتَ أَنْ تُصْبِحَ وَ تُمَسِيَ وَ لَيْسَ فِي قَلْبِكَ غَشٌّ لِأَحَدٍ فَافْعَلْ وَ ذَلِكَ مِنْ سُنَّتِي وَ مَنْ أَحْيَى سُنَّتِي فَقَدْ أَحْيَانِي وَ مَنْ أَحْيَانِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ؛ تا می توانی بکوش که صبح و شب در قلبت (حتی) قصد فریب و نیرنگ کسی نباشد؛ چرا که این از سنت های من است و کسی که سنتم را زنده کند، مرا زنده کرده است و کسی که مرا زنده کند، در بهشت با من خواهد بود. سنن ترمذی، ج ۴، ص ۱۵۱

حدیث ۴۵

لَمَّا مَاتَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ حَمَلَتْ عَيْنُ رَسُولِ اللَّهِ بِالِدَّمْعِ ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ: دَمْعُ الْعَيْنِ وَ يَحْزَنُ الْقَلْبُ وَ لَا تَقُولُ مَا يُسْخِطُ الرَّبَّ وَ أَنَا بِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونٌ؛ چون ابراهیم - پسر رسول خدا صلی الله علیه و آله - از دنیا رفت، چشم پیامبر پر از اشک شد. سپس پیامبر فرمود: ندچشم، اشکبار می شود و دل غمگین می گردد، ولی چیزی نمی گویم که خدا را به خشم آورد، و ما در سوگ تو - ای ابراهیم - اندوهناکیم. بحار الانوار، ج ۲۲، ص ۱۵۷

حدیث ۴۶

امام علی علیه السلام: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ إِذَا رَأَى الْفَاكِهَةَ الْجَدِيدَةَ قَبَّلَهَا وَ وَضَعَهَا عَلَى عَيْنَيْهِ وَ فَمِهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ كَمَا أَرَيْتَنَا أَوْلَاهَا فِي عَافِيَةٍ، فَأَرِنَا آخِرَهَا فِي عَافِيَةٍ؛ پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم، چون میوه ای نو می دیدند، آن را می بوسیدند و بر روی چشمان و دهانشان می نهادند و سپس می گفتند: خداوندا! چنان که آغاز این را در عافیت به ما نشان دادی، پایان آن را نیز در عافیت به ما بنمایان. الامالی للصدوق، صفحه ۳۳۸، حدیث ۳۹۶

حدیث ۴۷

امام صادق علیه السلام: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ يُنْفِقُ فِي الطَّيِّبِ أَكْثَرَ مِمَّا يُنْفِقُ فِي الطَّعَامِ؛ رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم برای عطر بیشتر از غذا خرج می کرد. الکافی: ۱۸ / ۵۱۲ / ۶

حدیث ۴۸

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله-: كانوا (يعني الانبياء) يفرعون اذا فرعوا الى الصلاة؛ پیامبران خدا (صلی الله علیه و آله) چنان بودند که چون دچار نگرانی می شدند، به نماز پناه می بردند. (تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث ۴۹

قال السجاد - علیه السلام -: كان يبكي حتى يبتل مصلاه خشية من الله - عزوجل - من غير جرم ؛ رسول خدا - صلی الله علیه وآله - با این که بی گناه بود اما از خوف خداوند چنان در نماز می گریست که جانمازش خیس می شد. (سنن النبی ، ص ۳۲)

حدیث ۵۰

قال علی - علیه السلام -: كان رسول الله - صلی الله علیه وآله - لا يؤثر على الصلوة عشاء ولا غيره و كان اذا دخل وقتها كانه لا يعرف اهلا ولا - جميعا ؛ رسول خدا - صلی الله علیه وآله - نه شام و نه چیز دیگری را بر نماز مقدم نمی داشت و چون وقت نماز فرا می رسید، دیگر نه خانواده می شناخت و نه دوست . (سنن نبوی ، ص ۱۴).

حدیث ۵۱

قال الباقر - علیه السلام -: ما استيقظ رسول الله - صلی الله علیه وآله - من نوم الا خرا الله ساجدا ؛ هرگاه پیامبر خدا (صلی الله علیه وآله) از خواب برمی خاست ، برای خدا سجده می کرد. (مکارم الاخلاق ، ص ۳۹).

حدیث ۵۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -: انا لاشبع من الصلاة ؛ من هرگز از نماز سیر نمی شوم . (امالی صدوق ، ج ۲ ص ۱۴۱).

حدیث ۵۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -: اني لاكون في الصلوة فاسمع بكاء الصبي فاخفف مخافة ان اشق على امه ؛ من گاهی در حال نماز که هستم صدای گریه کودکی را می شنوم و نماز را سبک و کوتاه می کنم ، چرا که می ترسم مادرش را به رنج افکنم . (کنز العمال ، ج ۷ ، ص ۶۰۱ ، حدیث ۲۰۴۵۵)

حدیث ۵۴

قال الباقر - علیه السلام -: كان رسول الله - صلی الله علیه وآله - اذا سمع المؤذن يؤذن قال مثل ما يقوله في كل شيء ؛ رسول خدا (ص) وقتی صدای اذان مؤذن را می شنید، و آن جملات را تکرار می کرد. (الکافی ، ج ۳ ، ص ۳۱۰ ، ج ۲۹)

حدیث ۵۵

قال الصادق - علیه السلام -: كان رسول الله - صلی الله علیه وآله - يقول لبلا ل اذا دخل الوقت يا بلال اعل فوق الجدار و ارفع صوتك بالاذان ؛ رسول خدا (ص) هنگامی که وقت نماز فرا می رسید به بلال می فرمودند: بالای دیوار (مسجد) برو و اذان را با صدای بلند گو. (وسائل الشیعه ، ج ۴ ، ص ۶۲۴)

حدیث ۵۶

قال عن حذيفة : كان رسول الله - صلی الله علیه وآله - اذا حزبه امر فرغ الى الصلاة ؛ شیوه رسول خدا (ص) چنان بود که چنانچه مشکلی برای او پیش می آمد، به نماز پناه می برد و از آن استعانت می جست . (تفسیر درالمنثور، ج ۱ ، ص ۶۷)

حدیث ۵۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -: قرءة عيني في الصلاة؛ روشنی چشم من در نماز است. (نهج الفصاحه، ص ۲۸۳، حدیث ۱۳۴۳، بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۳)

حدیث ۵۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم: جَعَلَ اللَّهُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ قُرَّةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ، وَحَبَّبَ إِلَيَّ الصَّلَاةَ كَمَا حَبَّبَ إِلَيَّ الْجَائِعِ الطَّعَامَ، وَإِلَى الظَّمآنِ المَاءَ، وَإِنَّ الجَائِعَ إِذَا أَكَلَ شَبِيعَ، وَإِنَّ الظَّمآنَ إِذَا شَرِبَ رَوِيَّ، وَأَنَا لَا أَشْبَعُ مِنَ الصَّلَاةِ؛ خداوند، جل ثناؤه، نور دیده مرا در نماز قرار داد و نماز را محبوب من گردانید، همچنان که غذا را محبوب گرسنه و آب را محبوب تشنه. (با این تفاوت که) گرسنه هر گاه غذا بخورد سیر می‌شود و تشنه هر گاه آب بنوشد سیراب می‌شود، اما من از نماز سیر نمی‌شوم. مکارم الأخلاق: ۲ / ۳۶۶ منتخب میزان الحکمة: ۳۲۴

حدیث ۵۹

امام صادق علیه السلام فرمودند: مَا كَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْعِبَادَ بِكُنْهٍ عَقْلِهِ قَطُّ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمودند: إِنَّا مَعَاشِرَ الْأَنْبِيَاءِ أُمِرْنَا أَنْ نُكَلِّمَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ عُقُولِهِمْ؛ رسول خدا صلی الله علیه و آله هرگز با مردم به اندازه عقل خود سخن نگفتند و فرمودند: ما پیامبران مأموریم که با مردم به اندازه عقل و فهمشان سخن بگوییم. کافی، ج ۱، ص ۲۳

حدیث ۶۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أَمَرَنِي رَبِّي بِسَبْعِ خِصَالٍ: حُبِّ الْمَسَاكِينِ وَالِدُّنُوِّ مِنْهُمْ وَ أَنْ أَكْثِرَ مِنْ «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» وَأَنْ أَصِلَ بِرَحْمِي وَأَنْ قَطَعَنِي وَأَنْ أَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلُ مِنِّي وَلَا أَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقِي وَأَنْ لَا يَأْخُذَنِي فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمَةٌ وَأَنْ أَقُولَ الْحَقَّ وَأَنْ كَانَ مُرًّا وَأَنْ لَا أَشَالَ أَحَدًا شَيْئًا؛ پروردگارم مرا به هفت خصلت امر نموده است: دوست داشتن بینوایان و نزدیک شدن به آنها، ذکر لا حول و لا قوة الا بالله را بسیار گفتن، با خویشاوندان رابطه برقرار کردن؛ هر چند آنان قطع رابطه کنند، [و در مسائل مادی]، به پایین تر از خود نگاه کنم نه به بالاتر، در راه خدا سرزنش ملامتگران را به خود نگیرم، حق را بگویم اگر چه تلخ باشد و از کسی چیزی نخواهم. الاصول الستة عشر، ص ۷۵

حدیث ۶۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أُمِرْتُ أَنْ أَخُذَ الصَّدَقَةَ مِنْ أَغْنِيَاءِ كُمْ فَأَرُدَّهَا فِي فُقَرَاءِ كُمْ؛ من مأمورم که صدقه (و زکات) را از ثروتمندان بگیرم و به فقرا بدهم. مستدرک الوسائل، ج ۷، ص ۱۰۵

حدیث ۶۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أَقْرَبُكُمْ عَمْدًا مِنِّي فِي الْمَوْقِفِ أَصِدَقُكُمْ لِلْحَدِيثِ وَأَدَاكُمْ لِلْإِمَانَةِ وَأَوْفَاكُمْ بِالْعَهْدِ وَأَحْسَنُكُمْ خُلُقًا وَأَقْرَبُكُمْ مِنَ النَّاسِ؛ نزدیک ترین شما به من در قیامت: راستگوترین، امانتدارترین، وفادارترین به عهد و پیمان، خوش اخلاق ترین و نزدیک ترین شما به مردم است. امالی طوسی، ص ۲۲۹

حدیث ۶۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: اَوْصَانِي رَبِّي بِسَبْعٍ: اَوْصَانِي بِالْاِخْلَاصِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَ اَنْ اَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمَنِي وَ اُعْطِيَ مِنْ حَزْمِنِي وَ اَصِلَ مَنْ قَطَعَنِي وَ اَنْ يَكُونَ صِيَمَتِي فَكْرًا وَ نَظْرِي عِبْرًا؛ پروردگارم هفت چیز را به من سفارش فرمود: اخلاص در نهان و آشکار، گذشت از کسی که به من ظلم نموده، بخشش به کسی که مرا محروم کرده، رابطه با کسی که با من قطع رابطه کرده، و سکوتم همراه با تفکر و نگاهم برای عبرت باشد. کنزالفوائد، ص ۱۸۴

حدیث ۶۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: اَلَا اُخْبِرُكُمْ بِاَبْعَدِكُمْ مَنِّي شَبَّهًا؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ. قَالَ: اَلْفَاحِشُ الْمُتَفَحِّشُ الْبُذِيءُ، اَلْبَخِيْلُ، اَلْمُخْتَالُ، اَلْحَقُوْدُ، اَلْحَسُوْدُ، اَلْقَاسِي الْقَلْبُ، اَلْبَعِيْدُ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ يُرْجَى، غَيْرُ الْمَآْمُوْنِ مِنْ كُلِّ شَرٍّ يَتَّقَى؛ آیا شما را از کم شباهت ترینتان به خودم آگاه نسازم؟ عرض کردند: چرا، ای رسول خدا! فرمودند: زشتگویی بی آبروی بی شرم، بخیل، متکبر، کینه توز، حسود، سنگدل، کسی که هیچ امیدی به خیرش و امانی از شرش نیست. کافی، ج ۲، ص ۲۹۱، ح ۹

حدیث ۶۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: اَلَا اُخْبِرُكُمْ بِاَسْبَهِكُمْ بِي؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ. قَالَ: اَحْسَنُكُمْ خُلُقًا وَ اَلْيَنُكُمْ كَنَفًا وَ اَبْرُكُمْ بِقَرَابَتِهِ وَ اَشَدُّكُمْ حُبًّا لِاِخْوَانِهِ فِي دِيْنِهِ وَ اَصْبَرُكُمْ عَلٰى الْحَقِّ وَ اَكْظَمُكُمْ لِلْغَيْظِ وَ اَحْسَنُكُمْ عَفْوًا وَ اَشَدُّكُمْ مِنْ نَفْسِهِ اِنْصَافًا فِي الرِّضَا وَ الْعَضْبِ؛ آیا شما را از شبیه ترینتان به خودم با خیر نسازم؟ گفتند: آری ای رسول خدا! فرمودند: هر کس خوش اخلاق تر، نرم خوتر، به خویشانش نیکوکارتر، نسبت به برادران دینی اش دوست دارتر، بر حق شکیباتر، خشم را فروخورنده تر و با گذشت تر و در خرسندی و خشم با انصاف تر باشد. کافی، ج ۲، ص ۲۴۰، ح ۳۵

حدیث ۶۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: اَنَا اَدِيْبُ اللّٰهِ وَ عَلِيٌّ اَدِيْبِي، اَمَرَنِي رَبِّي بِالسَّخَاةِ وَ الْبِرِّ وَ نَهَانِي عَنِ الْبُخْلِ وَ الْجَفَاءِ وَ مَا شَيْءٌ اَبْغَضُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مِنَ الْبُخْلِ وَ سَوْءِ الْخُلُقِ، وَ اِنَّهُ لِيُفْسِدُ الْعَمَلَ كَمَا يُفْسِدُ الْخَلُّ الْعَسْلَ؛ من ادب آموخته خدا هستم و علی، ادب آموخته من است. پروردگارم مرا به سخاوت و نیکی کردن فرمان داد و از بخل و سختگیری بازماند. در نزد خداوند عزوجل چیزی منفرتر از بخل و بد اخلاقی نیست. بد اخلاقی، عمل را ضایع می کند، آن سان که سرکه عسل را. مکارم الاخلاق، ص ۱۷

حدیث ۶۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: كَانَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ آله اَكْثَرَ مَا يَجْلِسُ تُجَاهَ الْقِبْلَةِ؛ پیامبر خدا هنگام نشستن، بیشتر رو به قبله می نشست. میزان الحکمه، ح ۲۵۱۸

حدیث ۶۸

امام علی علیه السلام (در توصیف پیامبر اکرم) فرمودند: وَهُوَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ، اَجْوَدُ النَّاسِ كَفًّا وَ اَرْحَبُ النَّاسِ صَدْرًا وَ اَصْدَقُ النَّاسِ لَهْجَةً

وَأَوْفَى النَّاسِ ذِمَّةً وَأَلِيَّهُمْ عَرَبَكُةٌ وَأَكْرَمُهُمْ عَشْرَةٌ مَن رَأَاهُ بَدِيهَةً هَابَةً وَمَن خَالَطَهُ مَعْرِفَةً أَحَبَّهُ يَقُولُ نَاعْتُهُ: لَمْ أَرْقَبْهُ وَلَا بَعْدَهُ مِثْلَهُ؛ او خاتم پیامبران است. بخشنده ترین مردم بود، سعه صدرش از همه بیشتر (پرحوصله ترین مردم) و راستگوترین و پایبندترین آنان به عهد و پیمان. از همه نرمخوتر بود و رفتارش بزرگوارانه تر. هر کس بدون سابقه قبلی او را می دید، هیبتش او را می گرفت و هر کس با او معاشرت می نمود و او را می شناخت دوستدارش می شد و هر کس می خواست او را وصف کند، می گفت: نظیر او را در گذشته و حال ندیده ام. بحارالانوار، ج ۱۶، ص ۱۹۰، ح ۲۷

حدیث ۶۹

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: كَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ... يُعْطَى كُلَّ جُلْسَائِهِ نَصِيْبَهُ وَلَا يَحْسَبُ أَحَدٌ مِنْ جُلْسَائِهِ أَنْ أَحَدًا أَكْرَمَ عَلَيْهِ مِنْهُ؛ پیامبر صلی الله علیه و آله بهره هر یک از هم نشینان خود را عطا می فرمودند و چنان معاشرت می نمودند که کسی گمان نمی کرد شخص دیگری نزد پیامبر از او گرامی تر باشد. بحارالانوار، ج ۱۶، ص ۱۵۲، ح ۴

حدیث ۷۰

قال الامام علي (عليه السلام): فِي صَفَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ طَيْبٌ دَوَّارٌ بَطِيْءٌ قَدِ أَحْكَمَ مَرَاهِمَهُ وَأَحْمَى (أَمْضَى) مَوَاسِمَهُ يَضَعُ ذَلِكَ حَيْثُ الْحَاجِجَةُ إِلَيْهِ مِنْ قُلُوبٍ عُمِيٍّ وَأَذَانٍ صُمٍّ وَأَلْسِنَةٍ بُكْمٍ، مُتَّبِعٌ بِدَوَائِهِ مَوَاصِعَ الْغَفْلَةِ وَمَوَاطِنَ الْحَيْرَةِ...؛ امام علی (علیه السلام) در توصیف پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند: پزشکی است که با دانش خود، همواره میان مردم می گردند، مرهمهایش را به خوبی فراهم و ابزار کارش را آماده کرده و آنها را هر جا که لازم باشد، از دلهای کور و گوشهای کر و زبانهای گنگ به کار می برد. غفلت گاه ها و جایگاه های حیرت را جستجو و با داروی خود آنها را درمان می کند. نهج البلاغه، خطبه ۱۰۸

حدیث ۷۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند: خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِنِسَائِي؛ بهترین شما کسی است که برای زنان خود بهتر باشد و من بهترین شما برای زن خود هستم. من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۴۴۳

حدیث ۷۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند: إِنِّي لَمْ أَبْعَثْ لَعَانًا وَإِنَّمَا بُعِثْتُ رَحِمَةً؛ من پیامبر نشده ام که لعن و نفرین کنم، بلکه مبعوث شده ام تا مایه رحمت باشم. کنز العمال، ح ۸۱۷۶

حدیث ۷۳

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ما استيقظ رسول الله (صلی الله علیه و آله وسلم) من نوم قط الا خر لله - عزوجل - ساجدا؛ هیچ گاه رسول خدا (صلی الله علیه و آله وسلم) از خواب برنخاست، جز آن که در پیشگاه خداوند به سجده می افتاد. (بحارالانوار، ج ۱۶، ص ۲۵۳).

حدیث ۷۴

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: صلوات فرستادن بر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم)، گناهان را بسان ریختن آب بر آتش از بین می برد. ثواب الاعمال، ص ۱۸۷

حدیث ۷۵

إِنَّا أُمِرْنَا مَعَاشِرَ الْأَنْبِيَاءِ بِمِدَارَةِ النَّاسِ، كَمَا أُمِرْنَا بِإِقَامَةِ الْفَرَائِضِ؛ ما پیامبران، همان گونه که به برپا داشتن واجبات مأمور شده‌ایم، به مدارا کردن با مردم نیز مأمور شده‌ایم. امالی طوسی، ص ۵۲۱

حدیث ۷۶

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند: بسیار به یاد خدا و بسیار به یاد مرگ باشید. بسیار قرآن تلاوت نمایید و به پیامبر صلوات و درود بفرستید که همانا درود بر پیامبر، معادل ده نیکی است. (بحار الانوار/۳۷۲/۷۸)

حدیث ۷۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: مثلی و مثلکم کمثل رجل أوقد نارا فجعل الفراش و الجنادب يقعن فيها و هو يذبهن عنها و أنا آخذ بحجزكم عن النار و أنتم تفلتون من يدي؛ حکایت من و شما چون مردی است که آتشی بیفروخت و پروانه ها و ملخها بنا کردند در آن بیفتند و وی آنها را از آتش نگه می داشت من کمر بندهای شما را گرفته ام که شما در آتش نیفتید و شما از دست من در می روید. نهج الفصاحه

حدیث ۷۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: ما لی و للدنیا، ما أنا و الدنیا إلیا کراکب استظلّ تحت شجره ثم راح و ترکها؛ مرا با دنیا چه کار من در دنیا چون مسافری هستم که در سایه درختی نشست و برفت و آن را وا گذاشت. نهج الفصاحه

حدیث ۷۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: لو کان لی مثل أحد ذهباً لسرنی أن لا یمر علیّ ثلاث و عندی منه شیء إلیا شیء أرصده لدین؛ اگر به اندازه کوه احد طلا داشتیم دوست داشتیم پس از سه روز چیزی از آن به نزد من نباشد مگر چیزی که برای قرضی ذخیره کرده باشم. نهج الفصاحه

حدیث ۸۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: سألت الله أن يجعل حساب أمتی إلیّ لئلا تفتضح عند الامم، فأوحى الله عزّ و جلّ إلیّ: یا محمد بل أنا أحاسبهم فإن کان منهم زلّه سترتها عنک لئلا تفتضح عندک؛ از خدا خواستم که حساب امت مرا به من واگذارد تا پیش امتهای دیگر رسوا نشود، پس خدای عز و جل به من وحی کرد ای محمد نه، بلکه من حسابشان را می رسم و اگر گناهی از آنها سر زده از تو پوشیده می دارم که پیش تو نیز رسوا نشود. نهج الفصاحه

حدیث ۸۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: خیرکم خیرکم لأهله و أنا خیرکم لأهلی ما أكرم النساء إلاً کریم و لا أهانهنّ إلاً لئیم؛ بهترین شما کسی است که برای کسان خود بهتر است، من از همه شما برای کسان خود بهترم، بزرگ مردان زنان را گرامی شمارند و فرومایگان زنان را خوار دارند. نهج الفصاحه

حدیث ۸۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: بعثت بمداراه الناس؛ من به مدارا با مردم مبعوث شده ام. نهج الفصاحه

حدیث ۸۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: أوتیت جوامع الکلم؛ سخنان مختصر و جامع را به من دادند. نهج الفصاحه

حدیث ۸۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إنّما بعثت لأتمم مکارم الأخلاق؛ من مبعوث شدم تا فضائل اخلاق را به کمال رسانم. نهج الفصاحه

حدیث ۸۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إنّما أنا بشر مثلکم و إنّ الظنّ یخطی و یصیب و لکن ما قلت لکم قال الله فلن أكذب علی الله؛ من انسانی مثل شما هستم و گمان به خطا یا صواب می رود ولی هر چه را بگویم خدا گفته است بر خدا دروغ نمی بندم. نهج الفصاحه

حدیث ۸۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إنّ کذبا علی لیس ککذب علی أحد فمن کذب علی متعمدا فلیتبوء مقعده من النار؛ دروغ بستن بر من مثل دروغ بستن بر دیگری نیست هر که به عمد بر من دروغ بندد در آتش جای گیرد. نهج الفصاحه

حدیث ۸۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إنّ ربی أمرنی أن یکون نطقی ذکرا و نظری عبدا؛ پروردگارم به من فرمان داده که سخنم ذکر باشد و نظرم مایه عبرت. نهج الفصاحه

حدیث ۸۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إنّ الله تعالی لم یبعثنی معنّتا و لا متعنّتا و لکن بعثنی معلّما میسّرا. خداوند مرا اشکال گیر و اشکال تراش نفرستاده بلکه آموزگار و آسانگیر فرستاده است. نهج الفصاحه

حدیث ۸۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: أنا التَّذیر و الموت المَغیر و السَّاعه الموعِد؛ من بیم دهنده ام و مرگ یغماگر است و رستاخیز وعده گاه. نهج الفصاحه

حدیث ۹۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: اللَّهُمَّ لا تکلنی إلی نفسی طرفه عین و لا تنزع منی صالح ما أعطیتنی؛ خداوندا یک لحظه مرا به خودم وامگذار و چیزهای خوبی که به من بخشیده ای از من باز مگیر. نهج الفصاحه

حدیث ۹۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: اللَّهُمَّ کما حسَّنت خلقی فحسن خلقی؛ خدایا چنان که صورت مرا نیک کردی سیرتم را نیز نیک کن. نهج الفصاحه

حدیث ۹۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إذا أتى علیّ یوم لا أزداد فیهِ علما یقرّبنی إلی الله تعالی فلا بورک لی فی طلوع الشمس ذلک الیوم؛ اگر روزی بر من بگذرد و در آن روز دانشی نیاموزم که مرا به خداوند نزدیک کند، طلوع آفتاب آن روز بر من مبارک مباد. نهج الفصاحه

حدیث ۹۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: أدبنی ربّی فأحسن تأدیبی؛ خداوند مرا ادب آموخت و نیک آموخت. نهج الفصاحه

حدیث ۹۴

قالت فاطمة الزهراء - سلام الله علیها - : من سلّم علیّهُ أو علیّ ثلاثه اَیام أو جَبَّ اللهُ لَهُ الجنّة، قُلْتُ لها: فی حَیاتیهِ وَ حَیاتیكَ؟ قالت: نَعَمْ وَ بَعیدَ مؤتتا؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند: هر که بر پدرم - رسول خدا - و بر من به مدت سه روز سلام کند خداوند بهشت را برای او واجب می گرداند. راوی گوید: عرضه داشتیم: آیا در زمان حیات و زنده بودن؟ فرمودند: چه در زمان حیات ما باشد، و یا پس از مرگ. بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۱۸۵، ح ۱۷

حدیث ۹۵

قالت فاطمة الزهراء - سلام الله علیها - : أبوا هذه الأمة مُحَمَّدٌ وَ علیّ، یُقیمان أودّهم، وَ یُنقذان مِنَ العذابِ الدائمِ إِنْ أطاعوهما، وَ یُیحانهم النعیم الدائم إِنْ واقفوهما؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند: حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) و علی - علیه السلام -، والدین این امت هستند، چنانچه از آن دو پیروی کنند آن ها را از انحرافات دنیوی و عذاب همیشگی آخرت نجات می دهند و از نعمت های متنوع و وافر بهشتی بهره مندشان می سازند. بحار الأنوار، ج ۲۳، ص ۲۵۹، ح ۸

حدیث ۹۶

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - لِعَلِيٍّ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - : أَنَا رَسُولُ اللَّهِ الْمُبَلَّغُ عَنْهُ، وَأَنْتَ وَجْهُ اللَّهِ وَالْمُؤْتَمَّرُ بِهِ، فَلَا نَظِيرَ لِي إِلَّا أَنْتَ، وَلَا مِثْلَ لَكَ إِلَّا أَنَا؛ رَسُولُ خُدا - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - بِه امام علی - عَلَيْهِ السَّلَامُ - فرمودند: من رسول خدا هستم، که از طرف او تبلیغ و هدایت می‌نمایم و تو وجه الله می‌باشی، که امام و مقتدای (بندگان خدا) خواهی بود، پس نظیری برای من وجود ندارد مگر تو و همانند تو نیست مگر من. تفسیر البرهان، ج ۴، ص ۱۸۴

حدیث ۹۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرماید: اعطانی الله - عز و جل - فاتحة الكتاب؛ خداوند سوره حمد را به من عطا کرده است. (امالی شیخ صدوق، ص ۱۱۷)

حدیث ۹۸

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرماید: إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لِعَانَا وَ إِنَّمَا بُعِثْتُ رَحْمَةً؛ من پیامبر نشده‌ام که لعن و نفرین کنم، بلکه مبعوث شده‌ام تا مایه رحمت باشم. کنز العمال، ح ۸۱۷۶.

حدیث ۹۹

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرماید: خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِ و أَنَا خَيْرُكُمْ لِنِسَائِي؛ بهترین شما کسی است که برای زنان خود بهتر باشد و من بهترین شما برای زن خود هستم. من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۴۴۳.

حدیث ۱۰۰

امام کاظم علیه السلام می‌فرماید: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذَا أَصْبَحَ مَسَحَ عَلَى رُؤُوسِ وُلْدِهِ وَ وُلْدِ وُلْدِهِ؛ هرگاه صبح می‌شد پیامبر صلی الله علیه و آله دست نوازش بر سر فرزندان و نوه‌های خود می‌کشیدند. عدة الداعی، ص ۷۹.

حدیث ۱۰۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرماید: پروردگرم مرا به هفت خصلت امر نموده است: دوست داشتن بینوایان و نزدیک شدن به آنها، ذکر لا حول و لا قوة الا بالله را بسیار گفتن، با خویشاوندان رابطه برقرار کردن؛ هر چند آنان قطع رابطه کنند، [و در مسائل مادی]، به پایین‌تر از خود نگاه کنم نه به بالاتر، در راه خدا سرزنش ملامتگران را به خود نگیرم، حق را بگویم اگر چه تلخ باشد و از کسی چیزی نخواهم. الاصول الستة عشر، ص ۷۵.

حدیث ۱۰۲

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرماید: أُمِرْتُ أَنْ آخُذَ الصَّدَقَةَ مِنْ أَغْنِيَاءِكُمْ فَأَرُدَّهَا فِي فَقَرَاءِكُمْ؛ من مأمورم که صدقه (و زکات) را از ثروتمندان بگیرم و به فقرا بدهم. مستدرک الوسائل، ج ۷، ص ۱۰۵.

حدیث ۱۰۳

امام علی علیه السلام می فرماید: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذَا سُئِلَ شَيْئًا فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَفْعَلَهُ قَالَ: نَعَمْ وَ إِذَا أَرَادَ أَنْ لَا يَفْعَلَ سَكَتَ وَ كَانَ لَا يَقُولُ لِشَيْءٍ لَا...؛ هرگاه از رسول اکرم صلی الله علیه و آله چیزی تقاضا می شد، اگر ایشان آن را می خواستند انجام دهند، می فرمودند: بله و اگر نمی خواستند انجام دهند، سکوت می نمودند و هیچ گاه ایشان برای چیزی نه نمی گفتند. بحار الأنوار، ج ۹۳، ص ۳۲۷.

حدیث ۱۰۴

امام علی علیه السلام می فرماید: كَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَا يَذُمُّ أَحَدًا وَ لَا يُعَيِّرُهُ وَ لَا يَطْلُبُ عَثْرَاتِهِ وَ لَا عَوْرَتَهُ وَ لَا يَتَكَلَّمُ إِلَّا فِيمَا رَجَا ثَوَابَهُ؛ رسول خدا صلی الله علیه و آله، هرگز بدگویی کسی را نمی کردند، سرزنش نمی نمودند و در پی لغزش ها و اسرار دیگران نبودند و [درباره دیگران] چیزی جز خیر (خوبی) نمی گفتند. عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۸۴.

حدیث ۱۰۵

امام کاظم علیه السلام می فرماید: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذَا آتَاهُ الضَّيْفُ أَكَلَ مَعَهُ وَ لَمْ يَرْفَعْ يَدَهُ مِنَ الْخِوَانِ حَتَّى يَرْفَعَ الضَّيْفُ يَدَهُ؛ رسول خدا صلی الله علیه و آله هرگاه میهمان داشتند، با او غذا می خوردند و دست از سفره و غذا نمی کشیدند، تا آن که میهمان دست از غذا خوردن بکشد. کافی، ج ۶، ص ۲۸۶.

حدیث ۱۰۶

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرماید: لَا يُبَلِّغُنِي أَحَدٌ مِنْكُمْ عَنْ أَحَدٍ مِنْ أَصْحَابِي شَيْئًا، فَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ أُخْرَجَ إِلَيْكُمْ وَ أَنَا سَلِيمٌ الصَّدْرِ؛ کسی از شما حق ندارد از هیچ یک از یارانم چیزی به من بگوید؛ زیرا دوست دارم در حالی که چیزی از شما در دلم نیست به سویتان بیایم. مکارم الاخلاق، ص ۱۷.

حدیث ۱۰۷

امام صادق علیه السلام می فرماید: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يُدَاعِبُ وَ لَا يَقُولُ إِلَّا حَقًّا؛ رسول اکرم صلی الله علیه و آله شوخی می کردند ولی جز حق چیزی نمی گفتند. مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۴۰۸.

حدیث ۱۰۸

امام علی علیه السلام می فرماید: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَيْسَ الرَّجُلَ مِنْ أَصْحَابِهِ إِذَا رَأَهُ مَغْمُومًا بِالْمُدَاعِيَةِ وَ كَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ الْمُعْبَسَّ فِي وَجْهِ إِخْوَانِهِ؛ هرگاه رسول اکرم صلی الله علیه و آله یکی از اصحاب خود را غمگین می دیدند، با شوخی او را خوشحال می کردند و می فرمودند: خداوند، کسی را که با برادران (دینی) اش با ترش رویی و چهره عبوس روبرو شود، دشمن می دارد. رسائل شهید ثانی، ص ۳۲۶.

حدیث ۱۰۹

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرماید: أَوْصَانِي رَبِّي بِسَبْعٍ: أَوْصَانِي بِالْإِخْلَاصِ فِي السَّرِّ وَ الْعَلَانِيَةِ وَ أَنْ أَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمَنِي وَ أُعْطِيَ مَنْ حَزَمَنِي وَ أَصِلَ مَنْ قَطَعَنِي وَ أَنْ يَكُونَ صَمْتِي فِكْرًا وَ نَظْرِي عِبْرًا؛ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرماید: پروردگرم

هفت چیز را به من سفارش فرمود: اخلاص در نهان و آشکار، گذشت از کسی که به من ظلم نموده، بخشش به کسی که مرا محروم کرده، رابطه با کسی که با من قطع رابطه کرده، و سکوت همراه با تفکر و نگاهم برای عبرت باشد. کنزالفوائد، ص ۱۸۴.

حدیث ۱۱۰

امام صادق علیه‌السلام می‌فرماید: مَا كَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : إِنَّا مَعَاشِرَ الْأَنْبِيَاءِ أُمِرْنَا أَنْ نُكَلِّمَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ عُقُولِهِمْ ؛ رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله هرگز با مردم به اندازه عقل خود سخن نگفتند و فرمودند: ما پیامبران مأموریم که با مردم به اندازه عقل و فهمشان سخن بگوییم. کافی، ج ۱، ص ۲۳.

حدیث ۱۱۱

امام علی علیه‌السلام می‌فرماید: او که خاتم پیامبران بود، بخشنده‌ترین، پرحوصله‌ترین، راستگو‌ترین، پایبندترین مردم به عهد و پیمان، نرم‌خوترین و خوش‌مصاحبت‌ترین مردم بود، هر کس بدون سابقه قبلی او را می‌دید، هیبتش او را می‌گرفت و هر کس با او معاشرت می‌نمود و او را می‌شناخت دوستدارش می‌شد و هر کس می‌خواست او را تعریف کند، می‌گفت: نظیر او را پیش از او و پس از او ندیده‌ام. بحار الأنوار، ج ۱۶، ص ۱۹۰.

حدیث ۱۱۲

امام حسین علیه‌السلام می‌فرماید: كَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ... لَا يَحْسَبُ أَحَدٌ مِنْ جُلَسَائِهِ أَنَّ أَحَدًا أَكْرَمُ عَلَيْهِ مِنْهُ؛ پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله چنان با هم‌نشینان رفتار می‌نمودند که هیچ یک از آنان گمان نمی‌کرد کسی نزد آن حضرت از وی گرامی‌تر باشد. عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۸۴.

حدیث ۱۱۳

پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم می‌فرماید: إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ؛ من تنها برانگیخته شده‌ام تا اخلاق بزرگوارانه را به کمال رسانم. بحار الأنوار، ج ۷۱، ص ۳۸۲.

حدیث ۱۱۴

امام علی علیه‌السلام می‌فرماید: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَا يُؤْتِرُ عَلَى الصَّلَاةِ عِشَاءً وَلَا غَيْرَهُ وَكَانَ إِذَا دَخَلَ وَقْتُهَا كَانَهُ لَا يَعْرِفُ أَهْلًا وَلَا حَمِيمًا؛ رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله چیزی مثل شام و غیر آن را بر نماز مقدم نمی‌داشتند و هنگامی که وقت نماز می‌رسید، گویی که هیچ یک از اهل خانه و دوستان را نمی‌شناختند. مجموعه ورام، ج ۲، ص ۷۸.

حدیث ۱۱۵

امام رضا علیه‌السلام می‌فرماید: إِنَّا أَهْلُ بَيْتِ نَبِيِّ نَرَى وَعَدْنَا عَلَيْنَا دِينًا كَمَا صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ؛ ما اهل بیت، وعده‌های خود را برای خودمان، بدهی و دین حساب می‌کنیم، چنانکه رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله چنین می‌کردند. تحف العقول، ص ۴۴۶.

حدیث ۱۱۶

امام علی علیه السلام می فرماید: كُنَّا إِذَا أَحْمَرَ الْبَاسُ وَ لَقِيَ الْقَوْمَ الْقَوْمَ اتَّقَيْنَا بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَمَا يَكُونُ أَحَدٌ أَقْرَبَ إِلَيَّ الْعَدُوِّ مِنْهُ؛ (وقتی که آتش جنگ بر افروخته می شد و دو لشکر به هم می رسیدند، به پیامبر پناهنده می شدیم و کسی نبود که از آن حضرت به دشمن نزدیک تر باشد. مکارم الاخلاق، ص ۱۸.

حدیث ۱۱۷

رسول خدا (ص) به امام علی (ع) فرمودند: من رسول خدا هستم، که از طرف او تبلیغ و هدایت می کنم. و تو وجه الله هستی، که امام و مقتدای (بندگان خدا) خواهی بود، پس نظیری برای من وجود ندارد مگر تو و همانند تو نیست، مگر من. تفسیر البرهان: ج ۴، ص ۱۸۴

حدیث ۱۱۸

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله: لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْمَعِيشَةَ جَعَلَ الْبَرَكَاتِ فِي الْحَرْثِ وَالْغَنَمِ؛ چون خداوند، وسایل زندگی مردم را آفرید، برکت ها را در کشاورزی و گوسفندداری قرار داد. کنز العمال، ح ۹۳۵۴

حدیث ۱۱۹

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله: مَنْ تَسَمَّى بِاسْمِي يَرْجُو بَرَكَتِي وَيُؤْمِنِي، غَدَتْ عَلَيْهِ الْبَرَكَهُ وَ رَاحَتْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ؛ هر کس به نام من نامگذاری کند و برکت و خجستگی مرا امید داشته باشد، برکت به سوی او خواهد آمد و تا قیامت (باقی) خواهد بود. کنز العمال، ح ۴۵۲۲۱

حدیث ۱۲۰

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید: خداوند مرا اشکال گیر و اشکال تراش نفرستاده بلکه آموزگار و آسانگیر فرستاده است. (نهج الفصاحه ، حدیث ۷۲۵)

حدیث ۱۲۱

امام علی (علیه السلام) می فرماید: سیره و روش حضرت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) میانه روی و کار او راهنمایی به راه راست و گفتارش جدا کننده حق از باطل و حکمتش عادلانه و سخنانش بیان کننده (مشکلات) و سکوتش رساترین زبان ها بود. غررالحکم ، باب حضرت محمد (ص)

حدیث ۱۲۲

امام علی (علیه السلام) می فرماید: حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) با شکم گرسنه از دنیا رفت و با سلامت جان و روح به آخرت وارد شد ، سنگی روی سنگ نگذاشت ، تا آنکه راه خود را پیمود و دعوت پروردگارش را اجابت نمود. غررالحکم ، باب حضرت محمد (ص)

حدیث ۱۲۳

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند: بی أَنْذَرْتُمْ وَ بَعَلِّيَ بْنِ أَبِي طَالِبٍ اهْتَدَيْتُمْ... وَ بِالْحَسَنِ أُعْطِيتُمْ الْإِحْسَانَ وَ بِالْحُسَيْنِ تَسْعَدُونَ وَ بِهِ تَشْقُونَ أَلَا وَ إِنَّ الْحُسَيْنَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ مَنْ عَادَاهُ حَزَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ رِيحَ الْجَنَّةِ؛ به وسیله من هشدار داده شدید و به وسیله علی علیه السلام هدایت می یابید و به وسیله حسن احسان می شوید و به وسیله حسین خوشبخت می گردید و بدون او بدبخت. بدانید که حسین دری از درهای بهشت است، هر کس با او دشمنی کند، خداوند بوی بهشت را بر او حرام می کند. مأه منقبه، ص ۲۲.

حدیث ۱۲۴

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند: أَمَرَنِي رَبِّي بِمِدَارَةِ النَّاسِ كَمَا أَمَرَنِي بِإِدَاءِ الْفَرَائِضِ؛ پروردگرم، همان گونه که مرا به انجام واجبات فرمان داده، به مدارا کردن با مردم نیز فرمان داده است. کافی، ج ۲، ص ۱۱۷، ح ۴.

حدیث ۱۲۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: مَنْ تَسَمَّى بِاسْمِي يَرْجُو بَرَكَتِي وَ يَمْنِي، غَدَتَ عَلَيْهِ الْبَرَكَهُ وَ رَاحَتَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ؛ هر کس به نام من نامگذاری کند و برکت و خجستگی مرا امید داشته باشد، برکت به سوی او خواهد آمد و تا قیامت (باقی) خواهد بود. کنز العمال، ح ۴۵۲۲۱

حدیث ۱۲۶

رسول اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند: إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لَعْنَا وَ إِنَّمَا بُعِثْتُ رَحْمَةً مِنْ پیامبر نشده‌ام که لعن و نفرین کنم، بلکه مبعوث شده‌ام تا مایه رحمت باشم. مشکاه الانوار، ص ۱۵۷

حدیث ۱۲۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آله يَدَاعِبُ وَ لَا يَقُولُ إِلَّا حَقًّا؛ رسول اکرم صلی الله علیه و آله شوخی می کردند ولی جز حق چیزی نمی گفتند. (مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۴۰۸)

حدیث ۱۲۸

پیامبر اعظم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: إِنَّا أَمَرْنَا مَعَاشِرَ الْأَنْبِيَاءِ بِمِدَارَةِ النَّاسِ، كَمَا أَمَرْنَا بِإِقَامَةِ الْفَرَائِضِ؛ ما پیامبران، همان گونه که به برپا داشتن واجبات مأمور شده‌ایم، به مدارا کردن با مردم نیز مأمور شده‌ایم. (ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۱۵)

حدیث ۱۲۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أَمَرَنِي رَبِّي بِمِدَارَةِ النَّاسِ كَمَا أَمَرَنِي بِإِدَاءِ الْفَرَائِضِ. پروردگرم، همان گونه که مرا به انجام واجبات فرمان داده، به مدارا کردن با مردم نیز فرمان داده است. (کافی، ج ۲، ص ۱۱۷، ح ۴).

حدیث ۱۳۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أَمَرَنِي رَبِّي بِمُدَارَاةِ النَّاسِ كَمَا أَمَرَنِي بِإِدَاءِ الْفَرَائِضِ. پروردگارم، همان گونه که مرا به انجام واجبات فرمان داده، به مدارا کردن با مردم نیز فرمان داده است. (کافی، ج ۲، ص ۱۱۷، ح ۴).

حدیث ۱۳۱

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: خدای بزرگ پیامبر خود را تربیت کرد و چون ادب را در او به کمال رساند، فرمود: همانا تو دارای خلقی عظیم هستی آنگاه کار دین و امت را به او سپرد تا بندگانش را اداره کند. اصول کافی، ج ۱، ص ۲۶۶.

حدیث ۱۳۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) هرگز سخن کسی را قطع نمی کردند، مگر آنگاه که بیش از حد حرف می زد (یا از حد مشروع فراتر می رفت) آن وقت او را نهی می کردند یا بر می خاستند. سنن النبی، ص ۱۸.

حدیث ۱۳۳

پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم)، وقتی به خانه ی خویش می رفتند، اوقاتشان را سه قسمت می کردند: بخشی برای خدای متعال، بخشی مخصوص خانواده و قسمتی هم برای کارهای شخصی خود. مکارم الاخلاق، ص ۱۳.

حدیث ۱۳۴

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) از ستمی که به ایشان می شد. انتقام نمی گرفتند، مگر آن که حریم الهی هتک شود، که در آن صورت خشم می کردند و غضبشان برای خدا بود. سنن النبی، ص ۴۵.

حدیث ۱۳۵

مکارم الاخلاق، ص ۱۴.

حدیث ۱۳۶

هرگز دیده نشد که پیامبر گرامی (صلی الله علیه و آله و سلم) پای خود را پیش کسی دراز کنند. بحارالانوار، ج ۱۶، ص ۲۳۶.

حدیث ۱۳۷

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) هیچ چیز را بر نماز مقدم نمی داشتند. هرگاه نماز فرا می رسید، رسول خدا دیگر نه خانواده می شناختند و نه دوست. سنن النبی، ص ۲۶۸.

حدیث ۱۳۸

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: خدای بزرگ پیامبر خود را تربیت کرد و چون ادب را در او به کمال رساند، فرمود: همانا تو دارای خلقی عظیم هستی، آنگاه کار دین و امت را به او سپرد تا بندگانش را اداره کند. اصول کافی، ج ۱، ص ۲۶۶.

حدیث ۱۳۹

امام صادق (سلام الله علیه) می فرماید: کان رسول الله یحمد الله فی کل یوم ثلاث مائة و سنین مرة. رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) هر روز سیصد و شصت بار خدا را حمد می کردند. بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۵۷.

حدیث ۱۴۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید: چ من اتانی زائرا کنت شفیعہ یوم القیامہ. هر که به زیارت من بیاید در روز قیامت شفیع او باشم. بحار الانوار، ج ۱۰۰، ص ۱۴۲.

حدیث ۱۴۱

قال الإمام الصادق - علیه السلام - : ما أعجب رسول الله - صلی الله علیه و آله - شیئاً من الدنيا إلا أن يكون فيها جائعاً خائفاً. امام صادق - علیه السلام - فرمودند: چیزی از دنیا جز گرسنگی و ترس (از خدا)، رسول الله - صلی الله علیه و آله - را خوشحال نمی ساخت. «الکافی، ج ۲، ص ۱۲۹»

حضرت فاطمه (س)**حدیث ۱**

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: ان فاطمة بنت رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) لم تنزل مظلومة من حقها ممنوعة و عن میراثها مدفوعة لم تحفظ فیها وصیة رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) و لا روعی فیها حقه و لا حق الله عزوجل و کفی بالله خاکما و من الظالمین منتقما. فاطمه دختر پیامبر همواره مظلوم بود و از حق خود وارث پدر محروم گردید و درباره او به توصیه پیامبر عمل نشد و حق پیامبر و خدای بزرگ نسبت به فاطمه مراعات نشد و خدا به عنوان داور و انتقام گیرنده از ستمگران کافی است. امالی شیخ طوسی: ۱۵۵.

حدیث ۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان فاطمة (سلام الله علیها) مکثت بعد رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) خمسة و سبعین یوما و کان دخلها حزن شدید علی ابیها و کان یأتیها جبرئیل فیحسن عزائها علی ابیها و یطیب نفسها و یخبرها عن ابیها و مکانه و یخبرها بما یكون بعدها فی ذریتها و کان علی (علیه السلام) یکتب ذلك. حضرت فاطمه (سلام الله علیها) پس از پیامبر فقط ۷۵ روز زنده بود و در این مدت غم جانکاه فراق پدر او را رنج می داد. بهمین خاطر جبرئیل می آمد و او را تسلی می داد و با سخنان و خبرهایی که از موقعیت و مکان پدرش می داد به او آرامش می بخشید و گاهی نیز از حوادث آینده و زندگی و سرنوشت فرزندانش برای او سخن می گفت و علی (علیه السلام) همه آنها را می نوشت. کافی ج ۱: ۴۵۸.

حدیث ۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: عاشت فاطمة (سلام الله علیها) لم ترکاشرة و لا ضاحکة تأتي قبور الشهداء فی کل جمعة مرتین الأثنين و الخميس فتقول: هی هنا کان رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) و هی هنا کان المشرکون. حضرت فاطمه (سلام الله علیها)

- پس از پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) - خندان و خوشحال دیده نشد. هر هفته دو بار - روزهای دوشنبه و پنجشنبه - بر سر تربت شهیدان احد می آمد. آنگاه - به یاد خاطرات گذشته - می گفت: پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) در اینجا مستقر بود و مشرکین در آنجا. کافی، ۶: ۵۶۱.

حدیث ۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: البکائون خمسۃ: آدم، و یعقوب، و یوسف، (علیه السلام) و فاطمه (سلام الله علیها) بنت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) و علی بن الحسین (علیه السلام). ... اما فاطمه (سلام الله علیها) فبکت علی رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) حتی تأذی بها اهل المدینة فقالوا لها: قد اذیتنا بکثرة بکائک، فکانت تخرج الی المقابر - مقابر الشهداء - فتبکی حتی تقضی حاجتها ثم تنصرف. گریه کنندگان - معروف تاریخ - پنج نفرند: آدم و یعقوب و یوسف (علیه السلام) و فاطمه زهرا (سلام الله علیها) و امام سجاد (علیه السلام) آنگاه حضرت صادق (علیه السلام) در بیان علت گریه آنان می فرماید: ... فاطمه (سلام الله علیها) نیز آن قدر بر فراق پدر گریست که مردم مدینه به زحمت افتاده و گفتند: با گریه بیساریت ما را آزریدی، او نیز ناچار به سوی مزار شهدای احد می رفت و آن قدر گریه می کرد تا آرام می گرفت و بر می گشت. الخصال: ۲۷۲، ح ۱۵.

حدیث ۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: انما سمیت فاطمه (سلام الله علیها) محدثه لان الملائکه کانت تهبط من السماء فتنادیها کما تنادی مریم بنت عمران فتقول: یا فاطمه ان الله اصطفاک و طهرک و اصطفاک علی نساء العالمین یا فاطمه اقتنی لربک و اسجدی و ارکعی مع الراحین فتحدثهم و یحدثونها. فاطمه زهرا (علیه السلام) به آن جهت ((محدثه)) نام گرفت که ملائکه از آسمان فرود می آمدند و او را صدا می زد همانگونه که مریم (علیه السلام) را ندا می داد و می گفت: ((ای فاطمه، خدا تو را برگزید و پاکیزه ساخت و بر همه زنان عالم برتری داد. ای فاطمه همواره خدا را عبادت کن و برای او سجده نما و همراه با رکوع کنندگان به درگاه او رکوع کن)). او با فرشتگان سخن می گفت و آنان نیز با او سخن می گفتند. علل الشرائع: ۲۱۶.

حدیث ۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ان فاطمه (سلام الله علیها) بنت رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) کانت تزور قبر حمزه (صلی الله علیه و آله و سلم) ترمه و تصلحه و قد تعلمته بحجر؛ فاطمه (سلام الله علیها) دختر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) همواره به زیارت قبر حمزه می رفت، و آن را با سنگ نشان گذاشته بود و به تعمیر و اصلاح آن می پرداخت. وفاء الوفاء ۳: ۹۳۲.

حدیث ۷

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: انها استقت بالقربه حتی اثر فی صدرها و طحنت بالرحی حتی مجلت یدها و کسحت البیت حتی اغبرت ثيابها و اوقدت النار تحت القدر حتی دکت ثيابها. فاطمه آن قدر با کوزه آب کشید تا در سینه اش اثر گذاشت و آن قدر با آسیاب آرد کرد که دستانش تاول زود و آن قدر خانه جاروب کرد که لباسش غبار آلود شد و آن قدر آتش بر زیر دیگ افروخت که بر لباسش دود خاکستر نشست. علل الشرائع ج ۲: ۶۵.

حدیث ۸

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: - فوالله - ما اغضبته و لا اكرهتها على امر حتى قبضها الله عزوجل اليه و لا اغضبتني و لا عصت لي امرا. و لقد كنت انظر اليها فتتكشف عني الهموم و الأخران. به خدا سوگند هیچ گاه فاطمه (سلام الله علیها) را به خشم نیاوردم و او را بر کاری - که میل نداشت - وادار نکردم تا روزی که خداوند او را برد و او نیز هیچگاه مرا به خشم نیاورد و از فرمان من سرپیچی نکرد و هر گاه که به او می نگرستم نگرانیها و غمها از من زدوده می شد. کشف الغمّه ج ۱: ۳۶۳

حدیث ۹

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: کان صداق فاطمة (سلام الله علیها) جرد برد حبره و درع حطمیه و کان فراشها اهاب كبش یلقیانه و یفرشانه و ینامان علیه. مهر - کابین - حضرت فاطمه (سلام الله علیها) لباس کهنه و زرهی بود و فرش خانه او پوست میشی که آنرا می انداختند و بر آن می خوابیدند. کافی ج ۵: ۳۷۸.

حدیث ۱۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان فاطمة علیها السلام بنت رسول الله (ص) كانت مسبحتها من خيوط صوف مفتل عليه عدد التکبيرات فكانت علیها السلام تديرها بيدها تكبر و تسبح الى ان قتل حمزة بن عبد المطلب فاستعملت تربته و عملت التسايح فاستعملها الناس تسييح حضرت فاطمه علیها السلام نخی بود که بر آن به تعداد تکبیرات - ۳۴ عدد - گره زده بود و آن را در دستش می چرخانید و تکبیر و تسبیح می گفت تا وقتی که حمزه شهید شد، تسبیح از تربت او ساخت. و از آن پس ساختن تسبیح در میان مردم رواج یافت. وسائل الشیعه ج ۴: ۱۰۳۳

حدیث ۱۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: كان لأمی فاطمة (سلام الله علیها) صلاة تصلیها علمها جبرئیل، ركعتان تقرأ فی الأولى: الحمد مرة و: انا انزلناه فی لیلة القدر، مائة مرة و فی الثانية: الحمد مرة، و مائة مرة: قل هو الله احد، فاذا سلمت سبحت تسييح الطاهرة (علیه السلام). مادر ما فاطمه (سلام الله علیها) همواره دو رکعت نماز می خواند که جبرئیل به او آموخته بود، در رکعت اول آن پس از حمد صد بار سوره قدر و در رکعت دوم پس از حمد صد بار سوره توحید را می خوانی، و پس از سلام نماز. تسبیحات حضرتش را نیز می گویی. جمال الاسبوع: ۱۷۳

حدیث ۱۲

حضرت موسی بن جعفر (علیه السلام) فرمودند: كانت فاطمة (سلام الله علیها) اذا دعت تدعو للمؤمنين و المؤمنات و لا تدعو لنفسها فثیل لها یا بنت رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) انک تدعین للناس و لا تدعین لنفسک فقالت (علیه السلام): الجار ثم الدار. هرگاه حضرت فاطمه (سلام الله علیها) دعا می کرد برای زنان و مردان مؤمن دعا می کرد و برای خود دعا نمی کرد. به او گفته شد: چرا شما برای مردم دعا می کنید اما برای خودتان دعا نمی کنید؟ فرمودند: اول همسایه آنگاه درون خانه. علل الشرائع، ج ۱: ۲۱۶.

حدیث ۱۳

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: و كانت فاطمة (سلام الله علیها) لاتدع احدا من اهلها ینام تلك اللیلة - لیلة القدر - و تدأویهم بقله الطعام و تتأهب لها من النهار و تقول: محروم من حرم خیرها. فاطمه (سلام الله علیها) نمی گذاشت کسی از اهل خانه در شبهای

قدر به خواب رود. به آنان غذای کم می داد و از روز قبل برای احیای شب قدر آماده می شد و می فرمودند: محروم کسی است که از برکات این شب محروم باشد. دعائم الاسلام، ج ۱: ۲۸۲.

حدیث ۱۴

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: ان ابنتی فاطمه ملاً- الله قلبها و جوارحها ایمانا الی مشاشها، فتفرغت لطاعة الله. خداوند قلب دخترم فاطمه و سرپای وجود او را پر از ایمان کرده است، پس او - بهمین خاطر - همواره در اطاعت خداست. دلائل الامامه: ۱۳۹، ح ۴۷

حدیث ۱۵

عَنْ الامام الصادق - عليه السلام - : لما زُفَّتْ فاطمةُ الی عَلِيٍّ - عليه السلام - نَزَلَ جبرئیلُ و میکائیلُ و اسرافیلُ ... فَكَبَّرَ جبرئیلُ و کبر اسرافیلُ و کبر میکائیلُ فَكَبَّرَتِ الملائکَةُ و جَرَّتِ السَّيْنَةُ بِالتَّكْبِيرِ فی الزَّفَافِ الی یومِ القِیامَةِ. امام صادق علیه السلام - فرمودند: وقتی که شب عروسی حضرت فاطمه - سلام الله علیها - فرا رسید، جبرئیل و میکائیل و اسرافیل آمدند. جبرئیل تکبیر گفت و سپس اسرافیل و پس از آن میکائیل تکبیر گفت و آنگاه فرشتگان نیز تکبیر گفتند و بر این اساس «سنت» است که در شب عروسی «تکبیر» گفته شود. «سنن النبی، ص ۱۵۰»

حدیث ۱۶

عن الامام جعفر بن محمد - عليه السلام - عن آبائه - عليهم السلام - قال: لَمَّا حَضَرَتْ فاطمةُ الوفاةَ بَكَتْ، فَقَالَ لها امیرالمؤمنین یا سیدی ما یبکیک؟ قالت: ابکی لِمَا تَلَقَى بَعْدی. امام صادق - عليه السلام - از قول پدرانشان - عليهم السلام - فرمودند: زمانی که حضرت فاطمه - سلام الله علیها - در حال احتضار بودند و وفاتشان نزدیک شد، شروع به گریه کردند، امیرالمؤمنین - علیه السلام - فرمودند: ای بانوی من چرا گریه می کنی. حضرت زهرا - سلام الله علیها - فرمودند: بر آنچه بعد از من (از رنجها و سختی ها) می بینی گریه می کنم. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۱۸»

حدیث ۱۷

عن ابی عبد الله الحسین - عليه السلام - : لَمَّا قُبِضَتْ فاطمةُ - سلام الله علیها - دَفَنَهَا امیرُ المومنین سِرّاً و عفا علی مَوْضِعِ قَبْرِها. امام حسین - علیه السلام - فرمودند: چون فاطمه - سلام الله علیها - وفات کرد، امیرالمؤمنین - علیه السلام - او را پنهانی به خاک سپرد و محل قبرش را ناپدید کرد. «اصول کافی، ج ۲، ص ۳۵۶»

حدیث ۱۸

عن ابی الحسن - عليه السلام - قال: إِنَّ فاطمةَ - سلام الله علیها - صَدِيقَةٌ شَهِيدَةٌ. امام کاظم - علیه السلام - فرمودند: همانا فاطمه - سلام الله علیها - زنی بسیار راستگو بود که به شهادت رسید. «اصول کافی، ج ۱، ص ۴۵۸»

حدیث ۱۹

قال رسول الله - صَلَّى الله علیه و آله - : إِنَّ فاطمةَ لِتَشْفَعَنِي یومَ القِیامَةِ فیمن أَحَبَّها و تَوَلَّاهَا و أَحَبَّ ذُرِّیَّتِها و تَوَلَّاهم و یَشْفَعُها الله فیهم و

يَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةُ بِشَفَاعَتِهَا. پیامبر اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: همانا فاطمه در روز قیامت برای کسی که محب و دوست دار او و فرزندان او باشد، شفاعت می‌کند و خداوند شفاعت او را در مورد این افراد می‌پذیرد و آنها را با شفاعت او وارد بهشت می‌کند. «القطره من بحار مناقب النبی و العتره»، ج ۲، ص ۱۸۹»

حدیث ۲۰

قال النبی - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : يا سلمانُ حُبُّ فاطمَةَ يَنْفَعُ فِي مائَةِ مَوْطِنٍ ايسرُ تَلَكَّ المِوَاطِنِ: الموتُ و القبرُ و الميزانُ و المحشرُ و الصراطُ و المحاسبَةُ. پیامبر اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: ای سلمان محبت فاطمه و دوست داشتن او در صد موقف و جایگاه از مواقف قیامت سودمند است، آسان‌ترین این مواقف: مرگ و قبر و میزان و محشر و (پل) صراط و موقف محاسبه اعمال است. «بحار الانوار، ج ۲۷، ص ۱۱۶»

حدیث ۲۱

قال النبی - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : اذا كانَ يومَ القِيامَةِ تَقْبِلُ ابنتي فاطمَةَ على ناقيةٍ مِنْ نُوقِ الْجَنَّةِ مُدْبِجَةَ الْجَنِينِ خِطامُها مِنْ لؤلؤِ رَطْبٍ، قوائِمُها مِنْ الزُّمردِ الاخضرِ، دَثْبُها مِنْ المِسْكِ الأذْفَرِ عيناها ياقوتانِ حمرِوان. پیامبر اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: زمانی که قیامت فرا رسد، دخترم فاطمه سوار بر شتری از شترهای بهشت می‌آید در حالی که دو پهلوئی آن شتر آراسته و نقش و نگار دار است و مهارش از لؤلؤیی نازک، پاهایش از زمرد سبز، دمش از مُشکی تیز بوی و دو چشمش از دو یاقوت قرمز است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۱۹»

حدیث ۲۲

قال رسولُ اللهِ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : تُحْشَرُ ابنتي فاطمَةُ - سلام اللهُ عليها - يومَ القِيامَةِ و معها ثيابٌ مصبوغةٌ پیامبر اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: دخترم فاطمه - سلام اللهُ عليها - در روز قیامت در حالی محشور می‌شود که همراه او پیراهنی است خونین که به یکی از ساقهای عرش آویزان است، حضرت زهراء - سلام اللهُ عليها - می‌گوید: ای خداوند عادل میان من و قاتل فرزندم داوری کن. پیامبر - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: قسم به پروردگار کعبه که خداوند برای دخترم داوری می‌کند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۲۰»

حدیث ۲۳

عن ابی عبد الله - عليه السَّلام - قال: اذا كانَ يومُ القِيامَةِ جَمَعَ اللهُ الاولينَ و الآخِرِينَ في صعيدٍ واحدٍ فينادي منادٍ: غُضُّوا ابصارَكم و نَكِّسُوا رُؤُسَكم حَتَّى تَجُوزَ فاطمَةُ بنتُ محمدٍ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - الصراطَ. امام صادق - عليه السَّلام - فرمودند: وقتی روز قیامت فرا رسد، خداوند تمامی بشر از اولین و آخرین را در یک جا جمع می‌کند پس منادایی ندا می‌دهد: چشمانتان را ببندید و سرهایتان را پایین بیندازید تا فاطمه دختر محمد - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - از صراط بگذرد. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۲۴»

حدیث ۲۴

لَمَّا رَوَّجَ رسولُ اللهِ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فاطمَةَ مِنْ عَلِيٍّ - عليه السَّلام - اتاه ناسٌ من قريشٍ زمانی که پیامبر اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فاطمه را به همسری علی - عليه السَّلام - در آورد، عده‌ای از قریش به نزد حضرت آمدند و گفتند: آیا تو فاطمه را در

مقابل مهریه ای ناچیز به تزویج علی در آوردی؟ حضرت فرمودند: من او را به تزویج علی در نیاوردم بلکه خداوند متعال در شب معراج در کنار درخت (سدره المنتهی) او را به تزویج علی - علیه السلام - در آورد. «من لا یحضره الفقیه، ج ۳، ص ۲۵۳»

حدیث ۲۵

عن ابی جعفر - علیه السلام - قال: کان رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - اذا ارادَ السفرَ سَلَّمَ عَلٰی مَنْ ارادَ ... امام باقر - علیه السلام - فرمودند: پیامبر اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - هرگاه می خواستند به سفر بروند با هر کس از اهل بیت خود می خواستند خدا حافظی کنند، خداحافظی می کردند، سپس آخرین کسی که از او خداحافظی می کردند، فاطمه - سلام الله علیها - بود، پس سفرشان را از خانه فاطمه آغاز می کردند و زمانی که از سفر باز می گشتند اول از همه به خانه فاطمه - سلام الله علیها - می رفتند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۸۳»

حدیث ۲۶

قال ابو عبدالله - علیه السلام - : ... اتدری ائی شیءٍ تفسیرُ فاطمَةَ قلت: اخبرنی یا سیدی قال فُطِمْتُ مِنَ الشَّرِّ. امام صادق - علیه السلام - فرمودند: آیا می دانی معنی و مفهوم فاطمه چیست؟ گفتم آقای من شما مرا آگاه کنید، حضرت فرمودند: یعنی که از بدی ها دور شده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۰»

حدیث ۲۷

قال ابو عبدالله - علیه السلام - : لِفاطمةَ - سلام الله علیها - تِسْعَةُ اسْماءٍ عند الله عز و جل: فاطمَةُ و الصَّديقَةُ و المبارکَةُ و الطاهرَةُ و الزکیَّةُ و الراضیَّةُ و المرضیَّةُ و المحدثَةُ و الزهراءُ. امام صادق - علیه السلام - فرمودند: نزد خداوند متعال برای فاطمه - سلام الله علیها - نه اسم وجود دارد: ۱. فاطمه ۲. صدیقه ۳. مبارکه ۴. طاهره ۵. زکیه ۶. راضیه ۷. مرضیه ۸. محدثه ۹. زهراء. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۰»

حدیث ۲۸

عن الامام جعفر بن محمد - علیه السلام - عن ابیه - علیه السلام - قال: انَّ فاطمَةَ - سلام الله علیها - کانت تُکَنَّى ام ابیها. امام صادق - علیه السلام - از قول پدرشان (امام باقر - علیه السلام -) فرمودند: همانا فاطمه - سلام الله علیها - به ام ابیها کنیه گذاری شده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۶»

حدیث ۲۹

قال الامام الباقر - علیه السلام - : وُلِدَتْ فاطمَةُ بنت محمدٍ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - بعدَ مبعثِ الرسولِ بخمسِ سنینَ و تُوفِّيتُ و لها ثمانَ عَشْرَةَ سنةً. امام باقر - علیه السلام - فرمودند: فاطمه دختر محمد - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - پنج سال بعد از به نبوت رسیدن پیامبر اکرم متولد شد و هیجده ساله بود که وفات کرد. «اصول کافی، ج ۱، ص ۴۵۷»

حدیث ۳۰

قال النبی - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : اَوَّلُ شَخْصٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ فاطمَةُ. پیامبر اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: اولین کسی که

داخل بهشت می شود، فاطمه است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۴۴»

حدیث ۳۱

قال الله عزوجل: اگر علی را نیافریده بودم، همسری مناسب فاطمه، از فرزندان آدم و نسل او نبود. (عیون اخبار الرضا (ع) ۲۰۳)

حدیث ۳۲

قال النبي - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : إِنَّ اللَّهَ لَهُ الْحَمْدُ، عَرَضَ حُبَّ عَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ، وَذُرِّيَّتَهُمَا عَلَى الْبَرِيَّةِ فَمَنْ بَادَرَ مِنْهُمْ بِالْإِجَابَةِ جَعَلَ اللَّهُ مِنْهُمْ الرُّسُلَ، وَمَنْ أَجَابَ بَعْدَ ذَلِكَ جَعَلَ مِنْهُمْ الشَّيْعَةَ وَإِنَّ اللَّهَ جَمَعَهُمْ فِي الْجَنَّةِ. پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: خداوند که حمد و ستایش برای اوست، دوستی علی و فاطمه و ذریه آن دو را بر همه انسان ها عرضه داشت، اول کسانی که آن را پذیرفتند به عنوان رُسُل (رسولان) انتخاب شدند و پس از آنان کسانی که آن را پذیرفته به عنوان «شیعه» برگزیده شدند و خداوند در بهشت همه آنان را جمع خواهد کرد. «احقاق الحق، ج ۹، ص ۱۹۱»

حدیث ۳۳

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): إِنَّ فَاطِمَةَ نُورٌ عَيْنِي، وَتَمْرَةٌ فُؤَادِي؛ فاطمه نور دیده و میوه دل من است. میزان الحکمة: ح ۱۱۵۸

حدیث ۳۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: ملعون ملعون من یظلم بعدی فاطمة ابنتی ویغصبها حقها ویقتلها ...؛ مورد نفرین است، مورد نفرین است هر کس پس از من به فاطمه (علیها السلام) دخترم ستم کند و حقش را غصب نماید و او را بکشد. بحار الانوار، ج ۷۳، ص ۳۵۴.

حدیث ۳۵

حضرت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) می فرمایند: انا زوج البتول سیده نساء العالمین ...؛ من همسر بتول علیها السلام هستم؛ همان کسی که سرور زنان جهانیان است. معانی الاخبار، ص ۵۸.

حدیث ۳۶

حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام می فرمایند: «فوالله ... لا اغضبتنی ولا عصت لی امرا ولقد كنت انظر اليها فتنكشف عني الهموم والاحزان؛ سوگند به خدا که فاطمه علیها السلام هیچ گاه مرا خشمگین نکرد و در هیچ کاری از من سرپیچی ننمود. و من هرگاه به فاطمه علیها السلام نگاه می کردم، غم و اندوه از من زدوده می شد.» بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۳۴.

حدیث ۳۷

حضرت علیه السلام می فرمایند: «... ان الحسن والحسين سبطا هذه الامة وهما من محمد كمكان العينين من الراس واما انا فكمكان اليد من البدن واما فاطمة فكمكان القلب من الجسد ...؛ حسن و حسین علیهما السلام دو سبط این امت هستند، و آن دو برای محمد صلی الله علیه و آله همانند دو چشم برای سرند، و من [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند دست برای بدن هستم، و فاطمه علیها

السلام [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند قلب برای بدن است. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۵۲

حدیث ۳۸

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «ان فاطمة علیها السلام كانت تاتی قبور الشهداء فی کل غداة سبت ...؛ فاطمه علیها السلام در هر بامداد شنبه به مزار شهیدان می رفت.» وسائل الشیعة، ج ۲، ص ۸۷۹.

حدیث ۳۹

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «... لولا ان امیر المؤمنین علیه السلام تزوجها لما كان لها کفو الی یوم القیامة علی وجه الارض آدم فممن دونه؛ (به راستی اگر امیر المؤمنین علیه السلام فاطمه علیها السلام را به ازدواج خود در نیآورده بود، تا روز قیامت بر روی زمین از آدم تا پس از آدم برای فاطمه علیها السلام همتایی نبود.» خصال، ج ۲، ص ۴۱۴.

حدیث ۴۰

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام درباره حضرت فاطمه زهرا علیها السلام می فرمایند: «انها استقت بالقربة حتی اترفی صدرها وطحت بالرحی حتی مجلت یدها وکسحت البیت حتی اغبرت ثیابها ووقدت النار تحت القدر حتی دكنت ثیابها فاصابها من ذلك ضرر شدید؛ حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آن قدر با مشک، آب کشید که اثر آن در سینه اش آشکار شد و چندان با دست خود آسیاب کرد که دستهایش پینه زد و آن قدر خانه را جاروب کرد که لباسهایش خاک آلود گردید. و چندان آتش در زیر دیگ روشن کرد که لباسهایش سیاه و دود آلود شد و از این کارها رنج و سختی زیادی به او رسید.» علل الشرایع، ج ۲، ص ۳۶۶.

حدیث ۴۱

امام کاظم علیه السلام می فرمایند: «ان فاطمة علیها السلام صدیقة شهيدة ...؛ فاطمه علیها السلام بانوی بسیار راست گویی است که او را به شهادت رسانده اند.» کافی، ج ۱، ص ۴۵۸.

حدیث ۴۲

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «ان اطفال شیعتنا من المؤمنین تربیهم فاطمة علیها السلام؛ بی شک خردسالان شیعه ما از مؤمنان را فاطمه علیها السلام پرورش می دهد.» بحار الانوار، ج ۶، ص ۲۲۹.

حدیث ۴۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... یا فاطمة ابشری فلک عندالله مقام محمود تشفعین فیہ لمحجیک وشیعتک؛ ای فاطمه علیها السلام مژده باد! که در پیشگاه خدا مقامی شایسته داری که در آن مقام برای دوستان و شیعیان شفاعت می کنی.» بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۳۵۹.

حدیث ۴۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «اشتاق الجنة الى اربع من النساء: مريم بنت عمران، وآسية بنت مزاحم زوجة فرعون و خديجة بنت خويلد و فاطمة بنت محمد صلى الله عليه و آله؛ بهشت مشتاق چهار زن است: مريم دختر عمران، آسیه دختر مزاحم و زن فرعون، خديجه دختر خويلد و فاطمه عليها السلام دختر محمد صلى الله عليه و آله.» بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۵۳.

حدیث ۴۵

«... نور ابنتی فاطمه من نور الله و ابنتی فاطمه افضل من السماوات و الارض ...؛ نور دخترم فاطمه عليها السلام از نور خداست، و دخترم فاطمه عليها السلام برتر از آسمانها و زمین است.» بحار الانوار، ج ۱۵، ص ۱۰.

حدیث ۴۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «ما زوجت فاطمة الا لما امرني الله بتزويجها؛ من فاطمه عليه السلام را به ازدواج در نیاوردم، مگر پس از آن که خداوند مرا به ازدواج او فرمان داد.» عيون اخبار الرضا عليه السلام، ج ۲، ص ۵۹.

حدیث ۴۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «رائحة الانبياء رائحة السفرجل و رائحة الحور العين رائحة الآس و رائحة الملائكة رائحة الورد و رائحة ابنتی فاطمة الزهراء رائحة السفرجل و الآس و الورد ...؛ بوی پیامبران بوی به و بوی حورالعین بوی آس و بوی فرشتگان بوی گل سرخ است، ولی بوی دخترم فاطمه عليها السلام بوی به و آس و گل سرخ روی هم است.» بحار الانوار، ج ۶۶، ص ۱۷۷.

حدیث ۴۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «یا سلمان! ان ابنتی فاطمة ملا الله قلبها و جوارحها ایمانا و یقینا الى مشاشها تفرغت لطاعة الله ...؛ ای سلمان! به راستی که خداوند قلب و اعضای فاطمه عليها السلام تا استخوانهایش را از ایمان و یقین آکنده ساخته است؛ به گونه ای که در طاعت خدا جدیت دارد.» بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۴۶؛ مناقب، ج ۳، ص ۳۳۷.

حدیث ۴۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «انا الشمس و علی علیه السلام القمر و فاطمة الزهراء و الفرقان الحسن و الحسين؛ من خورشیدم و علی علیه السلام ماه و فاطمه عليها السلام، زهره (ناهید) است و حسن و حسین علیهما السلام دو ستاره نور افشان فرقان هستند.» بحار الانوار، ج ۲۴، ص ۷۴؛ معانی الاخبار، ص ۱۱۴.

حدیث ۵۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... ففاطمة حوراء انسية و كلما اشتقت الى رائحة الجنة شممت رائحة ابنتی فاطمة عليها السلام؛ فاطمه عليها السلام حوریه ای است به صورت انسان که من هر گاه مشتاق بوی بهشت می شوم، دخترم فاطمه عليها السلام را می بویم.» التوحید، شیخ صدوق، ص ۱۱۷.

حدیث ۵۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... فداک ابوک یا فاطمه؛ پدرت به قربان تو باد ای فاطمه علیها السلام!» بحارالانوار، ج ۲۲، ص ۴۹۰.

حدیث ۵۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «یا فاطمه... انت منی وانا منک...؛ ای فاطمه! تو از من هستی و من از تو هستم.» بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۳۲.

حدیث ۵۳

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «من صلی اربع رکعات فقرا فی کل رکعة بخمسين مرة «قل هو الله احد» کانت صلوة فاطمة علیها السلام...؛ هر کس چهار رکعت نماز بخواند [هر دو رکعت به یک سلام] و در هر رکعت [پس از سوره حمد] پنجاه مرتبه سوره «قل هو الله احد» را بخواند، این نماز، نماز فاطمه علیها السلام است.» من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۵۶۴.

حدیث ۵۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... من زار فاطمة فکانما زارنی...؛ هر کس فاطمه علیها السلام را زیارت کند، مانند این است که مرا زیارت کرده است.» بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۵۸.

حدیث ۵۵

امام رضا علیه السلام می فرمایند: «اول من جعل له النعش فاطمة ابنة رسول الله، صلوات الله علیها وعلی ابيها وبعلمها وبنیها؛ نخستین کسی که پس از مرگش برای او تابوت ساخته شد، فاطمه علیها السلام دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله بود؛ درود و صلوات خدا بر او و پدر و شوهر و فرزندان او باد.» بحارالانوار، ج ۷۸، ص ۲۴۹.

حدیث ۵۶

امام باقر علیه السلام می فرمایند: «ما عبد الله بشیء من التحمید افضل من تسبیح فاطمة علیها السلام...؛ خداوند در حمد و ستایش به چیزی برتر از تسبیح فاطمه علیها السلام عبادت نشده است.» کافی، ج ۳، ص ۳۴۳.

حدیث ۵۷

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «... فاطمة کواكب دری بین نساء اهل دنیا...؛ فاطمه علیها السلام اختری تابناک در میان زنان دنیا است.» کافی، ج ۱، ص ۱۹۵.

حدیث ۵۸

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «... فاطمة سيدة نساء العالمین من الاولین والآخرین؛ فاطمه علیها السلام سرور زنان جهانیان از

اولین تا آخرین است. «معانی الاخبار، ص ۱۰۷.

حدیث ۵۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... یا فاطمه! لو ان کل نبی بعثه الله وکل ملک قربه شفعا فی کل مبغض لک غاصب لک ما اخرج الله من النار ابدا؛ ای فاطمه! اگر تمام پیامبرانی که خدا برانگیخته و تمام فرشتگانی که مقرب درگاه خود گردانده است، برای هر کینه توزی که حق تو را غصب نموده است، شفاعت کنند، هرگز خدا او را از آتش [دوزخ] خارج نمی سازد. «بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۳۵۴.

حدیث ۶۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «انی سمیت ابنتی فاطمه لان الله عزوجل فطمها و فطم من احبها من النار؛ من نام دخترم را فاطمه علیها السلام گذاشتم؛ زیرا خدای - عزوجل - فاطمه علیها السلام و هر کس که او را دوست دارد، از آتش دوزخ دور نگه داشته است. «عیون اخبار الرضا علیه السلام، ج ۲، ص ۴۶.

حدیث ۶۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «ان الله لیغضب لغضب فاطمه ویرضی لرضاهها؛ بی شک خداوند با خشم فاطمه علیها السلام به خشم می آید و با خشنودی او خشنود می شود. «الامالی، شیخ مفید، ص ۹۴.

حدیث ۶۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... ان فاطمه بضعة منی و هی نور عینی و ثمره فؤادی ...؛ فاطمه علیها السلام پاره تن و نور چشم و میوه دل من است. «الامالی، شیخ صدوق، ص ۴۸۶.

حدیث ۶۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... فاطمه اعز البریه علی؛ فاطمه علیها السلام عزیزترین مردم در نزد من است. «الامالی، شیخ مفید، ص ۲۵۹.

حدیث ۶۴

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله از حضرت امیرالمؤمنین، علی علیه السلام درباره حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پرسیدند، حضرت پاسخ دادند: «نعم العون علی طاعة الله؛ [فاطمه علیها السلام] خوب یآوری در راه اطاعت و بندگی خداست. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۱۷.

حدیث ۶۵

امام صادق علیه السلام به شخصی که نام دخترش را فاطمه گذاشته بود، فرمودند: «... اذا سميتها فاطمه فلا تسبها و لا تلعتها و لا تضربها؛ حالا که نام او را فاطمه گذاشته ای، پس دشنامش مده، نفرینش مکن و کتکش مزن. «کافی، ج ۶، ص ۴۸.

حدیث ۶۶

امام کاظم علیه السلام می فرمایند: «لا یدخل الفقر بیتا فیه اسم محمد او احمد او علی او الحسن او الحسین او جعفر او طالب او عبدالله او فاطمه من النساء؛ در خانه ای که نام محمد یا احمد یا علی یا حسن یا حسین یا جعفر یا طالب یا عبدالله و یا از میان زنان، فاطمه باشد، فقر [و تنگدستی] وارد نمی شود.» کافی، ج ۶، ص ۱۹.

حدیث ۶۷

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند: «ان فاطمة خلقت حوریه فی صورۃ انسیه ...؛ بی شک فاطمه علیها السلام حوریه ای است که به صورت انسان آفریده شده است.» بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۲.

حدیث ۶۸

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند: «... یا علی انفذ لما امرتک به فاطمة فقد امرتها باشیاء امر بها جبرئیل علیه السلام ...؛ ای علی! آنچه را فاطمه علیها السلام بدان امر می کند، انجام ده؛ زیرا من چیزهایی را به او امر کرده ام که جبرئیل علیه السلام به آنها امر کرده است.» بحار الانوار، ج ۲۲، ص ۴۸۴.

حدیث ۶۹

امام باقر علیه السلام می فرمایند: «... ولقد کانت - علیها السلام - مفروضۃ الطاعة علی جمیع من خلق الله من الجن والانس والطیر والوحش والانبیاء والملائکة ...؛ اطاعت از فاطمه علیها السلام بر تمامی آفریدگان خدا از جن و آدمیان و پرندگان و وحوش و پیامبران و فرشتگان واجب است.» دلائل الامامة، ص ۲۸.

حدیث ۷۰

امام حسن (علیه السلام) فرمودند: ما کان اعبد من فاطمة الزهراء - سلام الله علیها - کانت تقوم حتی تتورم قدماها؛ عابدتر از فاطمه زهرا (سلام الله علیها) در دنیان بوده است. آن قدر به نماز می ایستاد که پاهایش ورم می کرد. (بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۷۵).

حدیث ۷۱

حضرت مهدی (علیه السلام) فرمودند: ان لی فی ابنة رسول الله أسوة حسنة؛ به درستی که دختر رسول خدا (فاطمه) برای من سرمشقی نیکوست. الغیبه، طوسی، ص ۲۸۶.

حدیث ۷۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: فمن عرف فاطمة حق معرفتها فقد ادرك ليلة القدر؛ هر کس به شناخت حقیقی فاطمه علیها السلام دست یابد، بی گمان شب قدر را درک کرده است. بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۶۵.

حدیث ۷۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: من احب فاطمه ابنتی فهو فی الجنه معی ومن ابغضها فهو فی النار؛ هر کس فاطمه (علیها السلام) دخترم را دوست بدارد، در بهشت با من است، و هر کس با او دشمنی ورزد، در آتش [دوزخ] است. بحارالانوار، ج ۲۷، ص ۱۱۶

حدیث ۷۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: فاطمه بضعة منی فمن آذاها فقد آذانی ومن آحبها فقد آحبتنی؛ فاطمه پاره وجود من است، هر که او را بیازارد مرا آزار داده و هر که او را خوشحال کند مرا خوشحال کرده است. بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۹

حدیث ۷۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : یافاطمة! اعطیک ما هو خیر لک من خادم و من الدنیا بما فیها، تکبرین الله بعد کل صلاة اربعا و ثلاثین تکبیره، و تحمدین الله ثلاثا و ثلاثین تحمیده، و تسبحین الله ثلاثا و ثلاثین تسبیحه، ثم تخمین ذلك بلااله الا الله، و ذلك خیر لک من الذین اردت و من الدنیا و ما فیها فلزمت - صلوات الله علیها - هذاالتسبیح بعد کل صلاة، و نسب الیها؛ ای فاطمه! به تو چیزی را عطا کنم که از خدمتکار و دنیا با آنچه در آن است بهتر باشد بعد از نماز سی و چهار مرتبه ((الله اکبر)) سی و سه مرتبه ((الحمد لله)) و سی و سه مرتبه ((سبحان الله)) بگو و پس از آن را به ((لااله الا الله)) ختم کن این کار برای تو بهتر است از آنچه می خواهی و از دنیا و آنچه در آن است پس حضرت زهرا (س) پس از هر نماز به این تسبیح مداومت کرد و منسوب به او گردید. (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۳۶).

حدیث ۷۶

امام مهدی (علیه السلام) می فرمایند: دختر رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) برای من سرمشق و اسوه‌ی نیکوست. (بحارالانوار/۱۸۰/۵۳)

حدیث ۷۷

قالت فاطمة الزهراء - سلام الله علیها - : یا ابا الحسن، انی لأستحی من إلهی أن أکلف نفسک ما لا تقدر علیهِ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - خطاب به همسرشان امیرالمؤمنین علی - علیه السلام - کردند و اظهار نمودند: من از خدای خود شرم دارم که از تو چیزی را در خواست نمایم و تو توان تهیه آن را نداشته باشی. امالی شیخ طوسی، ج ۲، ص ۲۲۸

حدیث ۷۸

قالت فاطمة الزهراء - سلام الله علیها - : إذا حُشِرْتُ یومَ القیامه، أشفعُ عصاة أمه النبی؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند: هنگامی که در روز قیامت برانگیخته و محشور شوم، خطا کاران امت پیامبر - صلی الله علیه و آله و سلم - را شفاعت می نمایم. احقاق الحق، ج ۱۹، ص ۱۲۹

حدیث ۷۹

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - : اَصْبَعُ عَلَى السَّطْحِ، فَإِنْ رَأَيْتَ نِصْفَ عَيْنِ الشَّمْسِ قَدْ تَدَلَّى لِلْغُرُوبِ فَأَعْلِمْنِي حَتَّى أَدْعُو؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - روز جمعه نزدیک غروب آفتاب به غلام خود می فرمودند: بالای پشت بام برو، هر موقع نصف خورشید غروب کرد مرا خبر کن تا برای خود - و دیگران - دعا کنم. معانی الأخبار، ص ۳۹۹

حدیث ۸۰

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - : أَوْصِيكَ أَوْلَا أَنْ تَتَزَوَّجَ بَعْدِي بِابْنَتِي أُخْتِي أَمَامَهُ، فَإِنَّهَا تَكُونُ لَوْلَدِي مِثْلِي، فَإِنَّ الرِّجَالَ لَابْتَدَأَ لَهُمْ مِنَ النِّسَاءِ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - در آخرین لحظات عمرشان به همسر خود چنین سفارش نمودند: پس از من با دختر خواهرم امامه ازدواج نما، چون که او نسبت به فرزندانم مانند خودم دلسوز و متدین است. همانا مردان در هر حال، نیازمند به زن می باشند. بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۱۹۲، ح ۲۰

حدیث ۸۱

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - : أَصْبَحْتُ وَاللَّهِ! عَاتِقَةً لِدُنْيَاكُمْ، قَالِيَةً لِرِجَالِكُمْ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - بعد از جریان غصب فدک و احتجاج حضرت، بعضی از زنان مهاجر و انصار به منزل حضرت آمدند و احوال وی را جویا شدند، حضرت در پاسخ فرمودند: به خداوند سوگند، دنیا را آزاد کردم و هیچ علاقه ای به آن ندارم، همچنین دشمن و مخالف مردان شما خواهم بود. دلائل الإمامة، ص ۱۲۸، ح ۳۸

حدیث ۸۲

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - : ... إِنْ لَمْ يَكُنْ يِرَانِي فَإِنِّي أَرَاهُ، وَهُوَ يَشُمُّ الرِّيحَ؛ مرد نایبانی وارد منزل شد و حضرت زهرا (علیها السلام) پنهان گشت، وقتی رسول خدا (صلی الله علیه و آله وسلم) علت آن را جویا شد؟ در پاسخ پدر اظهار داشت: اگر آن نایبنا مرا نمی بیند، من او را می بینم، دیگر آن که مرد، حساس است و بوی زن را استشمام می کند. بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۹۱، ح ۱۶

حدیث ۸۳

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - : إِنِّي قَدِ اسْتَقْبَحْتُ مَا يُصْنَعُ بِالنِّسَاءِ، إِنَّهُ يُطْرَحُ عَلَى الْمَرْئَةِ الثُّوبَ فَيَصْفُهَا لِمَنْ رَأَى، فَلَا تَحْمِلِينِي عَلَى سِرِّيرِ ظَاهِرٍ، أُشْتَرِينِي، سَتَرَكَ اللَّهُ مِنَ النَّارِ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - در آخرین روزهای عمر پر برکشان ضمن وصیتی به اسماء فرمودند: من بسیار زشت و زنده می دانم که جنازه زنان را پس از مرگ با انداختن پارچه ای روی بدنش تشییع می کنند. و افرادی اندام و حجم بدن او را مشاهده کرده و برای دیگران تعریف می نمایند. مرا بر تختی که اطرافش پوشیده نیست و مانع مشاهده دیگران نباشد قرار مده - بلکه مرا با پوشش کامل تشییع کن - خداوند تو را از آتش جهنم مستور و محفوظ نماید. تهذیب الأحکام، ج ۱، ص ۴۲۹

حدیث ۸۴

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - : أَوْصِيكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ أَنْ لَا تَسَانِي، وَتَزَوَّرَنِي بَعْدَ مَمَاتِي؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - ضمن وصیتی به همسرشان اظهار داشتند: مرا پس از مرگ فراموش نکن و به زیارت و دیدار من - بر سر قبرم - بیا. زهره

الزّیاض - کوكب الدّری، ج ۱، ص ۲۵۳

حدیث ۸۵

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - : مَنْ سَلَّمَ عَلَيَّ أَوْ عَلَيَّ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ الْجَنَّةَ، قُلْتُ لَهَا: فِي حَيَاتِهِ وَحَيَاتِكَ؟ قَالَتْ: نَعَمْ وَبَعِيدَ مَوْتِنَا؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند: هر که بر پدرم - رسول خدا - و بر من به مدت سه روز سلام کند خداوند بهشت را برای او واجب می گرداند. راوی گوید: عرضه داشتم: آیا در زمان حیات و زنده بودن؟ فرمودند: چه در زمان حیات ما باشد، زو یا پس از مرگ. بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۱۸۵، ح ۱۷

حدیث ۸۶

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - : وَاللَّهِ! لَا كَلَمْتُكَ أَبَدًا، وَاللَّهِ! لَأَدْعُونَ اللَّهَ عَلَيْكَ فِي كُلِّ صَبَإٍ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - پس از ماجرای هجوم به خانه حضرت، خطاب به ابوبکر کردند و فرمودند: به خدا سوگند، دیگر با تو سخن نخواهم گفت، سوگند به خدا، در هر نمازی تو را نفرین خواهم کرد. الکافی، ج ۱، ص ۴۶۰

حدیث ۸۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: إِنَّمَا سُمِّيتِ ابْنَتِي فَاطِمَةُ لِأَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فَطَمَهَا وَفَطَمَ مَنْ أَحَبَّهَا مِنَ النَّارِ دَخِرْتُمْ بِهِ؛ این دلیل فاطمه نامیده شده است که خداوند عزّ و جل او و دوستدارانش را از آتش دوزخ به دور داشته است. بحار الأنوار، ج ۴۰۳، باب ۲، ص ۱۰

حدیث ۸۸

حضرت زهرا سلام الله عليها فرمودند: حُبُّ الی من دنیاکم ثلاث: تلاوة کتاب الله و انظر فی وجه رسول و الانفاق فی سبیل الله از دنیای شما سه چیز محبوب من است: ۱- تلاوت قرآن ۲- نگاه به چهره رسول خدا ۳- انفاق در راه خدا (وقایع الایام خیابانی، جلد صیام، ص ۲۹۵)

حدیث ۸۹

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أن الله خلقني و خلق علياً و فاطمه و الحسن و الحسين و الأئمة من نور واحد؛ خداوند، من و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان را از یک نور آفریده است. جامع الاخبار ص ۴۶

امام علی (ع)**حدیث ۱**

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أن الله خلقني و خلق علياً و فاطمه و الحسن و الحسين و الأئمة من نور واحد؛ خداوند، من و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان را از یک نور آفریده است. جامع الاخبار ص ۴۶

حدیث ۲

حضرت امام باقر (علیه السلام) فرمودند: و لقد ولی خمس سنین و ما وضع أجره علی آجره ولا لبنه علی لبنه و لا أقطع قطیعا و لا أورث بیضاً لا-حمراً. امیرالمؤمنین (علیه السلام) پنج سال حکومت کرد، و در طول این مدت آجر بر آجر و خشتی روی خشت نهاد، و زمینی را به خود اختصاص نداد و درهم سفید و دینار سرخی به ارث نگذاشت. المناقب لابن شهر آشوب ۲:۹۵

حدیث ۳

حضرت صادق (علیه السلام) فرمودند: کان امیر المؤمنین (علیه السلام) اذا توضع لم یدع أحدا یصب علیه الماء قال: لا احب أن اشرك فی صلاتی أحدا. حضرت امیر المؤمنین (علیه السلام): به هنگام وضو گرفتن اجازه نمی داد کسی برایش آب بریزد و می فرمودند: دوست ندارم در نماز به درگاه خدا کسی را شریک قرار دهم. علل الشرایع ۱: ۳۲۳

حدیث ۴

حضرت صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی (علیه السلام) قد جعل بیتا فی داره لیس بالصغیر و لا بالکبیر لصلاته و کان اذا کان اللیل ذهب معه بصبی لیبت معه فیصلی فیه. حضرت امیر المؤمنین (علیه السلام) در خانه خود اتاقی را که نه کوچک بود و نه بزرگ، اختصاص به نماز خود داده و هر شب کودکی را برای خوابیدن به همراه خود می برد و در همانجا نمازهایش را می خواند. المحاسن ۲: ۴۵۲ ح ۲۵۵۷

حدیث ۵

حضرت صادق (علیه السلام) فرمودند: ان علیا (علیه السلام) کان اذا أصبح یقول: مرحبا بکما من ملکین حفیظین املی علیکما ما تحبان ان شأ الله. فلا یزال فی التسیح و التهلیل حتی تطلع الشمس و کذالك بعد العصر حتی تغرب الشمس. حضرت امیر (علیه السلام) هر بامداد - در خطاب به دو فرشته نویسنده اعمال - می فرمودند: مرحبا بر شما دو فرشته بزرگوار و یادداشت کننده اعمال - به خواست خدا امروز نیز - آنچه دوست دارید بر شما املاً خواهم کرد، و به دنبال این تعهد به ذکر: عسع سبحان الله و لا اله الا الله مشغول می شد تا خورشید طلوع می کرد. و هنگام عصر نیز تا غروب آفتاب، به همان ذکرها می پرداخت. بحار الانوار ۸۴: ۲۶۷ ح ۳۸

حدیث ۶

حضرت صادق (علیه السلام) فرمودند: کان امیرالمؤمنین (علیه السلام) أشبه الناس طعمه برسول الله (علیه السلام) کان یا کل الخبز و الخل و الزيت و یطعم الناس الخبز و اللحم. حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) در نوع غذا شبیه ترین افراد به پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) بود. او خود نان و سرکه و روغن زیتون می خورد و به مردم - مهمانان خود - نان و گوشت می داد. الکافی ۶: ۳۲۸

حدیث ۷

حضرت زهرا (سلام الله علیها) فرمودند: ... ما الذی نقموا من أبی الحسین؟! نقموا - و الله - منه شدة و طأته و نکال وقعته و نکیر سیفه - و قلة مبالاته لحتفه - و تبحره فی کتاب الله و تنمره فی ذات الله. اینان - کارگردانان سقیفه - چه عیبی از ابوالحسن گرفتند!؟

که او را برای رهبری جامعه اسلامی صالح ندیدند! - بخدا سوگند عیب او را بر خورد سخت - و بدون مسامحه و سهل انگاری در برابر حق - و مرگبار بودن رویارویی با او و شمشیر بران و بی اعتنایی به مرگ و آگاهی گسترده نسبت به کتاب خدا و گردن فرازی در راه خدا دانسته اند. دلائل الامامة: ۱۲۵، الاحتجاج: ۱: ۱۴۷

حدیث ۸

پیامبر گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: یا علی ان الله جعلک تحب المساکین و ترضی بهم أتباعا و یرضون بک اماما. یا علی، خدای متعال تو را چنین قرار داده که بینوایان را دوست می داری و آنان را به عنوان پیروان خویش بیسندی و آنان هم تو را به پیشوایی و امامت بیسندند. حلیه الاولیاء: ۱: ۷۱

حدیث ۹

حضرت صادق (علیه السلام) فرمودند: ... و الله ما أکل علی بن ابی طالب (علیه السلام) من الدنيا حراما قط حتی مضی لسیله و ما عرض له أمران کلاهما لله رضا الا أخذ بأشدهما علیه فی بدنه - دینه - و ما نزلت برسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) نازله قط الا دعاه ثقة به و ما أطاق أحد عمل رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) من هذه الامه غیره و ان کان لیعمل عمل رجل کان وجهه بین الجنة و النار یرجو ثواب هذه و یخاف عقاب هذه. به خدا سوگند علی بن ابی طالب (علیه السلام) تا روزی که از این دنیا رفت مال حرامی نخورد و هیچگاه بر سر دو راهی - که هر دو راه مورد خشنودی خدا باشد - قرار نگرفت مگر اینکه بر زحمت ترین آنها را برگزید و هر حادثه مهمی که برای پیامبر خدا پیش می آمد - به دلیل اعتمادی که به علی داشت - از او کمک می گرفت. و در میان این امت هیچ کس نتوانست همانند علی (علیه السلام): راه پیامبر را - بی کم و کاست - طی کند و با این همه تلاش و کوشش همواره چنان بیمناکان کار می کرد، چشمی به بهشت و چشم دیگر بر آتش داشت، از سویی امیدوار پاداش بهشت و از سوی دیگر هراسناک از کیفر آتش بود. الارشاد: ۲۵۵

حدیث ۱۰

حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) فرمودند: والله ما سألت ربی ولدا نضیر الوجه و لا سألت ولدا حسن القامة ولكن سألت ربی ولدا مطیعین لله خائفین و جلین منه حتی اذا نظرت الیه و هو مطیع لله قرت به عینی. به خدا سوگند هیچگاه از پروردگار خود فرزندان خوش سیما و نه فرزندان سرو قامت نخواستیم ام، بلکه فرزندان مطیع خداوند و ترسان از او خواسته ام، تا هرگاه به فرزندم نگریستم و او را در حال اطاعت خدا دیدم، چشمانم روشن گردد. تفسیر الصافی ۴:۲۷

حدیث ۱۱

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: من أراد أن ینظر الی آدم فی علمه و الی نوح فی تقواه و الی ابراهیم فی حلمه و الی موسی فی هیبته و الی عیس فی عبادته فلینظر الی علی بن ابیطالب (علیه السلام) هر که می خواهد به آدم و علم او و نوح و تقوای او و ابراهیم و دور اندیشی - بردباری - او و موسی و هیبت او و عیسی و عبادت او بنگرد، به علی بن ابی طالب بنگرد. ارشاد القلوب:

۲۱۷

حدیث ۱۲

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: ... هیئات آن یغلبنی هوای و یقودنی جشعی الی تخیر الأطمعه و لعل بالحجاز أو الیمامه من لا طمع له فی القرص و لا عهد له بالشعب او ابیت مبطانا و حولی بطون غرثی و اکباد حری. هیئات که هوا و هوسم بر من چیره شود و شکمبارگی به گزینش طعام های لذیذ وادارم نماید، در حالی که چه بسا در یمامه و یا حجاز کسانی باشند که امید دستیابی به قرص نانی نداشته و خاطره ای از سیری ندارند و هرگز مباد که من با شکم پر بخوابم در حالی که شاید پیرامون من شکمهای به پشت چسبیده و جگرهای سوخته باشد. نهج البلاغه، الکتب: ۴۵

حدیث ۱۳

حضرت امیر (علیه السلام) فرمودند: ان الله جعلنی اماما لخلقہ، ففرض علی التقدير فی نفس و مطعمی و مشربی و ملبسی کضعفاً الناس، کی یقتدی الفقیر بفقری و لا- یطغی الغنی غناه. خداوند، مرا پیشوای خلق خود قرار داد و هماهنگی با مردم تهیدست را در امور شخصی و خوراک و پوشاک بر من واجب نمود، تا فقرا از من الگو بگیرند و بی نیازی ثروتمندان، آنان را به سرکشی و طغیان نخواند. الکافی ۱: ۴۱۰

حدیث ۱۴

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: و الله لو اعطیت الاقالیم السبعه بما تحت افلاکها علی أن أعصی الله فی نملہ أسلبها جلب شعیرة ما فعلت، و ان دنیاکم عندی لا هون من ورقه فی فم جرادة تقضمها، ما لعلی و نعیم یفنی و لذة لا تبقى! بخدا سوگند اگر اقلیمهای هفت گانه زمین را با هر چه در زیر آسمان آنهاست به من دهند تا خدا را در حد گرفتن پوست جوی از دهان موری نافرمانی کنم، نخواهم کرد. چرا که این دنیای شما در نزد من از برگ نیم جویده ای در دهان ملخی ناچیز تر است. علی را با نعمتهای فناپذیر و لذت های گذرا و ناپایدار چه کار! نهج البلاغه، الخطب: ۲۲۲

حدیث ۱۵

ایها الناس! انی و الله ما أحتکم علی طاعة الا و أسبقکم الیها و لا أنهاکم عن معصیة الا و أتأھی قبلکم عنها. ای مردم! بخدا سوگند من هرگز شما را به هیچ طاعتی فرا نمی خوانم مگر آنکه خود بر شما - در عمل به آن - پیشی می جویم و از هیچ گناهی بازتان نمی دارم و نهی نمی کنم - مگر آنکه پیش از شما، خود را از عمل به آن باز می دارم. نهج البلاغه، الخطب: ۱۷۳

حدیث ۱۶

حضرت امیر المؤمنین (علیه السلام) فرمودند: ... و من العجب بعثهم الی أن أبرز للطعان و أن أصبر للجلاد، هبتمهم الهول! لقد کنت و ما اهدد بالحرب و لا ارب بالضرب و انی لعبی یقین من ربی و فی غیر شبهة من دینی. ... و از شگفتیهای زمانه این است که - شامیان - به من پیام داده اند که خود را برای مقابله با سر نیزه ها آماده کنم و برای ضربه های شمشیر شکیبا باشم، مادران گریان بسوگشان بنشینند! تا کنون کسی مرا با دعوت به جنگ تهدید نکرده است و از زخمهای نیزه و شمشیر هراسی نداشته ام، چرا که بر یقین به پروردگارم تکیه دادم و دینم را زنگار شبهه نیالوده است. نهج البلاغه، الخطب، ۲۲

حدیث ۱۷

حضرت امیر المؤمنین (علیه السلام) فرمودند: اما و الله ان کنت لفی ساقطها حتی تولت بحذافیرها، ما ضعف و لا جنت و ان مسیری

هذا لمثلها، فلا نقب الباطل حتى يخرج الحق من جنبه. مالی و لقريش؟ و الله لقد قاتلتهم كافرين و لأقاتلنهم مفتونين و انی لصاحبهم بالأمس كما أنا صاحبهم اليوم. به خدا سوگند، من همواره در زمره پیشتازان این حرکت بودم تا روزی که جبهه دشمن تار و مار شد و جاهلیت از صحنه بیرون رفت، بی آنکه کمترین ضعف یا ترسی داشته باشم و امروز نیز در همان راستا قدم بر می دارم و تصمیم دارم باطل را بشکافم تا حق از پهلوی آن بیرون آید. مرا با قریش چه کار؟ که دیروز در موضع کفر بودند و با آنان جنگیدم و امروز نیز که گرفتار فتنه و انحراف شده اند به پیکارشان خواهم خاست. من همانگونه که دیروز با آنان برخورد کردم امروز نیز همانم. نهج البلاغه، الخطب: ۳۳

حدیث ۱۸

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: ... لم یکن لأحد فی مهمز و لا لقاتل فی مغمز، الذلیل عندی عزیز حتی اخذ الحق له، و القوی عندی ضعیف حتی اخذ الحق منه. رضینا عن الله قضاءه و سلمنا لله أمره. در تمامی زندگی من، نقطه سیاهی نیست تا عیب جویان و اشاره کنندگان با چشم و ابرو اشاره کنند و سخنی گویند. خوارترین افراد نزد من عزیز است تا حق او را بستانم و نیرومند نزد من ناتوان است تا حق دیگران را از او بازگیرم. ما با تمام وجود به قضای الهی خشنود و در برابر فرمانش تسلیم هستیم. نهج البلاغه الخطب: ۳۷

حدیث ۱۹

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: و لعمری ما علی من قتال من خالف الحق و خابط الغی من ادهان و لا ایهان. به جان خودم سوگند، در نبرد با کسی که مخالفت حق کند و راه گمراهی پیش گیرد، نه مدافعه می کنم نه سستی. نهج البلاغه، الخطب: ۲۴

حدیث ۲۰

حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) فرمودند: و الله ما نزلت ایة الا و قد علمت فیما نزلت و این نزلت، ان ربی وهب لی قلبا عقولا و لسانا سؤ لا. بخدا سوگند آیه ای از قرآن کریم نازل نشده است مگر اینکه من می دانم در چه موضوعی و در کجا نازل شده است، زیرا پروردگارم به من دلی اندیشمند - ژرف اندیش - و زبانی پرسشگر عنایت کرده است. انساب الاشراف ۲: ۹۸ ح ۲۷

حدیث ۲۱

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: کنت اذا سألت رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) أعطانی و اذا سکت ابتدأنی. هر گاه از پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) سؤال می کردم، خواسته ام را پاسخ می داد و اگر من سکوت می کردم او خود پیشگام می شد و از دانش خود بهره مندم می ساخت. المصنف ۶: ۳۶۸ ح ۳۲۰۶۱

حدیث ۲۲

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: کانت لی من رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) منزلة لم یکن لاحد من الخلائق انی کنت آتیه کل سحر فاسلم علیه. موقعیتی که من در محضر پیامبر خدا داشتم برای هیچ کس دیگر نبود. من هر روز سحر محضر ایشان می رفتم. مسند احمد ۱: ۷۷-۸۵

حدیث ۲۳

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند: و قد علمتم موضعی من رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) بالقرابة القریبة و المنزلة الخصیصة، وضعنی فی حجره و أنا ولد یضمنی الی صدره، و یکنفنی الی فراشه، و یمسني جسده، و یشمنی عرفه، و کان یمضغ الشیء ثم یلقمنیه، و ما وجد لی کذبہ فی قول و لا خطله فی فعل. ... شما خود در پیوند با رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) هم بدلیل خویشاوندی و هم به سبب موقعیت ویژه من، جایگاه مرا می شناسید. او مرا از روزگاری که نوزادی بودم در دامن خود می نشاند و بر سینه می چسبانید، در بستر خویش می خوابانید و بدنش را به بدنم می سایید و از عطر دلپذیرش بهره مند می ساخت، لقمه را می جوید و در دهانم می گذاشت و هرگز در گفتارم دروغی نشنید و در رفتارم لغزش و سبکسری ندید. نهج البلاغه: الخطب: ۱۹۲

حدیث ۲۴

قال الامام علی - علیه السلام - : فی ذیل هذه الایة «وَابْتَغُوا إِلَیْهِ الْوَسِيلَةَ» أَنَا وَسِيلَتُهُ. امام علی - علیه السلام - در تفسیر این آیه شریفه که خداوند می فرماید: «و برای تقرب به پروردگارتان وسیله بجوئید» فرمودند: من وسیله تقرب به خدا هستم. «تفسیر المیزان، ج ۵، ص ۳۶۲»

حدیث ۲۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : حُبُّ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ يَا كُلُّ الذُّنُوبِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الحُطْبَ. رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: محبت علی - علیه السلام - گناهان را می بلعد (نابود می کند)، همان گونه که آتش چوب‌ها را می بلعد. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۰۴»

حدیث ۲۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : جَائِنِي جَبْرِئِيلَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ بِوَرَقَةٍ آسَ خَضْرَاءَ، مَكْتُوبٌ فِيهَا بِيَاضٍ أَنِّي إِفْتَرَضْتُ مَحَبَّةَ عَلِيٍّ عَلَيَّ خَلَقِي فَبَلَّغُهُمْ ذَلِكَ عَنِّي. رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: جبرئیل از نزد خدا برای من نامه‌ای (ورقه‌ای سبز که در آن با رنگ سفید نوشته شده بود) آورد که در آن آمده بود، من محبت علی را بر مردم واجب کرده‌ام پس آن را به مردم ابلاغ نما. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۷۵»

حدیث ۲۷

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : خَلَقَ اللَّهُ مِنْ نُورٍ وَجْهَ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ بِسَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يَشْتَفِعُونَ لَهُ وَ لِمُحِبِّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: خداوند از نور صورت علی بن ابی طالب، هفتاد هزار فرشته‌ای خلق کرده که تا روز قیامت برای او و دوستانش طلب آمرزش می کنند. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۷۵»

حدیث ۲۸

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : إِنَّ النَّاسَ لَوْ اجْتَمَعُوا عَلَيَّ حُبُّ عَلِيٍّ لَمَا خَلَقَ اللَّهُ النَّارَ. رسول خدا - صلی الله علیه و آله -

فرمودند: اگر همه مردم بر (گرد) محبت علی - علیه السلام - جمع می‌شدند، خداوند آتش (جهنم) را نمی‌آفرید. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۴۸»

حدیث ۲۹

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : إِنَّ وَجْهَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ يَزْهَرُ فِي الْجَنَّةِ كَمَا يَزْهَرُ كَوْكَبُ الصُّبْحِ لِأَهْلِ الدُّنْيَا. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: سیمای علی بن ابی‌طالب در بهشت چنان می‌درخشد که ستاره صبح (خورشید) برای اهل دنیا می‌درخشد. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۳۰»

حدیث ۳۰

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : لَمَّا أُسْرِيَ بِي إِلَى السَّمَاءِ فَإِذَا أَنَا بِمَلَكٍ مِنْ مَلَائِكَةِ اللَّهِ فِي صُورِهِ عَلِيٌّ اسْمُهُ عَلِيٌّ ... رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: شب معراج که مرا به آسمان بردند، ناگاه با فرشته‌ای روبرو شدم که به صورت و شمائل علی - علیه السلام - بود و اسم او نیز علی بود، در زیر عرش الهی در حال سجده می‌گفت: پروردگارا علی و اولاد او و دوستان و پیروان او را پیامرز ... «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۹۸»

حدیث ۳۱

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِمَحَبَّتِكَ ... رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: یا علی همانا فرشتگان، با محبت تو به سوی خداوند تقرب می‌جویند ... «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۹۳»

حدیث ۳۲

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : وَ الَّذِي بَعَثَنِي بِالْبُيُوتِ ... مَا نَصَبْتُ عَلِيًّا لِأُمَّتِي فِي الْأَرْضِ حَتَّى نَوَّهَ اللَّهُ بِاسْمِهِ فِي سَمَاوَاتِهِ وَ أَوْجَبَ وَلايَتَهُ عَلَيَّ مَلَائِكَتِهِ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: سوگند به خدایی که مرا به نبوت مبعوث کرد ... من علی را به عنوان جانشین در میان امت خود نصب نکردم، مگر آنکه خداوند قبلاً او را در آسمانهایش ستایش کرده و نام او را به عظمت برده و ولایت او را بر فرشتگان واجب کرده بود. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۹۲»

حدیث ۳۳

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : يَا عَلِيُّ إِنَّكَ أُعْطِيتَ ثَلَاثَةً لَمْ أُعْطِ ... رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: ای علی به تو سه چیز داده شده که حتی به من هم داده نشده از جمله: پدر زنی مثل من داری، همسری چون فاطمه، و فرزندی چون حسنین. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۸۹»

حدیث ۳۴

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُنْظَرَ إِلَى يُوسُفَ فِي جَمَالِهِ فَلْيَنْظُرْ إِلَيَّ هَذَا. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: کسی که دوست دارد جمال یوسف را ببیند به سوی این مرد (علی - علیه السلام -) نگاه کند. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۵»

حدیث ۳۵

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى آدَمَ فِي عِلْمِهِ، وَ إِلَى نُوحٍ فِي حِكْمَتِهِ وَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ فِي حِلْمِهِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: کسی که می‌خواهد علم و معرفت آدم ابوالبشر و حکمت نوح و حلم ابراهیم را ببیند، پس باید به سوی علی بن ابی طالب نگاه کند. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۵»

حدیث ۳۶

قال امير المؤمنين - عليه السلام - : إني لَم أَرَدُّ عَلَى اللَّهِ وَ لَا عَلَى رَسُولِهِ سَاعَةً قَطُّ وَ لَقَدْ ... امير المؤمنين - عليه السلام - فرمودند: من هرگز لحظه‌ای از فرمان خدا و رسول او روی نگردانده‌ام و پیامبر را به جان و دل یاری داده‌ام آن هم در میدان‌هایی که پهلوانان می‌گریختند، و گام‌ها به عقب باز می‌گشت و این شجاعتی بود که خداوند مرا بدان گرامی داشت. «نهج البلاغه، خطبه ۱۹۷»

حدیث ۳۷

قال امير المؤمنين - عليه السلام - : سَلِمُونِي قَبْلَ أَنْ تَفْقِدُونِي فَلَأَنَا بَطْرُقِ السَّمَاءِ أَعْلَمُ مَنِّي بَطْرُقِ الْأَرْضِ. امير المؤمنين - عليه السلام - فرمودند: پیش از آنکه مرا از دست دهید، از من سؤال کنید، همانا من به راه‌های آسمان داناتر از راه‌های زمین هستم. «نهج البلاغه، خطبه ۱۸۹»

حدیث ۳۸

قال امير المؤمنين - عليه السلام - : وَ اللَّهُ لَوْ شِئْتُ أَنْ أُخْبَرَ كُلَّ رَجُلٍ مِّنْكُمْ لَمُخْرِجِهِ وَ مَرِوَلِهِ ... امير المؤمنين - عليه السلام - فرمودند: به خدا قسم اگر بخواهم می‌توانم هر یک از شما را خبر دهم که از کجا آمده و به کجا می‌رود و امورش چگونه خواهد بود؟ ولی از آن می‌ترسم که اگر چنین کنم دربارهم غلو کنید و به رسول خدا - صلى الله عليه و آله - کافر شوید، بدانید که من اینجا رازها را به یاران خاص خود که از خطر غلو و کفر در امان‌اند می‌سپارم. «نهج البلاغه، خطبه ۱۷۵»

حدیث ۳۹

قال امير المؤمنين - عليه السلام - : قُئْتُ بِالْأَمْرِ حِينَ فَشِلْمُوا وَ تَطَلَعْتُ حِينَ تَقْبَعُوا وَ نَطَقْتُ حِينَ تَعْتُوا ... امير المؤمنين - عليه السلام - فرمودند: زمانی که دیگران سستی کردند من به انجام وظیفه برخاستم و هنگامی که هر کس سر در لاک خود فرو برده بود، من آشکارا به میدان آمدم و آن زمان که زبان همه بسته بود من سخن گفتم، وقتی که همگان در راه مانده بودند من با نور خدا گام در راه نهادم، در هنگام شعار صدایم از همه آهسته تر بود، ولی در مقام عمل از همه برتر بودم. «نهج البلاغه، خطبه ۳۷»

حدیث ۴۰

قال امير المؤمنين - عليه السلام - : وَ لِلَّهِ لَابْنُ أَبِي طَالِبٍ أَنَسٌ بِالْمَوْتِ مِنَ الْوَلَدِ بِئْسَ أُمَّةٌ. امير المؤمنين - عليه السلام - فرمودند: به خدا سوگند، انس و علاقه پسر ابوطالب به مرگ از انس طفل شیرخوار به پستان مادر بیشتر است. «نهج البلاغه، خطبه ۵»

حدیث ۴۱

قال امیرالمؤمنین - علیه السلام - : ما شككت في الحق مئذ أريتته. امیرالمؤمنین - علیه السلام - فرمودند: از زمانی که حق را به من نشان داده‌اند در آن شک نکرده‌ام. «نهج البلاغه، خطبه ۴»

حدیث ۴۲

قال امیرالمؤمنین - علیه السلام - : اني لمن قوم لا تأخذهم في الله لومة لائم سيما الصديقين ... امیرالمؤمنین - علیه السلام - فرمودند: من از کسانی هستم که در راه خدا از سرزنش کنندگان نمی‌ترسم، از آنانم که سیمایشان سیمای صدیقان، و گفتارشان گفتار نیکان است، شب زنده‌دار و روشنی‌بخش روزاند، دل‌هایشان در بهشت و پیکرهایشان در کار طاعت خداوند است. «نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲»

حدیث ۴۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - : إنك تسمع ما أسمع وتري ما أرى، إلا إنك لست بنبي و لكنك لوزير ... رسول خدا - صلى الله عليه وآله - فرمودند: ای علی! تو می‌شنوی آن چه را که من می‌شنوم، و می‌بینی آن چه را که من می‌بینم، جز آن که پیامبر نیستی؛ ولی وزیر و یاور من هستی و بر راه خیر می‌روی. «نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲»

حدیث ۴۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - : لَمَّا أُسْرِيَ بِي إِلَى السَّمَاءِ فَأَوْحَى إِلَيَّ رَبِّي مَا أَوْحَى، ثُمَّ قَالَ يَا مُحَمَّدُ اقْرَأْ عَلَيَّ بِنِ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ، امیرالمؤمنین ... رسول خدا - صلى الله عليه وآله - فرمودند: شبی که مرا به معراج بردند، از سوی پروردگارم به من چیزهایی وحی شد، سپس به من گفت: ای محمد، علی بن ابی‌طالب را به نام امیرمؤمنان بخوان، این اسمی است که هیچ‌کسی قبل از او و بعد از او بدین اسم نامیده نشده است. «بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۲۹۰»

حدیث ۴۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - : أَنَا وَعَلِيٌّ أَبُو هَذِهِ الْأُمَّةِ... رسول خدا - صلى الله عليه وآله - فرمودند: من و علی پدران این امت هستیم، کسی که ما را بشناسد بی‌تردید خدا را شناخته است و کسی که ما را نپذیرد، بی‌تردید خدا را نپذیرفته است. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۵۵»

حدیث ۴۶

قال امیرالمؤمنین - علیه السلام - : ... عَلَّمَنِي أَلْفَ بَابٍ يَفْتَحُ مِنْ كُلِّ بَابٍ أَلْفَ بَابٍ. امیرالمؤمنین - علیه السلام - فرمودند: پیامبر - صلى الله عليه وآله - هزار در علم و دانش را به من آموخت که از هر در آن هزار در دیگر گشوده می‌شود. «بحار الانوار، ج ۳۸، ص ۳۳۱»

حدیث ۴۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - : يَا عَلِيُّ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي. رسول خدا - صلى الله عليه وآله - فرمودند: ای علی تو نسبت به من مانند هارون نسبت به موسی هستی، به جز اینکه بعد از من پیامبری نیست. «بحار الانوار، ج

۳۸، ص ۳۳۱»

حدیث ۴۸

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : النَّظَرُ إِلَى عَلِيِّ عِبَادَةٌ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: نگاه کردن به علی عبادت است. «بحار الانوار، ج ۳۸، ص ۱۹۸»

حدیث ۴۹

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : يا علي مَنْ خَالَفَكَ فَقَدْ خَالَفَنِي وَمَنْ خَالَفَنِي فَقَدْ خَالَفَ اللَّهَ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: یا علی کسی که با تو مخالفت کند با من مخالفت کرده است و کسی که با من مخالفت کند با خدا مخالفت کرده است. «بحار الانوار، ج ۳۸، ص ۳۰»

حدیث ۵۰

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : عليٌّ مع الحق و الحق معه و علي لسانه و الحق يدور حيثما دار عليٌّ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: علی با حق است و حق با او و بر زبان اوست و حق بر محور علی دور می‌زند. «بحار الانوار، ج ۳۸، ص ۲۸»

حدیث ۵۱

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ حَارَبَ عَلِيًّا فَقَدْ حَارَبَنِي وَمَنْ حَارَبَنِي، حَارَبَ اللَّهَ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: کسی که با علی بجنگد با من جنگیده است و کسی که با من جنگ نماید با خداوند جنگیده است. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۳۴۶»

حدیث ۵۲

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : يا علي أَنْتَ الْإِمَامُ وَالْخَلِيفَةُ بَعْدِي، حَرْبُكَ حَرْبِي وَسِلْمُكَ سِلْمِي. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: یا علی تو امام و جانشین بعد از من هستی، جنگ با تو جنگ با من است و مسالمت با تو مسالمت با من است. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۳۳۷»

حدیث ۵۳

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : يا علي أَنْتَ مَعِي فِي الدَّرَجَاتِ الْعُلَىٰ وَأَنْتَ قَسِيمُ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: آله - فرمودند: ای علی! تو در بالاترین درجات با من هستی و تو تقسیم کننده بهشت و دوزخ هستی. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۳۳۵»

حدیث ۵۴

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : عَنْوَانُ صَاحِبَةُ الْمُؤْمِنِ حُبُّ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: سرآغاز نامه عمل مؤمن، محبت علی بن ابی طالب است. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۸۴»

حدیث ۵۵

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : لَمَّا أُسْرِيَ بِي إِلَى السَّمَاءِ، رَأَيْتُ عَلَى سَاقِ الْعَرْشِ: لَالَهُ أَلَا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولِي وَ صَفِي خَلْقِي، أَيْدِيَهُ بَعْلِيَّ وَ نَصْرَتُهُ بِهِ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: شبی که مرا به معراج بردند، دیدم که بر پایه عرش، کلمه توحید (لاله آلا الله) نقش بسته و آمده است که محمد فرستاده و صفی من است که او را با علی - علیه السلام - تأیید کرده و یاری داده‌ام. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۵۳»

حدیث ۵۶

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : حَقُّ عَلِيٍّ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ كَحَقِّ الْوَالِدِ عَلَى الْوَالِدِ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: حق علی بر این امت مثل حق پدر بر فرزندش است. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۵»

حدیث ۵۷

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : يَا عَلِيُّ أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ أَنْتَ الطَّرِيقُ إِلَى اللَّهِ وَ أَنْتَ الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ. رسول الله - صلى الله عليه و آله - فرمودند: یا علی تو حجت خداوند، طریق الهی و صراط مستقیم هستی. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۴»

حدیث ۵۸

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : عَلِيُّ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِي وَ أَوَّلُ مَنْ يُصَافِحُنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: علی - علیه السلام - نخستین کسی بود که به من ایمان آورد و اولین کسی است که در قیامت با من مصافحه می‌کند. «بحار الانوار، ج ۳۵، ص ۵۵»

حدیث ۵۹

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَيْ مَوْلَاهُ. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: هر کسی من مولای او هستم، علی مولای اوست. «بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۱۰۸»

حدیث ۶۰

رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: من و علی از یک نور آفریده شده‌ایم. «بحار الانوار، ج ۳۵، ص ۳۴»

حدیث ۶۱

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : كُنْتُ أَنَا وَ عَلِيٌّ نُورًا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ آدَمَ ... رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: من و علی قبل از خلقت آدم، نوری بودیم در پیشگاه خداوند، وقتی آدم آفریده شد، آن نور در وجود او قرار گرفت و پیوسته آن نور یکی بود تا اینکه در صلب عبدالمطلب به صورت دو نور، از هم جدا شد، نور نبوت در من و نور خلافت در وجود علی - علیه السلام - قرار گرفت. «بحار الانوار، ج ۳۵، ص ۲۴»

حدیث ۶۲

قال الله عزوجل: اگر علی را نیافریده بودم، همسری مناسب فاطمه، از فرزندان آدم و نسل او نبود. (عیون اخبارالرضا(ع) ۲۰۳)

حدیث ۶۳

قال الله عزوجل: همانا علی امام پرهیزگاران و رهبر روسفیدان پاک و پادشاه مؤمنان است. (امالی الصدوق ۳۵۲)

حدیث ۶۴

قال الله عزوجل: ولایت علی بن ابی طالب (ع) دژ (امان) من است هر که وارد آن شود، از عذاب من در امان خواهد بود. (عیون اخبارالرضا(ع) ۱/۱۴۶)

حدیث ۶۵

قال الله عزوجل: برادرت علی را بشارت ده، که من دوست دار او را عذاب نمی‌کنم و به دشمن او رحم نمی‌کنم. (امالی صدوق ۳۹)

حدیث ۶۶

قال الله عزوجل: به راستی درمی‌گذرم از مردمان مسلمانی که ولایت امام عادل را که از جانب خداوند است پذیرفته‌اند. (کافی ۱/۳۷۶)

حدیث ۶۷

قال امیر المؤمنین - علیه السلام - : أَحْمَدُ اللَّهِ مَا قَضَى مِنْ أَمْرٍ وَقَدَّرَ مِنْ فَعَلٍ. امیر مؤمنان - علیه السلام - فرمودند: خدا را بر آنچه که قضای اوست و هر کاری را که مقدر فرموده، ستایش می‌کنم. «نهج البلاغه، خطبه ۱۸۰»

حدیث ۶۸

قال امیر المؤمنین - علیه السلام - : رَضِينَا عَنِ اللَّهِ قَضَاءَهُ وَ سَلَّمْنَا لِلَّهِ أَمْرَهُ. امیر مؤمنان - علیه السلام - فرمودند: من در برابر قضای الهی راضی و تسلیم امر او هستم. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۵۱»

حدیث ۶۹

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى «هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْحَقِّ» (كهف/۴۴)، قَالَ: وَلَا يَهُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ. امام صادق - علیه السلام - در تفسیر آیه «در آنجا ثابت شد که ولایت از آن خداوند بر حق است»، فرمودند: مراد (از ولایت خدا) ولایت امیر المؤمنین است. «نور الثقلین، ج ۳، ص ۲۶۲»

حدیث ۷۰

قَالَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - : وَإِنِّي النَّبِيُّ الْعَظِيمُ. امام علی - علیه السلام - فرمودند: و مقصود از نبأ عظیم (در سوره نبأ) من هستم. «نور الثقلین، ج ۵، ص ۴۹۱»

حدیث ۷۱

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ أَقْدَمُ أُمَّتِي سِلْمًا وَ أَكْثَرُهُمْ عِلْمًا وَ أَصِيحُّهُمْ دِينًا وَ أَفْضَلُهُمْ يَقِينًا وَ أَحْلَمُهُمْ حِلْمًا وَ أَسَمِيحُّهُمْ كِفًّا وَ هُوَ الْإِمَامُ وَ الْخَلِيفَةُ بَعْدِي. پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: علی بن ابی طالب پیشگام امت من در گرویدن به اسلام است و علم و دانش او از همه بیشتر و دین او از همه کاملتر و یقین او از همه برتر و حلم او از همه بیشتر و دست او از همه بخشنده تر است و او امام و خلیفه پس از من است. «أمالی صدوق، ص ۸»

حدیث ۷۲

عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - قَالَ: لِكُلِّ شَيْءٍ جَوَازٌ وَ جَوَازُ الصَّرَاطِ حُبُّ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ. پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: برای (عبور از) هر چیزی، جوازی لازم است و جواز گذشتن از «صراط»، محبت و عشق به علی بن ابی طالب است. «بحار الأنوار، ج ۳۹، ص ۲۰۲»

حدیث ۷۳

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : لَمَّا أُسْرِيَ بِي إِلَى السَّمَاءِ إِذَا مَلِكٌ قَدْ أَتَانِي فَقَالَ لِي يَا مُحَمَّدُ! سَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ قُلْتُ يَا مَعَاشِرَ النَّاسِ وَالنَّبِيِّينَ عَلِيٌّ مَا بَعَثَكُمْ اللَّهُ قَبْلِي؟ قَالُوا: عَلِيٌّ وَ لَايْتِكَ يَا مُحَمَّدُ وَ وَلَايَةَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ. ابن مسعود گفت: پیامبر به من فرمودند: هنگامی که در آسمان سیر کردم (در معراج) یکی از فرشتگان به پیش من آمد و گفت یا رسول الله پرسش خویش را با آن ها که قبل از شما مبعوث گشته اند در میان گذار! و من گفتم ای گروه مردم و پیامبران (سلف) بر چه چیزی خداوند متعال شما را مبعوث ساخته است؟ پاسخ دادند: بر ولایت تو ای محمد و ولایت علی ابن ابی طالب. «بشارة المصطفى، ص ۲۰۱»

حدیث ۷۴

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : مَثَلِي وَ مَثَلُ عَلِيٍّ مَثَلُ شَجَرَةٍ أَنَا أَصِيلُهَا وَ عَلِيٌّ فَرْعُهَا ... پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: مثل من و علی مثل درختی است که من ریشه و ساقه و علی شاخه آن است... «تاریخ دمشق، ج ۲، ح ۹۹۹»

حدیث ۷۵

قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : إِنَّ اللَّهَ لَهُ الْحَمْدُ، عَرَضَ حُبُّ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ، وَ ذُرِّيَّتُهُمَا عَلَى الْبَرِيَّةِ فَمَنْ بَادَرَ مِنْهُمْ بِالْإِجَابَةِ جَعَلَ اللَّهُ مِنْهُمْ الرُّسُلَ، وَ مَنْ أَجَابَ بَعْدَ ذَلِكَ جَعَلَ مِنْهُمْ الشَّيْعَةَ وَ إِنَّ اللَّهَ جَمَعَهُمْ فِي الْجَنَّةِ. پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: خداوند که حمد و ستایش برای اوست، دوستی علی و فاطمه و ذریه آن دو را بر همه انسان ها عرضه داشت، اول کسانی که آن را پذیرفتند به عنوان رُسل (رسولان) انتخاب شدند و پس از آنان کسانی که آن را پذیرفته به عنوان «شیعه» برگزیده شدند و خداوند در بهشت همه آنان را جمع خواهد کرد. «احقاق الحق، ج ۹، ص ۱۹۱»

حدیث ۷۶

عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - قَالَ: يَا عَلِيُّ أَنْتَ وَ شَيْعَتُكَ فِي الْجَنَّةِ. پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: یا علی! جنت،

سرای تو و شیعیان تو است. «حلیة الاولیاء، ج ۴، ص ۳۲۹»

حدیث ۷۷

امام رضا علیه السلام: كَانَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَا يَنَامُ ثَلَاثَ لَيَالٍ: لَيْلَةَ ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ، وَلَيْلَةَ الْفِطْرِ، وَلَيْلَةَ النَّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ، وَفِيهَا تُقَسَّمُ الْأَرْزَاقُ وَالْأَجَالُ وَمَا يَكُونُ فِي السَّنَةِ. أمير المؤمنين علیه السلام سه شب را نمی خوابید: شب بیست و سوم ماه رمضان، شب عید فطر و شب نیمه ماه شعبان؛ در این شبها، روزیها تقسیم و مدت عمر و هر آنچه در آن سال رخ خواهد داد، تعیین می شود. بحار الأنوار: ۹۷ / ۸۸ / ۱۵ منتخب میزان الحکمة: ۲۸۴

حدیث ۷۸

امام صادق علیه السلام: إِنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَشْبَهَ النَّاسَ طُعْمَةً بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، كَانَ يَأْكُلُ الْخُبْزَ وَالْخَلَّ وَالزَّيْتِ، وَيُطْعِمُ النَّاسَ الْخُبْزَ وَاللَّحْمَ؛ أمير المؤمنين علیه السلام در زمینه طعام و غذا، شبیه ترین مردم به رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بود؛ خودش نان و سرکه و روغن می خورد و به مردم نان و گوشت می خوراند. المحاسن: ۲ / ۲۷۹ / ۱۹۰۱ منتخب میزان الحکمة: ۳۴۲

حدیث ۷۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: يَوْمٌ غَدِيرٌ خُمٍّ أَفْضَلُ أَعْيَادِ أُمَّتِي وَهُوَ الْيَوْمُ الَّذِي أَمَرَنِي اللَّهُ تَعَالَى ذِكْرُهُ فِيهِ بِنَصْبِ أَخِي عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَمَاً لِأُمَّتِي، يَهْتَدُونَ بِهِ مِنْ بَعْدِي؛ روز غدیر خم، برترین عید امت من است و آن، روزی است که خداوند متعال به من فرمان داد تا برادرم علی بن ابی طالب را نشانه ای برای امتم قرار دهم تا پس از من، بدان، راه یابند. الامالی للصدوق: ص ۱۸۸ ح ۱۹۷

حدیث ۸۰

امام صادق (سلام الله علیه): لَوْلَا أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ لِفَاطِمَةَ مَا كَانَ لَهَا كَفْوٌ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ؛ اگر خداوند امیرمؤمنان را برای فاطمه نمی آفرید در زمین کفوی برای او نبود. الکافی، ج ۱، ص ۴۶۱

حدیث ۸۱

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): حَقُّ عَلِيٍّ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ كَحَقِّ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ؛ حق علی بر این امت همچون حق پدر است بر فرزندش. موسوعه امام علی: ج ۸ ص ۹۳ ح ۳۲۵۹

حدیث ۸۲

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): مَنْ آذَى عَلِيًّا فَقَدْ آذَانِي؛ هر کس علی را بیازارد مرا آزرده است. موسوعه امام علی: ج ۱۱ ص ۲۶۶ ح ۶۱۵۴

حدیث ۸۳

حضرت علیه السلام می فرمایند: «... ان الحسن والحسين سبطا هذه الامة وهما من محمد كمكان العينين من الراس واما انا فكمكان

الید من البدن واما فاطمة فكمكان القلب من الجسد ... ؛ حسن و حسین علیهما السلام دو سبط این امت هستند، و آن دو برای محمد صلی الله علیه و آله همانند دو چشم برای سرند، و من [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند دست برای بدن هستم، و فاطمه علیها السلام [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند قلب برای بدن است. « بحارالانوار، ج ۳۹، ص ۳۵۲

حدیث ۸۴

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «... لولا ان امیرالمؤمنین علیه السلام تزوجها لما كان لها كفو الی یوم القیامة علی وجه الارض آدم فممن دونه؛ (به راستی اگر امیرالمؤمنین علیه السلام فاطمه علیها السلام را به ازدواج خود در نیآورده بود، تا روز قیامت بر روی زمین از آدم تا پس از آدم برای فاطمه علیها السلام همتایی نبود. « خصال، ج ۲، ص ۴۱۴ .

حدیث ۸۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: حلقه در بهشت از یاقوت سرخ بوده که روی صفحه طلائی در ب نصب گردیده و وقتی حلقه روی درب کوبیده می شود صدای ((یاعلی)) از آن بلند می شود. علل الشرایع، جلد ۱، ص ۵۴۳

حدیث ۸۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: یاد کنید در مجالس و صحبت های خود فضایل علی ابن ابی طالب (ع) را زیرا یاد کردن از علی بن ابی طالب (ع) یاد از من است و یاد کردن من یاد کردن از خداست. عین الحیوة، ص ۵۴۸

حدیث ۸۷

قال علی - علیه السلام - : ما ترک صلاة اللیل منذ سمعت قول النبی -صلی الله علیه و آله - صلاة اللیل نور، فقال ابن الکواء و لیلة الهریر؟ قال : و لیلة الهریر؛ از روزی که رسول خدا (صلی الله علیه و آله) فرمودند: ((نماز شب نور است))، نماز شب را ترک نکردم. ابن کواء از حضرت پرسید حتی در لیلة الهریر (شب عملیات جنگ صفین) امام فرمودند: حتی در آن شب . (بحارالانوار، ج ۴۱، ص ۱۷).

حدیث ۸۸

قال الصادق - علیه السلام - : و كان علی - علیه السلام - اذا قام الی الصلوة فقال : وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض ، تغیر لونه حتی یعرف ذلک فی وجهه ؛ وقتی علی (علیه السلام) به نماز می ایستاد و آیه شریفه: ((رو می آورم با تمام وجودم به کسی که آسمانها و زمین را آفرید)) را می خواند، رنگ و چهره مبارک او متغیر می شد، به طوری که تغییر حالت و دگرگونی از صورت مبارکش به خوبی مشاهده می گشت. (میزان الحکمه، ج ۵ ص ۳۸۱).

حدیث ۸۹

قال الصادق - علیه السلام - : و كان علی - علیه السلام - اذا قام الی الصلوة فقال : ((وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض)) تغیر لونه حتی یعرف ذلک فی وجهه ؛ هنگامی که علی (ع) به نماز می ایستاد، این آیه شریفه را می خواند: ((رو می آورم با تمام وجودم به کسی که آسمانها و زمین را آفرید)) و رنگ مبارک حضرتش تغیر می کرد، به طوری که تغییر حالت و دگرگونی از

صورت مبارکش به خوبی مشاهده می‌گشت. (میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۸۱)

حدیث ۹۰

قال الصادق - عليه السلام - : كان علي - عليه السلام - إذا أماله امر فرغ قام الى الصلاة ثم تلا هذه الآية ((استعينوا بالصبر و الصلاة)) ؛ شیوه علی (ع) چنان بود که چون مشکل مهمی برای او پیش می‌آمد، به نماز می‌ایستاد و این آیه را می‌خواند: ((...واستعينوا بالصبر و الصلاة)). (تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث ۹۱

قال الإمام الحسن المجتبی - عليه السلام - : لَقَدْ فَارَقَكُمْ رَجُلٌ بِالْأَمْسِ لَمْ يَسْبِقْهُ الْاَوَّلُونَ، وَلَا يُدْرِكُهُ الْاٰخِرُونَ؛ امام حسن مجتبی - عليه السلام - پس از شهادت پدرش امیرالمؤمنین علی - عليه السلام -، در جمع اصحاب فرمودند: شخصی از میان شماها رفت که در گذشته مانند او نیامده است، و کسی در آینده نمی‌تواند هم تراز او قرار گیرد. احقاق الحق، ج ۱۱، ص ۱۸۳

حدیث ۹۲

قالت فاطمة الزهراء - سلام الله عليها - : إِنَّ السَّعِيدَ كُلَّ السَّعِيدِ، حَقَّ السَّعِيدِ مَنْ أَحَبَّ عَلِيًّا فِي حَيَاتِهِ وَبَعْدَ مَوْتِهِ ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند: همانا حقیقت و واقعیت تمام سعادت‌ها و رستگاری‌ها در دوستی علی - عليه السلام - در زمان حیات و پس از رحلتش خواهد بود. شرح نهج البلاغه ابن ابی‌الحدید، ج ۲، ص ۴۴۹

حدیث ۹۳

قالت فاطمة الزهراء - سلام الله عليها - : أبوا هذه الأمة محمداً و علي، يُقيمَانِ أودَهُم، وَيُنْقِذَانِ مِنَ الْعَذَابِ الدَّائِمِ إِنْ أَطَاعُوهُمَا، وَ يُبِيحَانِهِمُ النَّعِيمَ الدَّائِمَ إِنْ أَقْفَوْهُمَا ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند: حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) و علی - علیه السلام -، والدین این امت هستند، چنانچه از آن دو پیروی کنند آن‌ها را از انحرافات دنیوی و عذاب همیشگی آخرت نجات می‌دهند و از نعمت‌های متنوع و وافر بهشتی بهره‌مندشان می‌سازند. بحار الأنوار، ج ۲۳، ص ۲۵۹، ح ۸

حدیث ۹۴

قالت فاطمة الزهراء - سلام الله عليها - : وَهُوَ الْإِمَامُ الرَّبَّانِي، وَالْهَيْكَلُ الثُّورَانِي، قُطْبُ الْأَقْطَابِ، وَسَلَالَةُ الْأَطْيَابِ، النَّاطِقُ بِالصَّوَابِ، نُقْطَةُ دَائِرَةِ الْإِمَامَةِ ؛ حضرت فاطمه زهرا (سلام الله عليها) در تعریف امام علی - عليه السلام - فرمودند: او پیشوای الهی و ربّانی است، تجسم نور و روشنائی است، مرکز توجه تمامی موجودات و عارفان است، فرزند پاک از خانواده پاکان می‌باشد، گوینده ای حقّ گو و هدایتگر است، او مرکز و محور امامت و رهبری است. ریاحین الشریعه، ج ۱، ص ۹۳

حدیث ۹۵

قال الإمام علي - عليه السلام - : لَوْ لَا الدِّينُ وَالتَّقِي، لَكُنْتُ أَذْهَى الْعَرَبِ ؛ امام علی - عليه السلام - فرمودند: چنانچه دین داری و تقوای الهی نمی‌بود، هر آینه سیاستمدارترین افراد بودم - ولی دین و تقوا مانع سیاست بازی می‌شود - اعیان الشیعه، ج ۱، ص ۳۵۰

حدیث ۹۶

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - لِعَلِيٍّ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - : أَنَا رَسُولُ اللَّهِ الْمُبَلَّغُ عَنْهُ، وَأَنْتَ وَجْهُ اللَّهِ وَالْمُؤْتَمَّرُ بِهِ، فَلَا نَظِيرَ لِي إِلَّا أَنْتَ، وَلَا مِثْلَ لَكَ إِلَّا أَنَا؛ رَسُولُ خِدا - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - بِه امام علي - عليه السلام - فرمودند: من رسول خدا هستم، که از طرف او تبلیغ و هدایت می‌نمایم و تو وجه الله می‌باشی، که امام و مقتدای (بندگان خدا) خواهی بود، پس نظیری برای من وجود ندارد مگر تو و همانند تو نیست مگر من. تفسیر البرهان، ج ۴، ص ۱۸۴

حدیث ۹۷

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: کان علی - علیه السلام - اذا مالاه امر فزع قام الى الصلاة ثم تلا هذه الآية "واستعينوا بالصبر والصلاة؛" شیوه امام علی (علیه السلام) چنان بود که چون مشکل مهمی برای او پیش می‌آمد، به نماز می‌ایستاد و این آیه را می‌خواند... "واستعينوا بالصبر والصلاة." (تفسیر درالمشور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث ۹۸

رسول خدا (ص) به امام علی (ع) فرمودند: من رسول خدا هستم، که از طرف او تبلیغ و هدایت می‌کنم. و تو وجه الله هستی، که امام و مقتدای (بندگان خدا) خواهی بود، پس نظیری برای من وجود ندارد مگر تو و همانند تو نیست، مگر من. تفسیر البرهان: ج ۴، ص ۱۸۴

حدیث ۹۹

رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) می‌فرماید: ذِكْرُ عَلِيِّ عِبَادَةٌ؛ یاد و ذکر علی، عبادت است. موسوعه امام علی علیه السلام، ج ۸ ص ۱۴۳، ح ۳۴۵۷

حدیث ۱۰۰

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می‌فرماید: بِي أَنْذَرْتُمْ وَبِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ اهْتَدَيْتُمْ... وَبِالْحَسَنِ أُعْطِيتُمْ الْإِحْسَانَ وَبِالْحُسَيْنِ تَسْعَدُونَ وَبِهِ تَشْقَوْنَ أَلَا وَإِنَّ الْحُسَيْنَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ مَنْ عَادَاهُ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ رِيحَ الْجَنَّةِ؛ به وسیله من هشدار داده شدید و به وسیله علی علیه السلام هدایت می‌یابید و به وسیله حسن احسان می‌شوید و به وسیله حسین خوشبخت می‌گردید و بدون او بدبخت. بدانید که حسین دری از درهای بهشت است، هر کس با او دشمنی کند، خداوند بوی بهشت را بر او حرام می‌کند. مأه منقبه، ص ۲۲.

حدیث ۱۰۱

امام علی (علیه السلام): لَوْلَا... مَا أَخَذَ اللَّهُ عَلَى الْعُلَمَاءِ إِلَّا يُقَارَؤا عَلَى كِظِّهِ ظَالِمٌ وَلَا سَعَبَ مَظْلُومٌ لَأَلْقَيْتُ حَبْلَهَا عَلَى غَارِبِهَا؛ اگر خداوند از علما پیمان نگرفته بود که با پرخوری ظالم و گرسنگی مظلوم آرام نگیرند، زمام خلافت را به حال خود رها می‌کردم. نهج البلاغه، از خطبه ۳.

حدیث ۱۰۲

حضرت علی (علیه السلام) می فرماید: **أَدَّبْتُ نَفْسِي فَمَا وَجَدْتُ لَهَا بَغَيْرِ تَقْوَى الْإِلَهِ مِنْ أَدَبٍ**؛ به ادب و تربیت نفس خود پرداختم و برای آن ادبی بهتر از تقوای الهی در تمام حالاتش نیافتم. اعلام الدین، ص ۲۷۳

حدیث ۱۰۳

قال الامام علی - علیه السلام - : **زَعَمَ ابْنُ النَّابِغَةِ أَنِي تَلْعَابُهُ تِمْرَا حَهُ ذُو دُعَابِيَّةٍ، أَعَافِسُ وَأَمَارِسُ، هَيْهَاتَ! يَمْنَعُنِي مِنْ ذَاكَ خَوْفُ الْمَوْتِ وَذِكْرُ الْبَعْثِ وَالْحِسَابِ**. امام علی - علیه السلام - فرمودند: پسر نابغه (عمرو عاص) پنداشته است که من اهل زیاده روی در بازیگری و شوخی کردنم و مردم را به بازی و بیهودگی می گیرم، هرگز، ترس از مرگ و یاد قیامت و حسابرسی مرا از این کارها باز داشته. «نهج السعاده، ج ۲، ص ۸۷»

امام حسن (ع)

حدیث ۱

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند: ان الحسن بن علی (علیه السلام) كان اذا ذكر الجنة والنار اضطراب اضطراب السليم وسأل الله الجنة وتعوذ به من النار. امام مجتبی (علیه السلام) وقتی از بهشت و آتش دوزخ یاد می کرد، مثل مار گزیده به خود می پیچید و از خداوند بهشت می طلبد و از آتش به خداوند پناه می برد. امالی صدوق، ص ۱۵۰، بحار الانوار، ج ۴۳ ص ۳۳۱

حدیث ۲

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند: ان الحسن بن علی (علیه السلام) كان لا يقرء من كتاب الله عزوجل ((يا ايها الذين آمنوا)) الا قال: **لبيك، اللهم لبيك**. امام حسن (علیه السلام) هیچ وقت آیه ((يا ايها الذين آمنوا)) (ای کسانی که ایمان آورده اید) را از کتاب خدا نمی خواند مگر اینکه می گفت ((لبيك اللهم لبيك)). بحار الانوار ۴۳ ص ۳۳۱

حدیث ۳

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند: ان الحسن (علیه السلام) كان اذا ذكر البعث والنشور بكى واذا ذكر الممر على الصراط بكى. امام مجتبی (علیه السلام) وقتی برانگیخته شدن و حشر و نشر قیامت و گذشتن از پل صراط را به یاد می آورد گریه می کرد. امالی صدوق ص ۱۵۰

حدیث ۴

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند: ان الحسن (علیه السلام) كان اذا ذكر الموت بكى واذا ذكر القبر بكى. امام حسن (علیه السلام) وقتی مرگ را به یاد می آورد، می گریست، و هرگاه به یاد قبر می افتاد، می گریست. امالی صدوق، ص ۱۵۰، بحار الانوار ج ۴۳، ص ۳۳۱

حدیث ۵

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند: ان الحسن بن علی (علیه السلام) كان اصدق الناس لهجة و افصحهم منطقا. امام حسن (علیه السلام)

السلام) از جهت زبان صادق ترین مردم و از نظر گفتار فصیح ترین آنان بود. بحارالانوار ۴۳: ۳۳۱، عوالم ۱۶: ۱۳۲ ح ۵

حدیث ۶

امام سجاد (علیه السلام) می فرماید: ان الحسن بن علی (علیه السلام) کان اذا قام فی صلاته تر تعد فرائضه بین یدی ربه عزوجل. امام حسن (علیه السلام) وقتی به نماز می ایستاد، پاهایش در مقابل پروردگار متعال و عظمت و کبریائی او می لرزید. بحارالانوار ج ۸۴ ص ۲۸۵

حدیث ۷

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: کان الحسن (علیه السلام) کثیر الاجهاد فی العبادۃ و التصدق. امام حسن (علیه السلام) در عبادت و صدقه دادن سخت کوش بود. نظم درر المسطین ص ۱۹۶

حدیث ۸

امام سجاد (علیه السلام) می فرماید: ان الحسن (علیه السلام) لم یر فی شیء من احواله الا ذاکرا لله سبحانه. امام حسن (علیه السلام) در هیچ حالی دیده نشد مگر اینکه خدای سبحان را یاد می کرد. امالی صدوق، ص ۱۵۰

حدیث ۹

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: کان الحسن (علیه السلام) تمریا و کان ابو عبد الله الحسین (علیه السلام) تمریا. امام حسن (علیه السلام) و امام حسین (علیه السلام) خرم را دوست می داشتند. وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۷۳ ح ۱۰۵

حدیث ۱۰

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: کان نقش خاتم الحسن (علیه السلام) ((العزۃ لله)) نقش نگین انگشتری امام حسن (علیه السلام) ((العزۃ لله)) (بزرگی مخصوص خداست) بود. اعیان الشیعه ج ۱، ص ۵۶۳، بحارالانوار ج ۴۳، ص ۲۵۸

حدیث ۱۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان الحسن بن علی (علیه السلام) حج خمسۃ و عشرين حجه ماشیا. امام حسن (علیه السلام) بیست و پنج بار پیاده به حج رفت. مناقب، ج ۴ ص ۱۴، بحارالانوار، ج ۴۳ ص ۳۳۹

حدیث ۱۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان الحسن بن علی (علیه السلام) قاسم ربه ثلاث مرات حتی نعلا و نعلا و ثوبا و دینارا و دینارا. امام حسن (علیه السلام) تمام اموالش را حتی کفش و لباس و دینارهایش را سه بار با خدا تقسیم کرد. وسائل الشیعه ج ۸، ص ۵۵

حدیث ۱۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان الحسن بن علی (علیه السلام) کان یخضب بالسود. حسن بن علی (علیه السلام) با رنگ سیاه خضاب می بست (محاسن شریفش را رنگ سیاه می زد) معجم الکبیر طبرانی، ج ۳ ص ۲۲، ح ۲۵۳۵

حدیث ۱۴

امام سجّاد علیه السلام: إِنَّ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ أَعْبَدَ النَّاسِ فِي زَمَانِهِ وَأَزْهَدَهُمْ وَأَفْضَلَهُمْ؛ امام حسن (علیه السلام) در زمان خود عابدترین، زاهدترین و برترین مردم بود. الأملی، صدوق، ص ۲۲۴.

حدیث ۱۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - من زار الحسن في بقیعه ثبت قدمه على الصراط يوم تزل فيه الأقدام. پیامبر اکرم - صلى الله عليه وآله - فرمودند: هر کس امام حسن - علیه السلام - را در بقیع زیارت کند، در روزی که قدمها بر روی پل صراط می لغزد، گام او استوار خواهد بود. «بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۱۴۱»

حدیث ۱۶

قال امیر المؤمنین - علیه السلام - : أَدُنُّ مَنِّي حَتَّى أُسِرَّ إِلَيْكَ ... امیر مؤمنان - علیه السلام - (به هنگام شهادتشان به امام حسن - علیه السلام -) فرمودند: نزدیک من بیا تا اسراری را که رسول اکرم - صلى الله عليه وآله - به من گفت با تو بگویم و آنچه را به من سپرده بود، به تو بسپارم. «اصول کافی، ج ۲، ص ۶۴»

حدیث ۱۷

قال امیر المؤمنین - علیه السلام - لِإِنِّهِ الْحَسَنُ - علیه السلام - : يَا بَنِي أَمْرِنِي رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وآله - أَنْ أَوْصِي إِلَيْكَ وَأَنْ أَدْفَعُ إِلَيْكَ كُتُبِي وَسِلَاحِي كَمَا أَوْصَيْتَنِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صلى الله عليه وآله - ... امیر مؤمنان - علیه السلام - به فرزندش حسن - علیه السلام - فرمودند: فرزندم! رسول اکرم - صلى الله عليه وآله - به من امر فرمود که به تو وصیت کنم و کتابها و سلاح خودم را به تو بسپارم چنان که پیامبر - صلى الله عليه وآله - به من وصیت کرد و هم چنین پیامبر اکرم - صلى الله عليه وآله - به من فرمود که به تو دستور دهم وقتی مرگ فرا رسید، همه این وصایا را به برادرت حسین - علیه السلام - نمایم و کتابها و سلاح را به او بسپارم. «اصول کافی، ج ۲، ص ۶۴»

حدیث ۱۸

قال امیر المؤمنین - علیه السلام - : الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ رِيحَانَتَا رَسُولِ اللَّهِ. امیر مؤمنان - علیه السلام - فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - دو ریحانه رسول خدا هستند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث ۱۹

قال الامام الرضا - علیه السلام - : إِنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ - عليهما السلام - كَانَا يَلْعَبَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ حَتَّى مَضَى عَامُهُ اللَّيْلُ ثُمَّ قَالَ لِهَمَا انْصِيرِفَا إِلَى أُمَّكُمَا فَبَرَقَتْ بَرَقَةٌ ... امام رضا - علیه السلام - فرمودند: روزی حسن و حسین - علیهما السلام - (در کودکی) نزد جدشان سرگرم بازی بودند تا پاسی از شب گذشت، حضرت به آنها فرمودند: نزد مادرتان بروید، ناگاه برقی درخشید و مسیر آن

دو را روشن کرد تا به نزد فاطمه رسیدند، پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - به سوی روشنائی نگاه کرد و فرمودند: سپاس خدایی را که به ما اهل بیت کرامت داده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۶»

حدیث ۲۰

قال امیرالمؤمنین - علیه السلام - : أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - بِيَدِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ - عَلَيْهِمَا السَّلَامُ - فَقَالَ مَنْ أَحَبَّ هَذَيْنِ كَانَ مَعِيَ فِي دَرَجَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. امیرمؤمنان - علیه السلام - فرمودند: رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - دست حسن و حسین - علیهما السلام - را گرفتند و فرمودند: کسی که این دو را دوست داشته باشد روز قیامت با من است. «بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۳۷»

حدیث ۲۱

قال الامام الحسين - علیه السلام - : دَخَلْتُ أَنَا وَآخِي عَلِيٌّ جَدِّي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فَأَجَلَسَنِي عَلِيٌّ فَخَذَهُ الْإِسْرَ وَأَجَلَسَ أَخِي الْحَسَنُ عَلِيٌّ فَخَذَهُ الْإِيْمَنَ امام حسین - علیه السلام - فرمودند: روزی من و برادرم حسن به حضور جدم رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - رسیدیم، حضرت مرا به زانوی چپ و برادرم را بر زانوی راست خود نشانند، بعد ما را تنگ در آغوش کشید و فرمودند: پدر و مادرم فدای شما دو امام باد. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۵۵»

حدیث ۲۲

قال الامام الصادق - علیه السلام - : إِنَّ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ بْنَ أَبِيطَالِبٍ - عَلَيْهِمَا السَّلَامُ - كَانَ أَعْبُدُ النَّاسَ فِي زَمَانِهِ وَأَزْهَدَهُمْ وَأَفْضَلَهُمْ امام صادق - علیه السلام - فرمودند: امام حسن - علیه السلام - عابدترین و زاهدترین و برترین مرد زمانش بود، هرگاه می خواست به حج برود پیاده می رفت و چه بسا با پای برهنه می رفت و هنگامی که از مرگ و قیامت یادی می شد، گریه می کرد. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۳۳۱»

حدیث ۲۳

سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : أَيُّ أَهْلِ بَيْتِكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ از رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - سؤال شد که کدام یکی از اهل بیت خود را بیشتر دوست دارید؟ حضرت فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - را و حضرت پیوسته به فاطمه - سلام الله علیها - می فرمودند: دو فرزندم را به نزد من بیاور، وقتی که می آمدند آن دو را می بوسید و در آغوش می گرفت. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۹۹»

حدیث ۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ أَمَامَانِ قَامَا أَوْقَعِيْدَا. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - امام اند چه در حال قیام باشند و چه در حال سکوت. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۹۱»

حدیث ۲۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : هُمَا وَدِيعَتِي فِي أُمَّتِي. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: آن دو (حسن و حسین -

علیهما السلام -) دو امانت من در میان امتم هستند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۸۵»

حدیث ۲۶

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ كَانَ يُحِبُّنِي فَلْيُحِبِّ ابْنِي هَذَا إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِحُبِّهِمَا. رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: کسی که مرا دوست دارد باید این دو فرزندم (حسن و حسین - علیهما السلام -) را نیز دوست داشته باشد، چون خداوند مرا به محبت آن دو دستور داده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث ۲۷

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ أَحَبَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَذُرِّيَّتَهُمَا مُخْلِصًا لَمْ تَلْفَحِ النَّارُ وَجْهَهُ ... رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: کسی که حسن و حسین - علیهما السلام - و ذریه آن دو را خالصانه دوست داشته باشد، آتش هرگز به او نزدیک نمی شود مگر این که گناهی کرده باشد که او را از ایمان تهی کرده باشد. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث ۲۸

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ زُيِّنَ عَرْشُ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِكُلِّ زِينَةٍ ... رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: هنگام فرارسیدن روز قیامت، عرش پروردگار عالمیان با بهترین و کامل ترین زینت ها تزئین می شود و دو منبر از نور یکی در طرف راست و دیگری در طرف چپ عرش قرار داده شده و حسن و حسین می آیند و بر آن دو منبر می نشینند و با این کار خداوند با حضور آن دو، عرش خود را آرایش می دهد ... «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۱»

حدیث ۲۹

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : يَا عَلِيُّ خُلِقْتُ أَنَا وَأَنْتَ مِنْ شَجَرَةٍ فَأَنَا أَصْلُهَا وَأَنْتَ فَرْعُهَا وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ أَغْصَانُهَا. رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: ای علی! من و تو از یک درخت آفریده شده ایم، پس من اصل آن درخت و تو فرع آن و حسن و حسین شاخه های آن هستند. «بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۶۵»

حدیث ۳۰

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ أَمَامَا أُمَّتِي بَعْدَ أَبِيهِمَا. رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - بعد از پدرشان امام و پیشوای امت من هستند. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۵۴»

حدیث ۳۱

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : الْحَسِينُ قُرَّةُ عَيْنِي وَضِيَاءُ قَلْبِي وَثَمَرَةٌ فُؤَادِي ... رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: حسن نور چشم و روشنی دل و ثمره قلب من است، او حجت خدا بر امت من است، دستور او دستور من و سخن او سخن من است، کسی که او را عصیان کند مرا عصیان کرده است. «بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۱۴۸»

حدیث ۳۲

قال الامام الحَسَنُ - عليه السلام - : ... اَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ وَابْنُ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ فَاطِمَةَ اَنَا ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ امام حسن - عليه السلام - فرمودند: هر کس مرا نمی شناسد بداند که من حسن فرزند علی - عليه السلام - و فاطمه - سلام الله عليها - دختر رسول خدا - صلی الله علیه و آله - هستم، من فرزند کسی هستم که رحمت برای عالمیان است من فرزند مکه و منی هستم، من فرزند مشعر و عرفات هستم. «بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۸۸»

حدیث ۳۳

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : الْوَلَدُ رِيحَانَةٌ، وَرِيحَانَتَايَ: الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ - عليهما السلام - . رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: اولاد ریحانه است و دو ریحانه من حسن و حسین - عليهما السلام - هستند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۴»

حدیث ۳۴

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ أَحَبَّ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ فَقَدْ أَحَبَّنِي وَ مَنْ أَبْغَضَهُمَا فَقَدْ أَبْغَضَنِي. رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: کسی که حسن و حسین - عليهم السلام - را دوست بدارد، من را دوست داشته و کسی که آن دو را دشمن بدارد، با من دشمنی کرده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۴»

حدیث ۳۵

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : انهما رِيحَانَتَايَ مِنَ الدُّنْيَا يَعْنِي الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ - عليهما السلام - . رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: آن دو یعنی حسن و حسین - عليهما السلام - دو ریحانه من از دنیا است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۲»

حدیث ۳۶

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ. رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: حسن و حسین - عليهما السلام - دو سرور جوانان اهل بهشت اند. «بحار الانوار، ج ۴۲، ص ۲۶۳»

حدیث ۳۷

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): اللَّهُمَّ أَحِبَّ حَسَنًا وَ حُسَيْنًا وَ أَحِبَّ مَنْ يُحِبُّهُمَا؛ بار خدایا! حسن و حسین را دوست بدار و دوستداران آن دو را نیز دوست بدار. میزان الحکمه: ح ۱۱۷۳

حدیث ۳۸

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): حَسَنٌ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ، أَحَبُّ اللَّهِ مَنْ أَحَبَّهُ؛ حسن از من است و من از اویم. هر که او را دوست بدارد خداوند دوستش دارد. میزان الحکمه: ح ۱۱۸۱

حدیث ۳۹

حضرت علیه السلام می فرماید: «... ان الحسن والحسين سبطا هذه الامة وهما من محمد كمكان العينين من الراس واما انا فكمكان

الید من البدن واما فاطمة فكمكان القلب من الجسد ... ؛ حسن و حسین علیهما السلام دو سبط این امت هستند، و آن دو برای محمد صلی الله علیه و آله همانند دو چشم برای سرنده، و من [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند دست برای بدن هستیم، و فاطمه علیها السلام [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند قلب برای بدن است. « بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۵۲

حدیث ۴۰

قال الصادق - علیه السلام - : ان الحسن بن علی - علیه السلام - كان اذا قام في صلاته ترتعد فرائضه بين يدي ربه - عز وجل - و كان اذا ذكر الجنة و النار اضطرب اضطراب السليم ؛ هنگامی که امام حسن مجتبی (علیه السلام) به نماز می ایستاد، تن مبارکش می لرزید و هر گاه که یاد بهشت و جهنم می نمود، چون مار گزیده به خود می پیچید. (بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸، میزان الحکمه، ج ۵ ص ۳۸۲).

حدیث ۴۱

كان الحسن بن علی - علیه السلام - اذا توحا ارتعدت مفاصله و اصفر لونه فقيل له : في ذلك فقال : حق علی كل من وقف بين يدي رب العرش ان يصفر لونه و يرتعد فرائضه ؛ امام حسن مجتبی (علیه السلام) به هنگام وضو مفاصلهایش می لرزید و رنگش زرد می شد. جهت عروض این حال را از آن حضرت پرسیدند، فرمودند: بر هر کسی که در مقابل پروردگار عرش می ایستد، سزاوار است که رنگش زرد شود و اعضایش بلرزد. (بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۳۳۹)

حدیث ۴۲

قال الصادق - علیه السلام - : ان الحسن بن علی - علیه السلام - كان اذا قام في صلاته ترتعد فرائضه بين يدي ربه - عز وجل - و كان اذا ذكر الجنة و النار اضطرب اضطراب السليم ؛ وقتی امام حسن مجتبی (ع) به نماز می ایستاد، تن مبارکش در مقابل پروردگار می لرزید و هر گاه یاد بهشت و جهنم می نمود، چون مار گزیده مضطرب و پریشان می شد و به خود می پیچید. (بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸، میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۸۲)

حدیث ۴۳

قال الإمام الحسن المجتبی - علیه السلام - : وَ نَحْنُ رِيحَانَتَا رَسُولِ اللَّهِ، وَ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ يَتَقَدَّمُ، أَوْ يُقَدِّمُ عَلَيْنَا أَحَدًا ؛ امام حسن مجتبی - علیه السلام - به دنباله وصیتش در حضور جمعی از اصحاب فرمودند: و ما دو نفر - یعنی حضرت و برادرشان امام حسین (علیهما السلام) - ریحانه رسول الله (صلی الله علیه و آله وسلم) و دو سرور جوانان اهل بهشت هستیم، پس خدا لعنت کند کسی را که بر ما پیشقدم شود یا دیگری را بر ما مقدم دارد. کلمه الإمام الحسن - علیه السلام -، ص ۲۱۱

حدیث ۴۴

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند: بی اُنذرتُم و بعلی بن ابی طالب اهتدیتم... و بِالْحَسَنِ أُعْطِيتُمُ الْإِحْسَانَ وَ بِالْحُسَيْنِ تَسْعَدُونَ وَ بِهِ تَشْقَوْنَ أَلَا وَ إِنَّ الْحُسَيْنَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ مَنْ عَادَهُ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ رِيحَ الْجَنَّةِ؛ به وسیله من هشدار داده شدید و به وسیله علی علیه السلام هدایت می یابید و به وسیله حسن احسان می شوید و به وسیله حسین خوشبخت می گردید و بدون او بدبخت. بدانید که حسین دری از درهای بهشت است، هر کس با او دشمنی کند، خداوند بوی بهشت را بر او حرام می کند. مأه منقبة، ص

حدیث ۴۵

آنس: حَيْثُ جَارِيَةٌ لِلْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِطَاقَةِ رَيْحَانٍ ، فَقَالَ لَهَا : أَنْتِ حُرَّةٌ لَوْ جِهَ اللَّهُ ، فَقُلْتُ لَهُ فِي ذَلِكَ ، فَقَالَ : أَدَبَنَا اللَّهُ تَعَالَى فَقَالَ : «و إِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّهِ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مِنْهَا» الْآيَةَ ، وَ كَانَ أَحْسَنُ مِنْهَا إِعْتَاقَهَا ؛ آنس : یکی از کنیزان امام حسن علیه السلام دسته گلی به ایشان تقدیم کرد. امام به او فرمودند: تو در راه خدا آزادی! دلیل این کارشان را پرسیدم. فرمودند: خداوند، ما را [این گونه] ادب آموخته است ، آنجا که [در قرآن کریم] می گوید: و چون احترام شُدید، به بهتر از آن، پاسخ گوید: و بهتر از هدیه او، آزادی او بود! نهج السعادة، ج ۷، ص ۳۸۶.

حدیث ۴۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: من زار الحسن فی بقیعه، ثبت قدمه علی الصراط یوم تنزل فیهِ الاقدام هر کس حسن (علیه السلام) را در بقیع زیارت کند. خداوند در آن روز که پاها می لرزد، پای او را بر صراط استوار گرداند. بحار الانوار، ج ۱۰۰، ص ۱۴۱.

حدیث ۴۷

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أن الله خلقني و خلق علياً و فاطمه و الحسن و الحسين و الأئمة من نور واحد؛ خداوند، من و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان را از یک نور آفریده است. جامع الاخبار ص ۴۶

امام حسین (ع)

حدیث ۱

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: كان نقش خاتم الحسين (عليه السلام): ((ان الله بالغ أمره)). نقش نگین امام (علیه السلام) این جمله بود: ((ان الله بالغ أمره؛ خداوند فرمان خود را به نتیجه و پایان می رساند)). الکافی ج ۶ ص ۴۷۴

حدیث ۲

قال الحسين (عليه السلام) للحر بن يزيد: ليس شأنی شأن من يخاف الموت، ما اهون الموت علی سبيل نيل العز و احياء الحق... اقبال الموت تخوفني، هيهات طاش سهمك و خاب ظنك، لست اخاف الموت، ان نفسی لأكبر من ذلك و همتي لأعلى من أن أحمل الضيم خوفا من الموت و هل تقدرون علی اكثر من قتلي؟ امام حسين (عليه السلام) به حر می فرمایند: من آن نیستم که از مرگ بترسم، هر مرگی در راه رسیدن به عزت و احیای حق چه آسان است... آیا از مرگم بیم می دهی؟ هیهات که نشانت نگرفت و پندارت ناکام ماند، من از مرگ نمی هراسم، روحم برتر و همتم والاتر از آن است که از بیم مرگ زیر بار ستم بروم، آیا شما به بیشتر از کشتن من توان دارید؟ احقاق الحق ۱۱: ۶۰۱ موسوعه کلمات الامام الحسين: ۳۶۰

حدیث ۳

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: لو شتمنی رجل فی هذه الاذن (و اومی الی الیمنی) و اعتذر لی فی الاخری، لقبلت ذلک منه. اگر کسی در این گوش من (اشاره کرد به گوش راست) ناسزا گوید و در گوش دیگرم عذر خواهی کند، پوزش او را از او قبول می‌کنم. احقاق الحق ج ۱۱ ص ۴۳۱

حدیث ۴

قال علی بن الحسین (علیه السلام) لما قیل له ما اقل ولد ابیک: العجب کیف ولدت، کان یصلی فی الیوم و اللیلۃ الف رکعۃ. امام زین العابدین (علیه السلام) (در جواب کسی که گفت: چقدر اولاد پدر شما کم است) فرمودند: تعجب می‌کنم چگونه به دنیا آمدم، در حالی که پدرم (امام حسین (علیه السلام)) هر روز و شب هزار رکعت نماز می‌خواند. بحار الانوار ج ۸۲ ص ۳۱۱

حدیث ۵

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ماتکلم الحسین (علیه السلام) بین یدی الحسن (علیه السلام) اعظاما له، و لا تکلم محمد بن الحنفیه بین یدی الحسین (علیه السلام) اعظاما له. امام حسین (علیه السلام) در نزد امام حسن (علیه السلام) بخاطر احترام او و محمد حنفیه نیز در پیش امام حسین (علیه السلام) بخاطر احترامش حرف نمی‌زد. مناقب ابن شهر آشوب ج ۳، ص ۴۰۱

حدیث ۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ما مشی الحسین (علیه السلام) بین یدی الحسن (علیه السلام) قط و لا بدره بمطوق اذا اجتماعا تعظیما له. امام حسین (علیه السلام) به خاطر رعایت احترام، هیچ وقت جلوی امام حسن (علیه السلام) راه نرفت و زمانی که با هم بودند ابتدا به صحبت نکرد. مشکاه الانوار ص ۱۷۰

حدیث ۷

أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - : اجْلِسْ حَتَّى نَتَنَاظَرَ فِي الدِّينِ فَقَالَ: يَا هَذَا أَنَا بَصِيرٌ بِدِينِي مَكشُوفٌ عَلَيَّ هُدَايَ فَإِنْ كُنْتُ جَاهِلًا بِدِينِكَ فَادْهَبْ وَأَطْلُبْهُ، مَالِي وَلِلْمُمَارَاةِ مردی به امام حسین - علیه السلام - گفت: بنشینید تا با یکدیگر پیرامون مسائل دینی مناظره کنیم! امام فرمودند: من به مسائل دینی بصیر و آگاهم و راه هدایت برایم روشن است و اگر تو جاهل و ناآگاهی برو و یاد بگیر. من کجا و جدل؟ و سپس افزود: شیطان است که آدمی را وسوسه می‌کند و می‌گوید، با مردم مباحثه و مناظره راه بینداز تا دیگران نپندارند که تو نادان و ضعیف هستی. «بحار الانوار، ج ۲، ص ۱۳۵»

حدیث ۸

قال الامام الباقر - عليه السلام - : ان الحسین صاحِبَ كَرَبَلَا قَتَلَ مَظْلُومًا، مَكْرُوبًا عَطْشَانًا، لَهْفَانًا فَآلَى اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ عَلَيَّ نَفْسِيهِ اَنْ لَا يَاتِيَهُ لَهْفَانٌ وَلَا مَكْرُوبٌ وَلَا مُيَذْنِبٌ وَلَا مَعْمُومٌ وَلَا عَطْشَانٌ وَلَا مَنْ بِهِ عَاهِيَةٌ ثُمَّ دَعَا عِنْدَهُ وَتَقَرَّبَ بِالْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اِلَّا- نَفْسَ اللّٰهِ كُرْبَتَهُ وَاعْطَاهُ مَسْأَلَتَهُ وَغَفَرَ ذَنْبَهُ وَمَدَّ فِي عُمْرِهِ وَبَسَّطَ فِي رِزْقِهِ فَاعْتَبَرُوا يَا اُولَى الْاَبْصَارِ. امام باقر - عليه السلام - : حسین، بزرگ مرد کربلا، مظلوم و رنجیده خاطر و لب تشنه و مصیب زده به شهادت رسید. پس خداوند، به ذات خود، قسم یاد کرد که هیچ مصیبت زده و رنجیده خاطر و گنهکار و اندوهناک و تشنه ای و هیچ بلا دیده ای به خدا روی نمی‌آورد و نزد قبر حسین علیه السلام دعا نمی‌کند و آن حضرت را به درگاه خدا شفیع نمی‌سازد، مگر این که خداوند، اندوهش را برطرف و

حاجاتش را برآورده می کند و گنااهش را می بخشد و عمرش را طولانی و روزی اش را گسترده می سازد. پس ای اهل بینش، درس بگیرید! «بحار الانوار، ج ۱۰۱، ص ۴۶، ح ۵»

حدیث ۹

قال امیرالمؤمنین - علیه السلام - لِإِنَّهُ الْحَسَنُ - علیه السلام - : يَا بُنَيَّ أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - أَنْ أُوصِيَ إِلَيْكَ وَأَنْ أَدْفَعُ إِلَيْكَ كُتُبِي وَسِلَاحِي كَمَا أُوصِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - امیرمؤمنان - علیه السلام - به فرزندش حسن - علیه السلام - فرمودند: فرزندم! رسول اکرم - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - به من امر فرمود که به تو وصیت کنم و کتاب ها و سلاح خودم را به تو بسپارم چنان که پیامبر - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - به من وصیت کرد و هم چنین پیامبر اکرم - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - به من فرمود که به تو دستور دهم وقتی مرگ فرا رسید، همه این وصایا را به برادرت حسین - علیه السلام - نمایم و کتابها و سلاح را به او بسپاری. «اصول کافی، ج ۲، ص ۶۴»

حدیث ۱۰

قال الامام الصادق - علیه السلام - : جَاءَ أَهْلَ الْكُوفَةِ إِلَى عَلِيٍّ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - فَشَكُّوا إِلَيْهِ أُمْسَاكَ الْمَطَرِ امام صادق - علیه السلام - فرمودند: مردم کوفه روزی به حضور امام علی - علیه السلام - آمدند و از نیامدن باران شکایت کردند و از حضرت خواستند تا برای آمدن باران دعا کند، حضرت به فرزندش حسین - علیه السلام - دستور داد تا برای آمدن باران دعا کند، حسین - علیه السلام - برخواست و شروع کرد به دعا، هنوز دعای او تمام نشده بود که باران شدیدی باریدن گرفت، به طوری که مردم از کنترل سیلاب عاجز ماندند. «بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۱۸۷»

حدیث ۱۱

قال امیرالمؤمنین - علیه السلام - : الْاِحْسَنُ وَالْحُسَيْنُ رِيحَانَتَا رَسُولِ اللَّهِ . امیرمؤمنان - علیه السلام - فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - دو ریحانه رسول خدا هستند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث ۱۲

قال الامام الرضا - علیه السلام - : إِنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ - عَلَيْهِمَا السَّلَامُ - كَانَا يَلْعَبَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ حَتَّى مَضَى عَامُهُ اللَّيْلِ ثُمَّ قَالَ لَهُمَا انْصِرْفَا إِلَى أُمِّكُمْ فَبَرَقَتْ بَرَقَةٌ امام رضا - علیه السلام - فرمودند: روزی حسن و حسین - علیهما السلام - (در کودکی) نزد جدشان سرگرم بازی بودند تا پاسی از شب گذشت، حضرت به آنها فرمودند: نزد مادرتان بروید، ناگاه برقی درخشید و مسیر آن دو را روشن کرد تا به نزد فاطمه رسیدند، پیامبر اکرم - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - به سوی روشنائی نگاه کرد و فرمودند: سپاس خدایی را که به ما اهل بیت کرامت داده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۶»

حدیث ۱۳

قال امیرالمؤمنین - علیه السلام - : أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - يَدَيِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ - عَلَيْهِمَا السَّلَامُ - فَقَالَ مَنْ أَحَبَّ هَذَيْنِ كَانَ مَعِيَ فِي دَرَجَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ . امیرمؤمنان - علیه السلام - فرمودند: رسول اکرم - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - دست حسن و حسین - علیهما السلام - را گرفتند و فرمودند: کسی که این دو را دوست داشته باشد روز قیامت با من است. «بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۳۷»

ص ۳۷

حدیث ۱۴

قال الامام الحسين - عليه السلام - : دخلتُ أنا و أخى على جدّى رسول الله - صلى الله عليه و آله - فأجلستني على فخذه الأيسر و أجلس أخى الحسنُ على فخذه الأيمن ... امام حسين - عليه السلام - فرمودند: روزی من و برادرم حسن به حضور جدم رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - رسیدیم، حضرت مرا به زانوی چپ و برادرم را بر زانوی راست خود نشاند، بعد ما را تنگ در آغوش کشید و فرمودند: پدر و مادرم فدای شما دو امام باد. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۵۵»

حدیث ۱۵

قال الامام الحسن - عليه السلام - : إنَّ الحُسينَ بنَ علی بَعَدَ وَفاةِ نفسی امامٍ مِنْ بَعْدی ... امام حسن - عليه السلام - فرمودند: حسین بن علی - عليه السلام - بعد از رحلت من امام است، زیرا خداوند بعد از من امامت را به نام او ثبت کرده است و امامت از طریق وراثت پیامبر به او رسیده است. «اصول کافی، ج ۲، ص ۷۲»

حدیث ۱۶

قال الامام الصادق - عليه السلام - : ... لم يَرْضَعْ الحُسينُ - عليه السلام - مِنْ فاطمةَ - عليها السلام - و مِنْ أُنثى، كانَ يُوتى به النبى فيضعُ إبهامه في فيه ... امام صادق - عليه السلام - فرمودند: امام حسین - عليه السلام - از فاطمه - سلام الله عليها - و از هیچ زنی دیگر شیر نخورد، بلکه او را خدمت رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - می آوردند و حضرت انگشت ابهامش را در دهان او می گذاشت و او به اندازه ای که دو یا سه روز او را کفایت کند، از آن می مکید. «اصول کافی، ج ۲، ص ۳۶۵»

حدیث ۱۷

سُئِلَ رسولُ الله - صلى الله عليه و آله - : أَيُّ أَهْلِ بَيْتِكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قال: الحُسنُ و الحُسينُ ... از رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - سؤال شد که کدام یکی از اهل بیت خود را بیشتر دوست دارید؟ حضرت فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - را و حضرت پیوسته به فاطمه - سلام الله عليها - می فرمودند: دو فرزندم را به نزد من بیاور، وقتی که می آمدند آن دو را می بوسید و در آغوش می گرفت. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۹۹»

حدیث ۱۸

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ سَرَّه أَنْ يَنْظُرَ إِلَى سَيِّدِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى الحُسينِ ابنِ علی - عليه السلام - . رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: کسی که می خواهد از نگاه کردن به سوی جوانان اهل بهشت مسرور و شاد شود، باید به سوی حسین بن علی - عليه السلام - نگاه کند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۹۸»

حدیث ۱۹

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى أَحَبِّ أَهْلِ الارضِ إِلَى أَهْلِ اسماءَ فَلْيَنْظُرْ إِلَى الحُسينِ - عليه السلام - . رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: کسی که می خواهد که محبوب ترین فرد روی زمین نزد اهل آسمان را ببیند، باید به

حسین - علیه السلام - نگاه کند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۹۷»

حدیث ۲۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -: الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ أَمَامَانِ قَامَا أَوْقَعِدَا. رسول اکرم - صلى الله عليه وآله - فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - امام اند چه در حال قیام باشند و چه در حال سکوت. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۹۱»

حدیث ۲۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -: هُمَا وَدِيعَتِي فِي أُمَّتِي. رسول اکرم - صلى الله عليه وآله - فرمودند: آن دو (حسن و حسین - علیهما السلام) - دو امانت من در میان امتم هستند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۸۵»

حدیث ۲۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -: مَنْ كَانَ يُحِبُّنِي فَلْيُحِبِّ ابْنِي هَذَا فَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِحُبِّهِمَا. رسول اکرم - صلى الله عليه وآله - فرمودند: کسی که مرا دوست دارد باید این دو فرزندم (حسن و حسین - علیهما السلام) - را نیز دوست داشته باشد، چون خداوند مرا به محبت آن دو دستور داده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث ۲۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -: مَنْ أَحَبَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَذَرِيَّتَهُمَا مُخْلِصًا لَمْ تَلْفَحِ النَّارُ وَجْهَهُ ... رسول اکرم - صلى الله عليه وآله - فرمودند: کسی که حسن و حسین - علیهما السلام - و ذریه آن دو را خالصانه دوست داشته باشد، آتش هرگز به او نزدیک نمی شود مگر این که گناهی کرده باشد که او را از ایمان تهی کرده باشد. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث ۲۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -: يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَذَا الْحُسَيْنُ ابْنُ عَلِيٍّ فَأَعْرِفُوهُ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهُ لَفِيءُ الْجَنَّةِ وَمُحِبِّهِ فِي الْجَنَّةِ. رسول اکرم - صلى الله عليه وآله - فرمودند: ای مردم! این حسین فرزند علی - علیه السلام - است او را بشناسید، سوگند بخدایی که جان من بدست اوست، حسین - علیه السلام - و دوستانش در بهشتاند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۶»

حدیث ۲۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -: إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ زُيِّنَ عَرْشُ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِكُلِّ زِينَةٍ ... رسول اکرم - صلى الله عليه وآله - فرمودند: هنگام فرارسیدن روز قیامت، عرش پروردگار عالمیان با بهترین و کامل ترین زینت ها تزئین می شود و دو منبر از نور یکی در طرف راست و دیگری در طرف چپ عرش قرار داده شده و حسن و حسین می آیند و بر آن دو منبر می نشینند و با این کار خداوند با حضور آن دو، عرش خود را آرایش می دهد ... «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۱»

حدیث ۲۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -: يَا عَلِيُّ خُلِقْتُ أَنَا وَأَنْتَ مِنْ شَجَرَةٍ فَأَنَا أَصْلُهَا وَأَنْتَ فَرْعُهَا وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ أَغْصَانُهَا. رسول

اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: ای علی! من و تو از یک درخت آفریده شده ایم، پس من اصل آن درخت و تو فرع آن و حسن و حسین شاخه های آن هستند. «بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۶۵»

حدیث ۲۷

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ أَمَامَا أُمَّتِي بَعْدَ أَبِيهِمَا. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - بعد از پدرشان امام و پیشوای امت من هستند. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۵۴»

حدیث ۲۸

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : يَا حَسِينُ أَنْتَ الْإِمَامُ، ابْنُ الْإِمَامِ، أَخُو الْإِمَامِ، تَسَعُهُ مِنْ وَلَدِكَ أئِمَّةُ الْأَبْرَارِ، تَأْسِيَهُمْ قَائِمُهُمْ. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: ای حسین! تو امام، فرزند امام و برادر امام هستی و نه امام از فرزندان توست که نهمین آنان، قائم آنها است. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۹۱»

حدیث ۲۹

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : حَسِينُ مَنِّي وَ أَنَا مِنْهُ. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: حسین - علیه السلام - از من است و من از او هستم. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۱»

حدیث ۳۰

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : الْوَلَدُ رِيحَانَةٌ، وَ رِيحَانَتَايَ: الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ - عَلَيْهِمَا السَّلَامُ - . رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: اولاد ریحانه است و دو ریحانه من حسن و حسین - علیهما السلام - هستند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۴»

حدیث ۳۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : مَنْ أَحَبَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ فَقَدْ أَحَبَّنِي وَ مَنْ أَبْغَضَهُمَا فَقَدْ أَبْغَضَنِي. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: کسی که حسن و حسین - علیهم السلام - را دوست بدارد، من را دوست داشته و کسی که آن دو را دشمن بدارد، با من دشمنی کرده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۴»

حدیث ۳۲

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : انهما رِيحَانَتَايَ مِنَ الدُّنْيَا يَعْنِي الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ - عَلَيْهِمَا السَّلَامُ - . رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: آن دو یعنی حسن و حسین - علیهما السلام - دو ریحانه من از دنیا است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۲»

حدیث ۳۳

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - دو سرور جوانان اهل بهشت اند. «بحار الانوار، ج ۴۲، ص ۲۶۳»

حدیث ۳۴

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): اللَّهُمَّ أَحَبَّ حَسَنًا وَحُسَيْنًا وَأَحَبَّ مَنْ يُحِبُّهُمَا؛ بار خدایا! حسن و حسین را دوست بدار و دوستداران آن دو را نیز دوست بدار. میزان الحکمة: ح ۱۱۷۳

حدیث ۳۵

حضرت علیه السلام می فرماید: «... ان الحسن والحسين سبطا هذه الامة وهما من محمد كمكان العينين من الراس واما انا فكمكان اليد من البدن واما فاطمة فكمكان القلب من الجسد ...؛ حسن و حسین علیهما السلام دو سبط این امت هستند، و آن دو برای محمد صلی الله علیه و آله همانند دو چشم برای سرند، و من [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند دست برای بدن هستم، و فاطمه علیها السلام [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند قلب برای بدن است.» بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۵۲

حدیث ۳۶

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: أَنَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ لَا يَذُكُرُنِي مُؤْمِنٌ إِلَّا اسْتَعْبَرَ؛ من کشته گریه ام. هیچ مومنی مرا یاد نمی کند مگر اینکه گریان می شود. امالی صدوق، ص ۱۱۸

حدیث ۳۷

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: چهار هزار ملک، آشفته و غم آلود تا روز قیامت برای شهادت امام حسین (علیه السلام) می گریند. کامل الزیارات، ص ۱۱۳

حدیث ۳۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: میان قبر پاک امام حسین (علیه السلام) تا آسمان هفتم محل رفت و آمد فرشتگان است. المحججه البيضاء، ج ۴، ص ۴۶

حدیث ۳۹

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: من برای عبرت و پند دیگران شهید می شوم. بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۰

حدیث ۴۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: به راستی که خدا کربلا را حرم امن و با برکت قرار داد پیش از آنکه مکه را حرم قرار دهد. کامل الزیارات، ص ۲۶۷

حدیث ۴۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: حسین (علیه السلام) را زیارت کنید و به او جفا روا مدارید، زیرا که او سرور جوانان بهشت از میان خلائق و سید شهیدان است. کامل الزیارات، ص ۱۸۱

حدیث ۴۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: برترین تربت زمین، تربت سید الشهداء (علیه السلام) است. جواهر الکلام، ج ۸، ص ۴۳۷

حدیث ۴۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: آرامگاه مقدس امام حسین (علیه السلام) کانالی از کانالهای بهشت است. المحججه البيضاء، ج ۴، ص ۴۵

حدیث ۴۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: ای مردم، این حسین بن علی است، او را بشناسید؛ قسم به آن که جانم در دست اوست، او در بهشت است، دوستانش در بهشت‌اند و دوستانان دوستدارانش نیز در بهشت‌اند. چهل حدیث صفحه ۱۲

حدیث ۴۵

امام صادق (مام صادق (علیه السلام): کسی که (در عزای حسین علیه السلام) بگرید یا دیگری را بگریاند و یا آن که خود را به حالت اندوه عزا در آورد، بهشت بر او واجب است. جلاء العیون، ص ۴۶۳

حدیث ۴۶

امام صادق (علیه السلام): اگر بیماری از اهل ایمان حق و حرمت و ولایت حضرت امام حسین (علیه السلام) را بشناسد و به اندازه سر سوزنی از خاک پاکش استشفا نماید، دوا و شفایش خواهد شد. بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۱۲۵

حدیث ۴۷

رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم): در کانون دل‌های مؤمنان معرفتی ویژه نسبت به امام حسین (علیه السلام) وجود دارد. کتاب پیام عاشورا صفحه ۲۵

حدیث ۴۸

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: بر مؤمنان لازم است روز عاشورا را در ماتم بسر برند و به یکدیگر که رسیدند، بگویند: عظم الله اجورنا و اجورکم بمصابنا بالحسین و جعلنا و ایاکم من الطالبین بثاره مع ولیه المهدی من آل محمد. کتاب پیام عاشورا صفحه ۷۵

حدیث ۴۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: تربت امام حسین (علیه السلام) شفای هر بیماری است. کتاب پیام عاشورا صفحه ۶۱

حدیث ۵۰

امام صادق (علیه السلام) از امام حسین (علیه السلام) نقل می‌کند که فرمودند: من کشته گریه ام. هیچ مؤمنی مرا یاد نمی‌کند،

مگر اینکه گریان می‌شود. کتاب چهل حدیث صفحه ۷۰

حدیث ۵۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم): حسین از من است و من از حسینم. خداوند دوست می‌دارد هر که حسین را دوست بدارد. کتاب چهل حدیث صفحه ۳۲ و ۳۳

حدیث ۵۲

امام صادق (علیه السلام): خدا لعنت کند کشنده حسین (علیه السلام) را، چه قدر یاد [شهادت] حسین (علیه السلام) زندگی را ناگوار می‌سازد! من هیچ گاه آب سردی ننوشیدم، مگر این که حسین (علیه السلام) را یاد کردم و هیچ بنده ای نیست که آب بنوشد و حسین (علیه السلام) را یاد کند و کشنده اش را لعنت فرستد، مگر اینکه خداوند صد هزار حسنه برایش می‌نویسد، صد هزار گناه او را پاک می‌سازد، صد هزار درجه او را بالا می‌برد، گویی صد هزار بنده را آزاد کرده است و خداوند در روز قیامت او گشاده رو محشور می‌کند. کتاب چهل حدیث صفحه ۱۸ و ۱۹

حدیث ۵۳

عن موسی بن جعفر علیه السلام قال: ولا تأخذوا من تربتی شیئا لتبرکوا به فأن کل تربة لنا محرمة الا تربة جدی الحسین بن علی علیهما السلام فأن الله عزوجل جعلها شفاء لشیعتنا و أولیائنا؛ حضرت امام کاظم (علیه السلام) در ضمن حدیثی که از رحلت خویش خبر می‌داد فرمودند: چیزی از خاک قبر من برنارید تا به آن تبرک جوید؛ چرا که خوردن هر خاکی جز تربت جدم حسین (علیه السلام) بر ما حرام است، خدای متعال تنها تربت کربلا را برای شیعیان و دوستان ما شفا قرار داده است. جامع الاحادیث الشیعه، ج ??، ص ??

حدیث ۵۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: السجود علی طین قبر الحسین (علیه السلام) ینور الی الارض السابعة و من کان معه سبحة من طینقبر الحسین (علیه السلام) کتب مسبحا و ان لم یسبح بها؛ ... سجده بر تربت قبر حسین (علیه السلام) تا زمین هفتم را نور باران می‌کند و کسی که تسبیحی از خاک مرقد حسین (علیه السلام) را با خود داشته باشد، تسبیح گوی حق محسوب می‌شود، اگر چه با آن تسبیح هم نگوید. من لایحضره الفقیه، ج ?، ص / ??? وسائل الشیعه، ج ?، ص ???

حدیث ۵۵

قال الصادق علیه السلام: السجود علی تربة الحسین علیه السلام یخرق الحجب السبع؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: سجده بر تربت حسین علیه السلام حجابهای هفتگانه را پاره می‌کند. مصباح التمهجد، ص / ??? بحار الانوار، ج ??، ص ???

حدیث ۵۶

قال ابو عبدالله علیه السلام: فی طین قبر الحسین علیه السلام الشفاء من کل داء و هو الدواء الاکبر؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: شفای هر دردی در تربت قبر حسین علیه السلام است و همان است که بزرگترین داروست. کامل الزیارات، ص / ??? وسائل

الشیعه، ج، ?? ص ???

حدیث ۵۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: حنکوا اولادکم بتریه الحسین (علیه السلام) فإنها امان؛ کام کودکانتان را با تربت حسین (علیه السلام) بردارید چرا که خاک کربلا فرزندانتان را بیمه می‌کند. وسائل الشیعه، ج، ?? ص ???

حدیث ۵۸

قال رسول الله (صلی اللع علیه و آله و سلم): الا- و ان الإجابة تحت قبته والشفاء فی تربته، و الائمه علیهم السلام من ولده؛ پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: بدانید که اجابت دعا، زیر گنبد حرم او (امام حسین علیه السلام) و شفاء در تربت او، و امامان (علیهم السلام) از فرزندان او هستند. مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ???

حدیث ۵۹

قال ابو عبدالله علیه السلام: من باب عند قبر الحسین علیه السلام لیلۃ عاشورا لقی الله یوم القیامۃ ملطخا بدمه كأنما قتل معه فی عرصۃ کربلا؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کسی که شب عاشورا در کنار مرقد امام حسین علیه السلام سحر کند روز قیامت در حالی به پیشگاه خدا خواهد شتافت که به خورش آغشته باشد، مثل کسی که در میدان کربلا و در کنار امام حسین علیه السلام کشته شده باشد. وسائل الشیعه، ج، ?? ص ???

حدیث ۶۰

قال الصادق علیه السلام: من زار الحسین علیه السلام یوم عاشورا وجبت له الجنة؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: هر کس که امام حسین علیه السلام را در روز عاشورا زیارت کند بهشت بر او واجب می‌شود. اقبال الاعمال، ص ???

حدیث ۶۱

قال الرضا علیه السلام: من زار قبر الحسین (علیه السلام) بشرط الفرات کان کمن زار الله؛ امام رضا علیه السلام فرمودند: کسی که قبر امام حسین علیه السلام را در کرانه فرات زیارت کند، مثل کسی است که خدا را زیارت کرده است. مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ??? به نقل از کامل الزیارات.

حدیث ۶۲

قال ابوالحسن موسی بن جعفر علیه السلام: أدنی ما یناب به زائر ابی عبدالله علیه السلام بشرط فرات إذا عرف حقه و حرمة و ولایته ان یغفر له ما تقدم من ذنبه و ما تأخر؛ حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمودند: کمترین ثوابی که به زائر امام حسین علیه السلام در کرانه فرات داده می‌شود این است که تمام گناهان بخشوده می‌شود. بشرط این که حق و حرمت ولایت آن حضرت را شناخته باشد. مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ??? به نقل از کامل الزیارات، ص ۱۳۸

حدیث ۶۳

قال الصادق علیه السلام: من أتى قبر الحسين عليه السلام عارفا بحقه كتبه الله عزوجل في أعلى عليين؛ امام صادق (عليه السلام) فرمودند: هر کس که به زیارت قبر حسین علیه السلام نایل شود و به حق آن حضرت معرفت داشته باشد خدای متعال او را در بلندترین درجه عالی مقامان ثبت می‌کند. من لا يحضره الفقيه، ج، ؟ ص؟؟؟

حدیث ۶۴

امام صادق علیه السلام فرمودند: من لم يأت قبر الحسين عليه السلام و هو يزعم انه لنا شيعه حتى يموت فليس هو لنا شيعه و ان كان من اهل الجنة فهو من ضيفان اهل الجنة؛ کسی که به زیارت قبر امام حسین نرود و خیال کند که شیعه ما است و با این حال و خیال بمیرد او شیعه ما نیست و اگر هم از اهل بهشت باشد از میهمانان اهل بهشت خواهد بود. کامل الزیارات، ص / ؟؟؟ بحارالانوار، ج ، ؟؟ ص؟

حدیث ۶۵

عن ابی عبدالله قال: من اراد الله به الخير قذف في قلبه حب الحسين عليه السلام و زيارته و من اراد الله به السوء قذف في قلبه بغض الحسين عليه السلام و بغض زيارته؛ امام صادق (عليه السلام) فرمودند: هر کس که خدا خیر خواه او باشد محبت حسین (عليه السلام) و زیارتش را در دل او می‌اندازد و هر کس که خدا بدخواه او باشد کینه و خشم حسین (عليه السلام) و خشم زیارتش را در دل او می‌اندازد. وسائل الشیعه، ج، ؟؟ ص / ؟؟؟ بحارالانوار، ج، ؟؟ ص.؟؟

حدیث ۶۶

قال ابو عبدالله عليه السلام: لو ان احدكم حج دهره ثم لم يزر الحسين بن علي عليهما السلام لكان تاركا حقا من حقوق رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم) لان حق الحسين فريضة من الله تعالى واجبه على كل مسلم؛ امام صادق (عليه السلام) فرمودند: اگر یکی از شما تمام عمرش را احرام حج ببندد اما امام حسین علیه السلام را زیارت نکند حقی از حقوق رسول خدا (صلى الله عليه و آله و سلم) را ترک کرده است؛ چرا که حق حسین (عليه السلام) فريضة الهی و بر هر مسلمانی واجب و لازم است. وسائل الشیعه، ج، ؟؟ ص؟؟؟

حدیث ۶۷

قال ابو عبدالله عليه السلام: من لم يأت قبر الحسين عليه السلام حتى يموت كان منتقص الايمان منتقص الدين، ان ادخل الجنة كان دون المؤمنين فيها؛ امام صادق (عليه السلام) فرمودند: هر کس که زیارت قبر امام حسین (عليه السلام) نرود تا بمیرد، ایمانش ناتمام و دینش ناقص خواهد بود به بهشت هم که برود پایین تر از مومنان در آنجا خواهد بود. وسائل الشیعه، ج، ؟؟ ص؟؟؟

حدیث ۶۸

قال ابو عبدالله عليه السلام: لا تدع زيارة الحسين بن علي عليهما السلام و مّر أصحابك بذلك يمد الله في عمرک و يزيد في رزقك و يحييك الله سعيدا ولا تموت الا شهيدا؛ امام صادق (عليه السلام) فرمودند: زیارت امام حسین علیه السلام را ترک نکن و به دوستان و یاران نیز همین را سفارش کن! تا خدا عمرت را دراز و روزی و رزقت را زیاد کند و خدا تو را با سعادت زنده دارد و نمیری مگر با شهادت. وسائل الشیعه، ج، ؟؟ ص؟؟؟

حدیث ۶۹

قال الصادق علیه السلام: من اراد ان يكون في جوار نبيه و جوار علي و فاطمه عليهم السلام فلا يدع زيارة الحسين عليه السلام؛ امام صادق (عليه السلام) فرمودند: کسی که می‌خواهد در همسایگی پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) و در کنار علی (عليه السلام) و فاطمه (سلام الله علیه) باشد زیارت امام حسین (عليه السلام) را ترک نکند. وسائل الشیعه، ج، ?? ص، ??? ح??

حدیث ۷۰

قال الامام الصادق علیه السلام: من سره ان يكون على موائد النور يوم القيامة فليكن من زوار الحسين بن علي عليهما السلام؛ امام صادق (عليه السلام) فرمودند: هر کس دوست دارد روز قیامت، بر سر سفره‌های نور بنشیند باید از زائران امام حسین (عليه السلام) باشد. وسائل الشیعه، ج، ?? ص / ??? بحار الانوار، ج، ?? ص??

حدیث ۷۱

قال ابو عبدالله عليه السلام: زيارة قبر الحسين بن علي عليهما السلام من أفضل ما يكون من الأعمال؛ امام صادق (عليه السلام) فرمودند: زیارت قبر امام حسین (عليه السلام) از بهترین کارهاست که می‌تواند انجام یابد. مستدرک الوسائل، ج، ?? ص????

حدیث ۷۲

قال الامام الصادق عليه السلام: زوروا قبر الحسين عليه السلام ولا تجفوه فانه سيد شباب اهل الجنة من الخلق و سيد شباب الشهداء؛ امام صادق (عليه السلام) فرمودند: مرقد امام حسین (عليه السلام) را زیارت کنید و با ترک زیارتش به او ستم نورزید، چرا که او سید جوانان بهشت از مردم و سالار جوانان شهید است. مستدرک الوسائل، ج، ?? ص / ??? کامل الزیارات، ص????

حدیث ۷۳

عن ابي جعفر و ابي عبدالله عليهما السلام يقولان: من احب أن يكون مسكنه و مأواه الجنة، فلا يدع زيارة المظلوم؛ از امام باقر و امام صادق (عليهما السلام) نقل شده که فرمودند: هر کس که می‌خواهد مسکن و مأوايش بهشت باشد، زیارت مظلوم - امام حسین (عليه السلام) - را ترک نکند. مستدرک الوسائل، ج، ?? ص????

حدیث ۷۴

عن حمران قال: زرت قبر الحسين عليه السلام فلما قدمت جاءني ابو جعفر محمد بن علي عليه السلام... فقال عليه السلام ابشر يا حمران فمن زار قبور شهداء آل محمد (صلى الله عليه و آله و سلم) يريد الله بذلك وصلة نبيه حرج من ذنوبه كيوم ولدته امه؛ حمران می‌گوید هنگامی که از سفر زیارت امام حسین (عليه السلام) برگشتم، امام باقر (عليه السلام) به دیدارم آمد و فرمودند: ای حمران! به تو مژده می‌دهم که هر کس قبور شهیدان آل محمد (صلى الله عليه و آله و سلم) را زیارت کند و مرادش از این کار رضایت خدا و تقرب به پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) باشد، از گناهانش بیرون می‌آید مانند روزی که مادرش او را زاده است. امالی شیخ طوسی، ج، ? ص، ?? چاپ نجف / بحار الانوار، ج، ?? ص??

حدیث ۷۵

امام صادق علیه السلام فرمودند: لیس نبی فی السموات والارض و الا یسألون الله تبارک و تعالی ان یوذن لهم فی زیارة الحسین علیه السلام ففوج ینزل و فوج یرج؛ هیچ پیامبری در آسمانها و زمین نیست مگر این که می‌خواهند خداوند متعال به آنان رخصت دهد تا به زیارت امام حسین علیه السلام مشرف شوند، چنین است که گروهی به کربلا- فرود آیند و گروهی از آنجا عروج کنند. مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ??? به نقل از کامل الزیارات، ص ???

حدیث ۷۶

قال رسول الله صلی الله علیه و آله: یقبر ابنی بأرض یقال لها کربلا هی البقعة التي كانت قبة الاسلام نجا الله التي علیها المؤمنین الذین امنوا مع نوح فی الطوفان؛ پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: پسر من حسین در سرزمینی به خاک سپرده می‌شود که به آن کربلا گویند، زمین ممتازی که همواره گنبد اسلام بوده است، چنان که خدا یاران مومن حضرت نوح را در همانجا از طوفان نجات داد. کامل الزیارات، ص، ??? باب، ?? ح. ?

حدیث ۷۷

امام صادق علیه السلام فرمودند: یا زُرارة! ان السَّماءَ بَكَتْ عَلَی الْحُسَيْنِ اَرْبَعِينَ صَباحاً؛ ای زراره! آسمان چهل روز، در سوگ حسین بن علی علیه السلام گریه کرد. جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۵۲

حدیث ۷۸

امام صادق علیه السلام فرمودند: اَرْبَعَةُ اِلافِ مَلَكٍ عِنْدَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامِ شُعْتُ غُبْرِي كَوْنَهُ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ؛ چهار هزار فرشته نزد قبر سیدالشهدا علیه السلام ژولیده و غبارآلود، تا روز قیامت بر آن حضرت می‌گریند. کامل الزیارات، ص ۱۱۹

حدیث ۷۹

حضرت صادق علیه السلام فرمودند: نَبِيحَ عَلَی الْحُسَيْنِ بْنِ عَلَی سِنَّةً فِي كُلِّ يَوْمٍ وَ لَيْلَةٍ وَ ثَلَاثَ سِنِينَ مِنَ الْيَوْمِ الَّذِي أُصِيبَ فِيهِ؛ يك سال تمام، هر شب و روز بر حسین بن علی علیه السلام نوحه خوانی شد و سه سال، در روز شهادتش سوگواری برپا گشت. بحارالانوار، ج ۷۹، ص ۱۰۲

حدیث ۸۰

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: يا فَاطِمَةُ! كُلُّ عَيْنٍ بِاَكْيَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اِلَّا- عَيْنٌ بَكَتْ عَلَی مُصَابِ الْحُسَيْنِ فَاِنَّهَا ضاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ بِنَعِيمِ الْجَنَّةِ؛ فاطمه جان! روز قیامت هر چشمی گریان است؛ مگر چشمی که در مصیبت و عزای حسین گریسته باشد، که آن چشم در قیامت خندان است و به نعمتهای بهشتی مزده داده می‌شود. بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۹۳

حدیث ۸۱

امام صادق (علیه السلام) می‌فرمایند: کربلا را زیارت کنید و این کار را ادامه دهید، چرا که کربلا بهترین فرزندان پیامبران را در

آغوش خویش گرفته است. کامل الزیارات، ص ۲۶۹

حدیث ۸۲

امام باقر علیه السلام: مُرُوا شِيعَتَنَا بِزِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ فَإِنَّ إِيَّانَهُ يَزِيدُ فِي الرِّزْقِ، وَيُمِدُّ فِي الْعُمْرِ، وَيُدْفَعُ مَدَافِعَ الشُّوْءِ؛ شِيعِيَانِ مَا رَأَى بِهِ زِيَارَتِ قَبْرِ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرْمَانِ دَهِيدٍ؛ زِيَارَتِ آن، رُوزِي رَا زِيَادِ مِي كَنْد، عَمْر رَا دِرَازِ مِي گِرْدَانْدِ وَ بَدِيهَا رَا دُورِ مِي سَازْد. بحار الأنوار: ۱۲ / ۴ / ۱۰۱

حدیث ۸۳

قال زين العابدين - عليه السلام -: ان النبي - صلى الله عليه وآله - اذن في اذن الحسين - عليه السلام - بالصلاة يوم ولد؛ در روز ولادت امام حسين (ع) پیامبر اسلام (ص) در گوش او اذان گفت. (بحار الانوار، ج ۱۰۴، ص ۱۱۲)

حدیث ۸۴

قال الإمام الحسن المجتبي - عليه السلام -: وَ نَحْنُ رِيحَانَتَا رَسُولِ اللَّهِ، وَ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ يَتَقَدَّمُ، أَوْ يُقَدِّمُ عَلَيْنَا أَحَدًا؛ امام حسن مجتبی - علیه السلام - به دنباله وصیتش در حضور جمعی از اصحاب فرمودند: و ما دو نفر - یعنی حضرت و برادرشان امام حسین (علیهما السلام) - ریحانه رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) و دو سرور جوانان اهل بهشت هستیم، پس خدا لعنت کند کسی را که بر ما پیشقدم شود یا دیگری را بر ما مقدم دارد. کلمه الإمام الحسن - علیه السلام -، ص ۲۱۱

حدیث ۸۵

امام صادق علیه السلام: أَلْبِرْكَةُ مِنْ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَشْرَةَ أَمْيَالٍ؛ تا ده میل اطراف قبر حسین بن علی علیه السلام برکت است. (بحار الأنوار، ج ۱۰۱، ص ۱۱۶، ح ۴۱)

حدیث ۸۶

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرماید: بِي أَنْذِرْتُمْ وَ بَعَلِّي بِنِ أَبِي طَالِبٍ اهْتَدَيْتُمْ... وَ بِالْحَسَنِ أُعْطِيتُمْ الْإِحْسَانَ وَ بِالْحُسَيْنِ تَسْعَدُونَ وَ بِهِ تَشْقَوْنَ أَلَا وَ إِنَّ الْحُسَيْنَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ مَنْ عَادَاهُ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ رِيحَ الْجَنَّةِ؛ به وسیله من هشدار داده شدید و به وسیله علی علیه السلام هدایت می یابید و به وسیله حسن احسان می شوید و به وسیله حسین خوشبخت می گردید و بدون او بدبخت. بدانید که حسین دری از درهای بهشت است، هر کس با او دشمنی کند، خداوند بوی بهشت را بر او حرام می کند. مأه منقبه، ص ۲۲.

حدیث ۸۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید: أَحَبُّ اللَّهِ مَنْ أَحَبَّ حُسَيْنًا؛ هر که حسین را دوست بدارد، خداوند دوستدار او است. بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۲۶۱

حدیث ۸۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِهِ الْخَيْرَ قَدَفَ فِي قَلْبِهِ حُبَّ الْحُسَيْنِ وَحُبَّ زِيَارَتِهِ؛ کسی که خدا خیر خواه او باشد، محبت حسین و شوق زیارتش را در دل او می اندازد. (بحارالانوار ج ۹۸، ص ۷۶)

حدیث ۸۹

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: فَبَانِي لَا أَرَى الْمَوْتَ إِلَّا السَّعَادَةَ وَالْحَيَاةَ مَعَ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَرْمًا؛ به درستی که من مرگ را جز سعادت نمی بینم و زندگی با ستمکاران را جز محنت نمی دانم. (تحف العقول، ص ۲۴۵)

حدیث ۹۰

به درستی که حسین بن علی (علیهما السلام) فرمودند: اگر زائر من بداند که خداوند چه برایش آماده کرده است، شادیش بیشتر از بی تابیش (از رنج سفر) خواهد بود. و همانا زائر او پاک از هر گناهی به خانه ی خود بر می گردد. وسایل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۱۸.

حدیث ۹۱

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: آن کس که به خاطر خدا و در راه او زائر قبر حسین (علیه السلام) گردد، خداوند او را از آتش دوزخ آزاد می کند و از فرع اکبر (خوف بزرگ) در روز قیامت ایمنش خواهد ساخت. کامل الزیارات، ص ۱۴۶.

حدیث ۹۲

امام صادق (سلام الله علیه) می فرمایند: من سره أن يكون على موائد النور يوم القيامة فليكن من زوار الحسين بن علي (سلام الله عليها)؛ هر کس دوست دارد روز قیامت، بر سر سفره های نور بنشیند باید از زائران امام حسین (سلام الله علیه) باشد. بحارالانوار، ج ۱۰۱، ص ۲۳۸.

حدیث ۹۳

امام صادق (سلام الله علیه) می فرمایند: لَا تَدَعُ زِيَارَةَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ مَرَّ أَصْحَابِكَ بِذَلِكَ، يَمُدُّ اللَّهُ فِي عُمْرِكَ وَيَزِيدُ اللَّهُ فِي رِزْقِكَ وَيُحْيِيكَ اللَّهُ سَعِيدًا وَلَا تَمُوتُ إِلَّا شَهِيدًا؛ زیارت امام حسین (سلام الله علیه) را فرو نگذار تا که خدا عمرت را طولانی و روزیت را زیاد کند و زندگی با سعادت و مرگ با شهادت به تو خواهد بخشید. وسایل الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۳۱.

حدیث ۹۴

امام صادق علیه السلام: لَا تَدَعُ زِيَارَةَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ مَرَّ أَصْحَابِكَ بِذَلِكَ، يَمُدُّ اللَّهُ فِي عُمْرِكَ وَيَزِيدُ اللَّهُ فِي رِزْقِكَ وَيُحْيِيكَ اللَّهُ سَعِيدًا وَلَا تَمُوتُ إِلَّا شَهِيدًا وَ يَكْتُبُكَ سَعِيدًا؛ زیارت امام حسین علیه السلام را رها نکن و دوستان خود را هم به آن سفارش کن، که در این صورت، خداوند عمرت را طولانی و روزیات را زیاد می کند و زندگی ات را همراه با سعادت می کند و جز سعادت مند نمی میری و نام تو را در شمار سعادت مندان، ثبت می کند. کامل الزیارات، ص ۲۸۶.

حدیث ۹۵

امام صادق (علیه السلام) می فرماید: من انشد فی الحسین بیتا من شعر فبکی و ابکی عشره فله لهم الجنة. هر کسی درباره حسین (علیه السلام) بیتی شعر بسراید و خود بگیرد و ده نفر را بگریاند، برای او و آن ده نفر بهشت باشد. ثواب الاعمال/ ج ۱۱۰.

حدیث ۹۶

امام رضا (علیه السلام) می فرماید: فعلی مثل الحسین فلیبک الباکون، فان البکاء علیه لحظ الذنوب العظام. هر کسی چون حسین باید گریه کنندگان بگریند؛ زیرا که گریستن بر او گناه بزرگ را می زداید. وسایل الشیعه/ ج ۱۰/ ص ۳۹۴.

حدیث ۹۷

امام سجاد (علیه السلام) می فرماید: ایها مؤمن دمعت عیناه بقتل الحسین (علیه السلام) حتی یسبل علی خده، لواه الله بها فی الجنة عرفا یسکنها احقابا. هر مؤمنی که چشمانش برای کشته شدن حسین (علیه السلام) گریان شود، به طوری که اشک بر گونه هایش سرازیر گردد، خداوند به سبب آن او را درغرفه های بهشتی جای دهد که روزگاران دراز در آن به سر برند. ثواب الاعمال/ ج ۱۰۸.

حدیث ۹۸

حضرت علی (علیه السلام) می فرماید: کل عین یوم القیامه باکیه و کل عین یوم القیامه ماهره، الاعین من اختصه الله بکرامته و بکی علی ما ینهک من الحسین و آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم). در روز قیامت همه چشمها گریانند و هیچ چشمی خواب ندارد، مگر آن چشمی که خداوند آن را به کرامت خود اختصاص داده و برای هتک حرمت حسین و خاندان محمد گریسته باشد. الخصال/ ج ۶۲۵.

حدیث ۹۹

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أن الله خلقنی و خلق علیاً و فاطمه و الحسن و الحسین و الأئمه من نور واحد؛ خداوند، من و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان را از یک نور آفریده است. جامع الاخبار ص ۴۶

امام سجاد (ع)

حدیث ۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) یلبس الصوف و اءغلظ ثیابه اذا قام الی الصلاة، و کان (علیه السلام) اذا صلی یرز الی موضع خشن فیصلی فیهِ و یسجد علی الارض. عجعع؛ امام سجاد (علیه السلام) هنگام نماز لباس پشمی خشن می پوشید و در مکان زبر و سخت به نماز می ایستاد و بر زمین سجده می کرد. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۸.

حدیث ۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) اذا کان شهر رمضان لم یتکلم الا بالدعا و التسییح و الاستغفار و التکبیر فاذا اءفطر قال: اللهم ان شئت اءن تفعل فعلت. امام سجاد (علیه السلام) در ماه مبارک رمضان جز به دعا و تسییح و استغفار و تکبیر لب نمی گشود و سخن نمی گفت، هنگامی که افطار می کرد می فرمودند: معبودا! هر کاری را خواسته باشی انجام دهی

انجام خواهی داد. کافی، ج ۴، ص ۸۸ ح ۸.

حدیث ۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) یصل ما بین شعبان و رمضان و یقول: صوم شهرین متتابعین توبه من الله. امام سجاد (علیه السلام) روزه ماه شعبان و رمضان را بهمدیگر می چسبانند، و می فرمودند: روزه دو ماه پشت سر هم موجب پذیرش توبه از طرف خداست. کافی، ج ۴، ص ۹۲، ح ۳.

حدیث ۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) اذا کان الیوم الذی یصوم فیه، یاءمر بشاء فتذبح و تقطع اعضاءه و تطبخ، و اذا کان عند المساء کب علی القدور حتی یجد ریح المرق و هو صائم، ثم یقول: هاتوا القصاع اغرفوا لال فلان، و اغرفوا لال فلان حتی یاءتی علی آخر القدور، ثم یؤتی بخبز و تمر فیکون ذلک عشاءه. روزی که امام سجاد (علیه السلام) روزه می گرفت دستور می داد گوسفندی تهیه و ذبح شود و تکه شود و پخته شود هنگامی که شب می شد سر خود را بالای دیگها خم می کرد تا بوی آبگوشت را با دهان روزه بچشد و بعد از چشیدن می فرمودند: کاسه ها را بیاورید برای فلان خاندان و فلانی پر کنید تا اینکه به آخرین دیگها می رسید نان و خرما آورده می شد، پس این شامش می شد. بحار، ج ۴۶، ص ۷۱؛ من لا یحضره الفقیه ۹۰، ح ۱۹۵۵.

حدیث ۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) لا یسافر الا مع رفقه لا یعرفونه و یشرط علیهم ان یكون من خدم الرفقه فیما یحتاجون الیه. امام چهارم (علیه السلام) جز با کاروانی که او را نشناسند مسافرت نمی کرد و با آنان شرط می کرد که از خدمتگزاران کاروان در نیازمندیهای آنان باشد. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۶۹.

حدیث ۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان (علی بن الحسین (علیه السلام)) یقبل الصدقه قبل ان یعطیها السائل، قیل له: ما یحملک علی هذا؟ قال: فقال: لست اقبل ید السائل انما اقبل ید ربی، انها تقع فی ید ربی قبل ان تقع فی ید السائل... امام چهارم (علیه السلام) قبل از اینکه صدقه را به فقیر بدهد می بوسید، از امام سؤال شد، حکمت این کار شما چیست؟ فرمودند: من دست پروردگارم را می بوسم نه دست فقیر را، زیرا صدقه قبل از اینکه به دست فقیر برسد در دست خدا قرار می گیرد. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۷۴.

حدیث ۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) یقول: انی لا- حب اداوم علی العمل و ان قل. امام علی بن الحسین (علیه السلام) می فرمودند: من دوست دارم که بر کار مداومت داشته باشم اگر چه کم باشد. وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۷۰.

حدیث ۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) یمشی مشیه کائن علی راءسه الطیر لا یسبق یمینه شماله. امام

چهارم چنان با آرامش راه می رفت مثل اینکه بالا سرش پرنده ای قرار دارد (که نمی خواهد او حرکتش را متوجه شود و پرواز کند) طرف راست او جلوتر از طرف چپش پیشی نمی گرفت. مشکاه الانوار، ۲۲۷.

حدیث ۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان زین العابدین بکی علی اءبیه اربعین سنه، صائما نهاره، قائما ليله، فاذا حضر الافطار جاء غلامه بطعامه و شرابه فیضعه بین یدیه فیقول: کل یا مولای، فیقول (علیه السلام): قتل ابن رسول الله (علیه السلام) جائعا، قتل ابن رسول الله (علیه السلام) عطشانا، فلا یزال یکرر ذلک و بیکی حتی یبل طعامه بدموعه، و یمزج شرابه بدموعه فلم یزل کذلک حتی لحق بالله عزوجل. امام زین العابدین (علیه السلام) چهل سال برای پدر بزرگوارش گریه کرد، در حالی که روزش، روزه دار بود و شبش، شب زنده داری می کرد، هنگامی که وقت افطار می شد غلامش غذا و نوشیدنی برای او می آورد و جلویش می گذاشت و می گفت: بخور، امام (علیه السلام) می فرمودند: فرزند رسول خدا (علیه السلام) گرسنه و تشنه شهید شد این جمله را تکرار می کرد و گریه سر می داد تا اینکه غذایش با اشک چشمش مخلوط می شد او هموار اینطور بود تا این که به جوار رحمت حق شتافت. وسائل الشیعه، ۲، ۹۲۳.

حدیث ۱۰

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند: لاءن ادخل السوق و معی درهم اءبتاع به لحما لعیالی و قد قرموا الیه اءحب الی من اءن اءعتق نمسه. چنانچه وارد بازار شوم و همراهم درهمی باشد که با آن برای خانواده ام گوشتی بخرم که به آن اشتیاق دارند برای من محبوبتر است از اینکه فردی را آزاد کنم. وسائل الشیعه، ج ۱۵، ص ۲۵۱، ح ۶.

حدیث ۱۱

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) یصلی فی الیوم و اللیلۃ الف رکعة و کانت الریح تمیله بمنزلة السنبلة، و کانت له خمسمائة نخلة، فکان یصلی عند کل نخلة رکعتین، و کان اذا قام فی صلاته غشی لونه لون آخر، و کان قیامه فی صلاته قیام العبد الذلیل بین یدی الملک الجلیل، کان اءعضائه ترتعد من خشية الله و کان یصلی صلاة مودع یری انه لا یصلی بعدها اءبدا. امام چهارم (علیه السلام) شبانه روز هزار رکعت نماز می خواند و باد همانند سنبلی او را حرکت می داد و او دارای پانصد نخل بود، که کنار هر کدام دو رکعت نماز می خواند، و هنگامی که به نمازش می ایستاد رنگ برنگ می شد و ایستادنش در نماز همانند ایستادن بنده در مقابل پادشاه بزرگ بود، بدن او از خوف خدا می لرزید، و همانند کسی که با نماز وداع می کند و فکر می کند آخرین نماز اوست و دیگر هیچ وقت نماز نخواهد خواند نماز می گزارد. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۷۹.

حدیث ۱۲

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) یصلی فی الیوم و اللیلۃ اءلف رکعة کما کان یفعل اءمیر المؤمنین (علیه السلام). امام علی بن الحسین (علیه السلام) شبانه روز هزار رکعت نماز می خواند همانطور که امیر مؤمنان هم چنین می کرد. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۶۱.

حدیث ۱۳

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: کان لابی (علیه السلام) فی موضع سجوده آثار نائنه و کان یقطعها فی السنه مرتین، فی کل مره خمس ثنات، فسمی ذالثنات لذلك. در سجده پدربزرگوارم آثار ورم بود و سالی دوبار آن را قطع می کرد در هر مرتبه پنج لایه پینه بود از این جهت او را ((ذو الثنات)) نامیدند. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۶.

حدیث ۱۴

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ان ابی علی بن الحسین (علیه السلام) ما ذکر الله عزوجل نعمه الا سجده، و لا قراءه آیه من کتاب الله عزوجل فیها سجود الا سجده و لا دفع الله عزوجل عنه سوء یخشاها و یؤکد کائد الا سجده و لا فرغ من صلاه مفروضه الا سجده، و لا وفق لاصلاح بین اثین الا سجده و کان اثر السجود فی جمیع مواضع سجوده، فسمی السجاد لذلك. پدرم علی بن الحسین (علیه السلام) هیچ گاه نعمتی را یاد نمی کرد جز اینکه سجده شکر انجام می داد، و آیه ای از کتاب خدا را نمی خواند که دارای سجده بود مگر اینکه سجده می کرد، و هر گاه خداوند، مکر حیلہ گری یا خطری را از او بر طرف می کرد سجده شکر بجا می آورد و هر وقت از نماز فارغ می شد سجده می کرد و زمانی که موفق می شد بین دو نفر اصلاح کند سجده می کرد و طوری بود که اثر سجده در تمام اعضا هفتگانه سجده او نمایان بود از این جهت او سجاد نامیده شد. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۶.

حدیث ۱۵

لو مات من بین المشرق و المغرب لما استوحشت بعد ان یکون القرآن معی؛ اگر تمام کسانی که در میان مشرق و مغرب هستند از دنیا بروند (و من تنها بمانم) و قرآن با من باشد وحشت مرا نمی گیرد (و نمی ترسم). بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۷.

حدیث ۱۶

امام باقر علیه السلام: کان یصلی صلاه مؤدع یری انه لا یصلی بعدها أبدا؛ امام سجاد علیه السلام مانند کسی که آخرین نماز خود را به جای می آورد، نماز می گزارد. او چنین می دید که پس از آن هیچ گاه نماز نمی گزارد... همان، ج ۴۶، ص ۷۹.

حدیث ۱۷

امام باقر علیه السلام: کان أثر السجود فی جمیع مواضع سجوده فسمی السجاد لذلك؛ اثر سجده در تمام مواضع هفت گانه سجده او (امام سجاد علیه السلام) نمایان بود؛ از این جهت «سجاد» نامیده شد... بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۶.

حدیث ۱۸

امام صادق علیه السلام: ینادی منادی یوم القیامه ین زین العابدین؟ فکانتی أنظر إلى علی بن الحسین علیه السلام یخضر بین الصُفوف؛ روز قیامت منادی ندا می دهد: «زیور عبادت کنندگان کجاست؟» گویا علی بن حسین علیه السلام را می بینم که میان صفوف با ابتهت گام بر می داد... میزان الحکمه، ح ۱۱۳۱.

حدیث ۱۹

قال الامام ابو عبدالله - علیه السلام - : کان علی بن الحسین اذا اتاه ختنه علی ابته او علی اخته، بسط له رداءه ثم اجلسه ثم یقول: مرحباً بمن کفی المؤنه و ستر العوره. امام صادق - علیه السلام - فرمودند: سیره (امام) علی بن الحسین این بود که هنگامی که یکی

از دامادهای او (شوهر دختر یا شوهر خواهر او)، بر او وارد می شد، امام - علیه السلام - عباى خود را بر زمین، پهن می نمود و وی را بر آن می نشاند، سپس می فرمودند: آفرین بر کسی که مخارج ناموس مرا می پردازد و او را حفظ می کند. «وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۲۴»

حدیث ۲۰

قال الامام السجاد - علیه السلام - : اللهم انى استلكت ان تملأ قلبى حُباً لك. امام سجاد - علیه السلام - در دعا اینگونه می فرمودند: خداوند! قلب مرا از محبت به خودت سرشار نما. «بحار الانوار، ج ۹۵، ص ۹۳»

حدیث ۲۱

الإمام الصادق عليه السلام : إِنَّ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتَقْبَلَهُ مَوْلَى لَهُ فِي لَيْلَةٍ بَارِدَةٍ ، وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ خَزٌّ وَمِطْرَفٌ خَزٌّ وَعِمَامَةٌ خَزٌّ وَهُوَ مُتَغَلِّفٌ بِالْغَالِيَةِ ، فَقَالَ لَهُ : جُعِلْتُ فِدَاكَ ، فِي مِثْلِ هَذِهِ السَّاعَةِ عَلَى هَذِهِ الْهَيْئَةِ إِلَى أَيْنَ ؟ قَالَ : فَقَالَ : إِلَى مَسْجِدِ جَدِّي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، أَخْطُبُ الْحَوْرَ الْعَيْنَ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ . امام صادق عليه السلام : خدمتکار علی بن الحسین (زین العابدین) علیه السلام، ایشان را در شبی سرد، ملاقات کرد، در حالی که جامه و ردا و عمامه‌ای از خز پوشیده و خود را با عطری، خوشبو کرده بود. گفت: فدایت شوم! در چنین ساعتی و با این وضع، رهسپار کجایی؟ امام علیه السلام فرمود: «به مسجد جدم پیامبر خدا می‌روم تا از خدای عز و جلحوریان را خواستگاری کنم». الغالیة: نوع من الطیب مُرَكَّب من مسك وعنبر وُدْهْن ، والتغلف بها: التلطفُ (النهاية: ج ۳ ص ۳۸۳ «غلا»). الكافي: ج ۶ ص ۵۱۷ ح ۵، بحار الأنوار: ج ۴۶ ص ۵۹ ح ۱۳.

حدیث ۲۲

امام صادق عليه السلام فرمودند: بکی علی بن الحسین علیه السلام عشرين سنةً و ما وُضِعَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَعَامٌ إِلَّا بَكَى؛ امام زین العابدین علیه السلام بیست ساله (به یاد عاشورا) گریستند و هرگز طعامی پیش روی او نمی گذاشتند مگر اینکه گریه می کردند. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۸

حدیث ۲۳

امام سجاد عليه السلام فرمودند: إِنِّي لَمْ أَذْكَرْ مَصْرِعَ بَنِي فَاطِمَةَ إِلَّا خَنَقْتَنِي لِتَذَلِّكَ عِبْرَةٌ ؛ من هرگز شهادت فرزندان فاطمه (علیها السلام) را به یاد نیاوردم، مگر آن که بخاطر آن، چشمانم اشکبار گشت. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۹

حدیث ۲۴

قال الصادق - عليه السلام - : كان (السجاد) - عليه السلام - إذا حضرت الصلاة أقشعر جلده و اصفر لونه و ارتعد كالسعفة ؛ چون وقت نماز فرا می رسید بدن امام زین العابدین (علیه السلام) می لرزید و رنگش زرد می شد و مانند شاخه نخل خرما و مرتعش می شد. (بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۷).

حدیث ۲۵

قال الامام الصادق - عليه السلام - : كان على بن الحسين - عليهما السلام - إذا قام الى الصلاة ، تغير لونه . فاذا سجد لم يرفع رءسه حتى

یرفض عرقا؛ امام سجاد (ع) وقتی به نماز می ایستاد رنگش دگرگون می شد و چون به سجده می رفت سر بر نمی داشت تا آن که عرق از وی می ریخت. (فروع کافی، ج ۳، ص ۳۰۰)

حدیث ۲۶

امام سجاد (علیه السلام) می فرمایند: اگر همه‌ی مردم از شرق تا غرب عالم بمیرند با وجود قرآن در کنار من، هرگز احساس وحشت و تنهایی نکنم. (بحار الانوار/۸۹/۲۳۹)

حدیث ۲۷

امام باقر علیه السلام می فرمایند: كَانَ أَبِي زَيْنُ الْعَابِدِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا نَظَرَ إِلَى الشَّبَابِ الَّذِينَ يَطْلُبُونَ الْعِلْمَ أَذْنَاهُمْ إِلَيْهِ وَقَالَ: مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ وَدَائِعُ الْعِلْمِ وَيُوشِكُ إِذَا أَنْتُمْ صِغَارُ قَوْمٍ أَنْ تَكُونُوا كِبَارَ آخِرِينَ؛ پدرم [امام] زین العابدین علیه السلام، هر گاه به جوانانی که دانش می اندوختند، می نگریست، آنان را به خود نزدیک می کرد و می فرمود: آفرین بر شما که امانت‌های [مردم برای آموختن] دانشید و به زودی شما کم سالان جامعه، بزرگان جامعه‌ای دیگر می شوید. الدر النظیم فی مناقب الائمه اللهمم، ص ۵۸۷

حدیث ۲۸

حضرت امام سجاد (علیه السلام) می فرمایند: هیچ جرعه ای سر نکشیدم که نزد من خوشتر از جرعه ی خشمی باشد که با آن طرف مقابل را کیفر ندهم. اصول کافی، ج ۲، ص ۱۰۹.

حدیث ۲۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان علی بن الحسین (علیه السلام) كان احسن الناس صوتا بالقرآن و كان يرفع صوته حتى يسمعه اهل الدار. امام علی بن الحسین (علیه السلام) از نظر صوت قرآنی نیکوترین فرد بود و صدای قرآن خواندنش را بلند می کرد تا اهل خانه بشنوند و بهره مند گردند. وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۸۵۸.

امام باقر (ع)

حدیث ۱

عن ابی عبد الله - علیه السلام - قال: كَانَ لِأَبِي تَوْبَانَ خَشِيَّتَانِ يُصَلِّي فِيهِمَا صَلَاتَهُ. امام صادق - علیه السلام - فرمودند: پدرم دو لباس خشن داشت که در آن دو لباس نماز خویش را می خواند. «وسائل الشیعه»، ج ۳، ص ۳۳۱

امام صادق (ع)

حدیث ۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: یریدوننی الا اقول الحق و الله لا ازال اقول الحق حتی اموت از من می خواهند که حق را نگویم، به خدا سوگند همواره حق را خواهم گفت تا هنگامی که مرگ بسراغم آید. رجال الکشی: ۶۰۱ ح ۱۱۲۱

حدیث ۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: انی لاسارع الی حاجهٔ عدوی خوفا ان اراده فیستغنی عنی. من با شتاب نیاز دشمن را بر آورده می سازم از بیم آنکه مبادا او را رد کنم و او از من بی نیاز شود. بحارالانوار ۷۸: ۲۰۷ ح ۶۴

حدیث ۳

امام کاظم (علیه السلام) فرمودند: کان يعرف موضع سجود ابی عبدالله (علیه السلام) بطیب ریحه. جایگاه سجده امام صادق (علیه السلام) از بوی خوش آنجا شناخته می شد. کافی ۶: ۵۱۱ ح ۱۱

حدیث ۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ما اتخمت قط و ذلک انی لم ابداء بطعام الا قلت بسم الله و لم افرغ من طعام الا قلت الحمد لله. هرگز هضم غذا بر من مشکل نشده است، زیرا هیچ گاه شروع به غذا نکردم مگر اینکه ((بسم الله)) گفتم و هیچ گاه از غذا خوردن فارغ نشدم مگر آنکه ((الحمد لله)) گفتم. وسائل الشیعه، ۱۶ ص ۵۸۶ ح ۷

حدیث ۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: انی اذا سافرت فی شهر رمضان ما آکل الا القوت و ما اشرب کل الری. هرگاه در ماه رمضان به مسافرت می روم (به احترام ماه رمضان اگر چه مسافرم و روزه بر من واجب نیست ولی) جز به اندازه رمق داشتن غذا نمی خورم و هرگز از آب در حد سیراب شدن نمی نوشم. وسائل الشیعه ۷: ۱۴۷ ح ۵

حدیث ۶

امام صادق علیه السلام می فرماید: قال لی ابی: یا جعفر! اوقف لی من مالی کذا و کذا التوادب تندبئی عشر سنین بمنی آیام منی؛ پدرم امام باقر علیه السلام به من فرمودند: ای جعفر! از مال خودم فلان مقدار وقف نوحه خوانان کن که به مدت ده سال در (منا) در ایام حج، بر من نوحه خوانی و سوگواری کنند. بحارالانوار، ج ۴۶، ص ۲۲۰

حدیث ۷

فضل بن ابی قره: خدمت امام صادق علیه السلام که در باغشان مشغول کار بودند، رسیدیم و عرض کردیم: خدا ما را فدای شما کند! اجازه بدهید یا ما برایتان کار کنیم و یا غلامان. حضرت فرمودند: نه، مرا به حال خود بگذارید؛ زیرا دوست دارم خداوند عزوجل مرا در حال کار کردن و زحمت کشیدن برای کسب روزی حلال ببیند. من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۱۶۳، ح ۳۵۹۵.

حدیث ۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: این لاعمل فی بعض ضیاعی حتی اعرق و ان لی من یکفینی لیعلم الله عزوجل انی اطلب الرزق الحلال. من در برخی زمینهای کشاورزیم کار می کنم تا عرق می کنم، در حالی که افرادی هستند که به جای من کار کنند و مرا از کار کردن بی نیاز کنند، ولی من کار می کنم تا خداوند بزرگ بداند که من برای روزی حلال تلاش می کنم. وسائل الشیعه ۱۲:

۲۳ ح ۸

امام کاظم (ع)**حدیث ۱**

امام رضا (سلام الله علیه): كَانَ أَبِي إِذَا دَخَلَ شَهْرَ الْمُحَرَّمِ لَا يُرَى ضَاحِكًا؛ چون ماه محرم فرا می‌رسید، کسی پدرم را خندان نمی‌دید. وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۵۰۵

حدیث ۲

عن ابی الحسن موسی (علیه السلام): انه كان اذا رفع رءسه في صلاته من السجدة الاخرة جلس جلساً ثم نهض للقيام و بادر برکبته من الارض قبل یدیه ، و اذا سجد بادر بهما الارض قبل رکبته؛ هنگامی که امام کاظم (علیه السلام) سر از سجده دوم برمی‌داشت، کمی می‌نشست و بعد قیام می‌کرد (و یکسره از سجده قیام نمی‌کرد) و پیش از دستها، زانوها را از زمین بر میداشت و هنگامی که به سجده می‌رفت، دستها را پیش از زانوها بر زمین می‌گذاشت. (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۲).

حدیث ۳

امام رضا علیه السلام فرمودند: انَّ أَبِي إِذَا دَخَلَ شَهْرَ الْمُحَرَّمِ لَا يُرَى ضَاحِكًا وَ كَانَتْ الْكِبَابَةُ تَغْلِبُ عَلَيْهِ حَتَّى يَمْضِيَ مِنْهُ عَشْرَةُ أَيَّامٍ، فَإِذَا كَانَ الْيَوْمَ الْغَاشِئُ كَانَ ذَلِكَ الْيَوْمَ مُصِيبَتِهِ وَ حُزْنِهِ وَ بُكَائِهِ؛ هر گاه ماه محرم فرا می‌رسید، پدرم (موسی بن جعفر علیه السلام) دیگر خندان دیده نمی‌شد و غم و افسردگی بر او غلبه می‌یافت تا آن که ده روز از محرم می‌گذشت، روز دهم محرم که می‌شد، آن روز، روز مصیبت و اندوه و گریه پدرم بود. امالی صدوق، ص ۱۱۱

حدیث ۴

امام رضا (علیه السلام) می‌فرمایند: زیارة قَبْرِ أَبِي مِثْلَ زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ؛ زیارت قبر پدرم، موسی بن جعفر علیه السلام، مانند زیارت قبر حسین علیه السلام است. کامل الزیارات، ص ۴۹۹

حدیث ۵

امام رضا علیه السلام: كَانَ [الامام الكاظم عليه السلام] عَقْلُهُ لَا تُوَازِي بِهِ الْعُقُولُ وَ رُبَّمَا شَاوَرَ الْأَسْوَدَ مِنْ سُودَانِهِ؛ هیچ اندیشه‌ای با اندیشه او (امام کاظم علیه السلام) برابری نمی‌کرد و [با این حال] چه بسا با یکی از خادمان سیاه خود مشورت می‌کرد. مکارم الأخلاق، ج ۲، ص ۹۹.

امام رضا (ع)**حدیث ۱**

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم: مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَلْقَى اللَّهَ ضَاحِكًا مُسْتَبْشِرًا فَلْيَتَوَلَّ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ کسی که دوست دارد خندان و با روی گشاده خداوند را دیدار کند، باید از محبت و ولایت علی بن موسی الرضا علیه السلام بهره‌مند باشد.

بحار الأنوار، ج ۳۶، ص ۲۹۶.

حدیث ۲

امام رضا (سلام الله علیه): ما زارنی اَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَائِي عَارِفًا بِحَقِّي إِلَّا شُقِّعْتُ فِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛ هر يك از دوستانم مرا با شناخت حَقِّم زیارت نمی‌کند مگر این که در روز قیامت، شفاعتم از او پذیرفته می‌شود. وسائل الشیعه، ج ۱۳، ص ۵۵۲

حدیث ۳

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): سَيُتَدَفَّنُ بِضَعَّةٍ مَنِّي بِأَرْضِ خُرَاسَانَ، لَا يَزُورُهَا مُؤْمِنٌ إِلَّا أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ الْجَنَّةَ؛ زود باشد که پاره‌ای از تن من در خاک خراسان دفن شود. هیچ مؤمنی آن را زیارت نکند مگر آن که خداوند بهشت را بر او واجب گرداند. حکمت نامه پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله ج ۴، ص ۳۰۰

حدیث ۴

امام رضا (سلام الله علیه): أَلَا وَإِنِّي لَمَقْتُولٌ بِالسَّمِّ ظُلْمًا، وَمَيِّدْفُونٌ فِي مَوْضِعٍ غَرِيبٍ؛ فَمَنْ شَدَّ رَحْلَهُ إِلَى زِيَارَتِي، اسْتَجِيبَ دُعَاؤُهُ، وَغُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ؛ بدانید که من با زهر ستم، کشته خواهم شد و در خاک غربت، دفن خواهم شد. پس، هر که برای زیارت من بار سفر بر بندد، دعایش مستجاب و گناهانش آمرزیده می‌شود. نهج الدعاء، ج ۱، ص: ۳۸۱

حدیث ۵

حضرت امام رضا (علیه السلام) می‌فرمایند: من زارنی علی بعد داری اتیه یوم القیامه فی ثلاث مواطن حتی اخلصه من احوالها؛ اذا نظیرت الکتب یمینا و شمالا و عند الصراط و عند المیزان؛ هر که مرا در دیار غربت زیارت کند، روز قیامت من در سه جا به داد او می‌رسم و از هراسها و سختیها آنها نجاتش می‌دهم؛ در وقتی که نامه‌های اعمال از راست و چپ پراکنده شوند و در هنگام گذشتن از صراط و در موقع سنجیدن اعمال (میزان) عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۵۵.

حدیث ۶

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: الحمد لله الذی جعل فی و فی ابنی محمد اسوة برسول الله و ابنه ابراهیم. ستایش، شایسته خداوندی است که در من و فرزندم محمد (امام جواد) شباهتی و الگویی از پیامبر و فرزندش ابراهیم را قرار داد. دلائل الامامه: ۲۰۰

امام جواد (ع)

حدیث ۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: و اءن الله عزوجل ركب فی صلبه (الحسین (علیه السلام)) نطفة مباركة طيبة زكية مرضیة و سماها محمد بن علی (علیه السلام) فهو شفیع شیعته، و وارث علم جده، له علامة بینة و حجة ظاهرة... خداوند بزرگ در صلب امام حسین (علیه السلام) نطفه بابرکت و پاک و پاکیزه و پسندیده‌ای قرار داده و او را محمد بن علی (علیه السلام) نامیده است که او شفیع شیعیان، و وارث دانش جدش می‌باشد، او دارای نشانه‌ای آشکار و برهانی روشن است. عوالم العلوم ۲۳: ۲۱۸.

حدیث ۲

قال الرضا (عليه السلام) لاصحابه: قد ولد لي شبيه موسى بن عمران، فائق البحار و شبيه عيسى بن مريم قدست ام ولدته، قد خلقت طاهرة مطهرة. امام رضا (عليه السلام) به اصحابشان فرمودند: برای من فرزندی متولد شد که شبیه موسی بن عمران است که دریاها را شکافت و مانند عیسی بن مریم که مادرش مقدس و پاک و پاکیزه او را به دنیا آورده بود. بحار الانوار ۵۰: ۱۵ ح ۱۹

حدیث ۳

امام رضا (عليه السلام) اوصاف امام جواد (عليه السلام) را چنین بیان کردند: الصادق، و الصابر، و الفاضل، و قرءاءة عين المؤمنين و غيظ الملحدين. او راستگو، صبور و بردبار، دارای فضیلت، نور چشم مؤمنان و مایه خشم کفار است. مستدرک عوالم العلوم ۲۳: ۲۷

حدیث ۴

امام رضا (عليه السلام) فرمودند: الحمد لله الذي جعل في و في ائبني محمد اسوة برسول الله و ابنه ابراهيم. ستایش، شایسته خداوندی است که در من و فرزندم محمد (امام جواد) شباهتی و الگویی از پیامبر و فرزندش ابراهیم را قرار داد. دلائل الامامة: ۲۰۰

حدیث ۵

ابو يحيى صفاني مي گوید: در خدمت امام رضا (عليه السلام) بودم که فرزند کوچکشان، امام جواد (عليه السلام)، را نزد ایشان آوردند. امام رضا (عليه السلام) فرمودند: «این مولودی است که با برکت تر از او برای شیعیان ما به دنیا نیامده است.» بحار الانوار، ج ۵۰، ص ۲۳، ح ۱۴

حدیث ۶

امام جواد (عليه السلام) فرمودند: انا الجواد، انا العالم بانساب الناس في الاصلاب انا اعلم بسرائرکم و ظواهرکم، و ما انتم صائرون اليه. من جوادم، من عالم به نسبهای مردم در صلبها هستم، من از نهانها و آشکارهای شما آگاهترم، و بهتر می دانم که سرانجام شما چه خواهد بود. بحار الانوار ۵۰: ۱۰۸.

امام هادی (ع)**حدیث ۱**

امام هادی (عليه السلام) می فرمایند: لو سلک الناس واديا شعبا لسلکت وادی رجل عبد الله وحده خالصا؛ اگر همه مردم مسیری را انتخاب کنند و در آن گام نهند، من به راه کسی که تنها خدا را خالصانه می پرستد خواهم رفت. بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۲۴۵

امام حسن عسکری (ع)**حدیث ۱**

امام علی علیه السلام: الْعُلَمَاءُ حُكَّامٌ عَلَى النَّاسِ؛ عالمان، فرمانروای بر مردمند. غرر الحکم: ۵۰۷. منتخب میزان الحکمة: ۴۰۲

حدیث ۲

كَانَ لِيَأْسُ أَبِي مُحَمَّدٍ الْعَسَدِيِّ كَرِي - عَلَيْهِ السَّلَام - بِيَاضٍ نَاعِمَةٍ فَحَسِرَ عَن ذِرَاعَيْهِ فَإِذَا مَسَّحَ أَسْوَدَ خَشِنٌ عَلَى جِلْدِهِ فَقَالَ هَذَا لِلَّهِ وَ هَذَا لَكُمْ. لباس امام عسکری - علیه السلام - لباسی سفید رنگ و نرم بود پس آن امام دست‌های خود را بالا زد در زیر لباس روئی، لباسی موئین، سیاه و خشن داشت، فرمودند: این لباس خشن برای خداوند و این لباس سفید نرم را به برای شما پوشیده‌ام. «سفینه البحار، ج ۲، ص ۵۰۴»

امام مهدی (ع)**حدیث ۱**

امام علی (علیه السلام) فرمودند: لیتز عن عنکم قضاء السوء... و لیعزلن عنکم امراء الجور و لیطهرن الارض من کل غاش و لیعملن بالعدل. براستی او (امام مهدی علیه السلام) قاضیان زشت کردار را بر کنار می کند و حکمرانان ستمگر را بر می دارد و زمین را از هر ستمگری پاکیزه می کند و خود به عدالت رفتار می نماید. بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۲۰، حدیث ۲۳.

حدیث ۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند: فیریکم کیف عدل السیره و یحیی میت الكتاب و السنه. (امام مهدی علیه السلام) شیوه عدالت را به شما نشان می دهد و احکام از بین رفته کتاب و سنت را زنده سازد. نهج البلاغه خطبه ۱۳۸

حدیث ۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: فاذا قام قائمنا (علیه السلام) حرم علی کل ذی کتیر کتیره حتی یاءتوه به یستعین به. چون قائم ما قیام کند، هر گنجی را بر صاحب آن حرام نماید، تا آن را به خدمت او آورند و او آن گنج را (در راه مصالح مردم) به کار گیرد. تهذیب الاحکام، ج ۴، ص ۱۴۴، روایت ۴۰۲

حدیث ۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: یفرق المهدی اصحابه فی جمیع البلدان و یاءمرهم بالعدل و الاحسان و یجعلهم حکاما فی الاقالیم و یاءمرهم بعمران المدن. مهدی (علیه السلام) اصحاب خویش را در تمامی شهرها می پراکند و آنان را به عدالت و احسان فرمان می دهد، آنان را حاکمان مناطق مختلف قرار داده به آنان دستور می دهد که به آبادانی و سازندگی شهرها پردازند. یوم الخلاص، ص ۳۹۵

حدیث ۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند: یعطف الهوی علی الهدی اذا عطفوا الهدی علی الهوی و یعطف الرأی علی القرآن اذا عطفوا القرآن علی الرأی. هنگامی که مردم هدایت را تحت الشعاع هوای نفس خود قرار دهند (مهدی علیه السلام) خواسته های نفسانی را تحت الشعاع هدایت قرار می دهد و هنگامی که مردم قرآن را بر اساس رأی و خواسته های خود تفسیر کنند (مهدی) آراء و نظریات را پیرو قرآن قرار می دهد. نهج البلاغه، خطبه ۱۳۸.

حدیث ۶

قال الامام علی (علیه السلام) فی صفة المهدي: اوسعکم كهفا و اکثرکم علما و اوصلکم رحما... شوقا الی رؤیته. امام علی (علیه السلام) درباره صفات مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فرمودند: پناه دهی او از همه شما گسترده تر و دانشش از همه شما بیشتر و رسیدگی به خویشانش از همه شما فزونی است... چقدر مشتاق دیدن اویم! بحار الانوار، ج ۵۱ ص ۱۱۵، روایت ۲۴.

حدیث ۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند: و یدخل المهدي (عجل الله تعالی فرجه الشریف) بیت المقدس و یصلی بالناس اماما... فیتقدم المهدي (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فیصلی بالناس و یصلی عیسی خلفه و یبایعه. مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) وارد بیت المقدس شود و به امامت او مردم نماز می گزارند... مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) جلو رفته و مردم و نیز عیسی (علیه السلام) پشت سر او نماز گزارند و عیسی با وی بیعت نماید. الامام المهدي، ص ۵۵۷.

حدیث ۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: فیقبل علی الطائفة المنرفة فیعظهم و یدعوهم ثلاثة ایام فلا یزدادون الا طغیانا و کفرا فیاامر بقتلهم فیقتلون جمیعا. پس (امام مهدی علیه السلام) روی به گروه منحرفان نماید و سه روز آنان را موعظه و دعوت کند و چون آنان بر طغیان و کفرشان بیفزایند، فرمان به کشتار آنان می دهد، و همگی را می کشند. نواب الدهور، ج ۳، ص ۱۴۲.

حدیث ۹

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ان رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) سار فی امته بالین، کان یتألف الناس، و القائم (علیه السلام) یسیر بالقتل، بذلک امر فی الكتاب الذی معه ان یسیر بالقتل و لا یستتب احدا، ویل لمن ناواه. همانا رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) با امت خویش به نرمی و محبت رفتار می نمود، ولی امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) با کشتن با آنان برخورد کند. این فرمانی است که در نوشته ای که همراه اوست به او دستور داده اند تا با این شیوه رفتار کند و کسی را به توبه فرا نخواند. وای بر آنکه با او دشمنی ورزد! الغیبه، نعمانی، ص ۱۵۳.

حدیث ۱۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: العلم سبعة و عشرون جزءا فجمیع ما جائت به الرسل جزءان فلم یعرف الناس حتی الیوم غیر الجزین فاذا قام القائم اخرج الخمسة و العشرین جزءا فبثها فی الناس. دانش، بیست و هفت قسمت است. تمامی آنچه پیامبران آورده اند دو قسمت است و مردم تاکنون بیش از دو قسمت را نشناخته اند. چون قائم پبای خیزد، بیست و پنج قسمت دیگر را بیرون آورد و در میان مردم پراکند. موسوعه احادیث المهدي (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، ج ۴، ص ۵۳.

حدیث ۱۱

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: اذا قام قائمنا فانه یقسم بالسویة و یعدل فی خلق الرحمن البر منهم و الفاجر. چون قائم ما پبای خیزد بطور مساوی تقسیم می کند و در میان خلق خدا - با نیک و بد - به عدالت رفتار می نماید. علل الشرایع، ص ۱۶۱

حدیث ۱۲

قال الباقر (علیه السلام) فی صفة المهدي: يعطیکم فی السنة عطاءین و یرزقکم فی الشهر رزقین و تؤتون الحکمة فی زمانه حتی ان المرثة لتقضی فی بیتها بکتاب الله تعالی و سنة رسول الله. امام باقر (علیه السلام) در توصیف مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فرمودند: در سال دو بار بر شما بخشش می فرماید و در هر ماه دوبار روزی می دهد. در زمان او حکمت به شما داده شود، تا آنجا که زن در خانه خویش بر اساس کتاب خداوند و سنت پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) حکم می کند. الغیبه، نعمانی، ص ۱۵۸.

حدیث ۱۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کل ما فی ایدی شیعتنا من الارض فهم فیہ محللون حتی یقوم قائمنا فیجیبهم طسق ما کان فی ایدیهم و یتروک الارض فی ایدیهم و اما ما کان فی ایدی غیرهم فان کسبهم من الارض حرام علیهم حتی یقوم قائمنا فیاخذ الارض من ایدیهم و یخرجهم صغرة. همه زمینهایی که در اختیار شیعیان ماست بر آنان حلال است تا آنکه قائم ما قیام نماید و از آنان مالیات زمینهایی را که در اختیار آنان است بستاند و زمین را به ایشان واگذار نماید. اما زمینهایی که در اختیار غیر شیعیان است، در آمد آنان از این زمینها حرام است تا وقتی که قائم ما بیای خیزد و زمین را از آنان باز ستاند و با ذلت آنان را بیرون براند. الکافی، ج ۱ ص ۴۰۸

حدیث ۱۴

قال امیرالمؤمنین (علیه السلام) فی توصیف المهدي (علیه السلام): فلا یتروک عبدا مسلما الا اشتراه و اعتقه و لا غارما الا قضی دینه و لا مظلماً لاحد من الناس الا ردها و لا یقتل قتیل الا قضی عنه دینه و الحق عیاله فی العطاء. امیر مؤمنان (علیه السلام) در توصیف امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: هیچ برده مسلمانی باقی نمی ماند مگر آنکه مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) او را خریده و آزاد می سازد و بدهکاری نیست مگر آنکه وام او را پردازد. ستمی بر کسی نمی رود مگر آنکه داد او را بستاند. کسی کشته نمی شود مگر اینکه قرض او ادا می کند و خانواده اش را تحت پوشش کمکهای خویش قرار می دهد. الامام المهدي، ص ۶۳۱.

حدیث ۱۵

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم): علامة المهدي ان یكون شديدا علی العمال جوادا بالمال رحیما بالمساكين. پیامبر گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: از نشانه های مهدی است: سختگیری در برخورد با کارگزاران. بخشندگی مال. مهربانی و رحمت با تهیدستان. موسوعة احادیث الامام المهدي، ص ۲۴۶، ج ۱، روایت ۱۵۲.

حدیث ۱۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: القائم من ولدی... و سنته سنتی یقیم الناس علی ملتی و شریعتی و یدعوهم الی کتاب الله عزوجل. قائم از فرزندان من است، شیوه و سنت او سنت من است و مردم را بر اساس دین و شریعت من بر پای می دارد و به کتاب خداوند دعوت می کند. بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۷۳، روایت ۱۹.

حدیث ۱۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: انه يستخرج الكنوز و يقسم المال. (امام مهدی علیه السلام) گنجها را استخراج می کند و ثروتها را تقسیم می نماید. منتخب الاثر، ص ۴۷۲.

حدیث ۱۸

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: ان فی امتی المهدی... فیجی الیه رجل فیقول: یا مهدی اعطنی، اعطنی! قال: فیحیی له فی ثوبه ما استطاع ان یحمله. مهدی (علیه السلام) از امت من است... شخص به محضر او می آید و می گوید: ای مهدی! به من چیزی بده! مرا چیزی ببخش! پس آن حضرت به اندازه ای که آن مرد بتواند بردارد و حمل کند (ثروت و مال) در دامان او می ریزد. سنن ترمذی، ج ۴، ص ۴۳۹، روایت ۲۲۳۲.

حدیث ۱۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: ان علی بن ابی طالب امام امتی... و من ولده القائم المنتظر الذی یملاء الله به الارض عدلا و قسطا کما ملئت جورا و ظلما. براستی که علی بن ابی طالب (علیه السلام) امام امت من است... و قائم از نسل اوست. آن کس که زمین را از عدالت و مساوات لبریز می کند، آنگونه که از ستم و بیداد لبریز گشته باشد. کشف الغمّه، ج ۳، ص ۳۲۸

حدیث ۲۰

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: یبلغ من رد المهدی المظالم حتی لو کان تحت ضرس انسان شی انتزعه حتی یرده. کار امام مهدی (علیه السلام) در باز پس گرفتن حقوق بدانجا رسد که اگر در بن دندان انسانی حق فردی دیگر نهاده باشد، آن را باز پس گرفته و (به صاحب حق) بر می گرداند. موسوعه احادیث الامام المهدی، ج ۱، ص ۲۲۱

حدیث ۲۱

قال العسکری (علیه السلام): (فی صفه القائم (علیه السلام)) فاذا قام قضی بین الناس بعلمه کقضاء داود (علیه السلام) لا یساءل البینه. امام حسن عسکری (علیه السلام) در توصیف حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فرمودند: چون او قیام نماید، بین مردم بر اساس دانش خود حکم کند همانند قضاوت حضرت داود، و درخواست شاهد نمی کند. الکافی، ج ۱، ص ۵۰۹، روایت ۱۳.

حدیث ۲۲

قال الامام الصادق - علیه السلام - : إِنَّ قَائِمَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ إِذَا قَامَ لَبَسَ ثِيَابَ عَلِيٍّ - علیه السلام - . امام صادق - علیه السلام - فرمودند: بدرستی که هنگامی که قائم ما اهل بیت قیام نماید، لباسی همانند لباس امیر المؤمنین خواهد پوشید. «سفینه البحار، ج ۲، ص ۵۰۴»

حدیث ۲۳

عن امیرالمؤمنین - علیه السلام - قال: الا و انّ من أدركها منا يسرى فيها بسراج منيرٍ و يحذو فيها على مثال الصالحين. امام علی - علیه السلام - فرمودند: بدانید که همانا آن کسی که از ما (مهدی - عجل الله تعالی فرجه الشریف -) فتنه های آینده را دریابد، با چراغی روشن در آن گام می نهد و بر همان سیره و روش صالحان (پیامبر و ائمه) رفتار می کند. «نهج البلاغه، خطبه ۱۵۰»

حدیث ۲۴

قال امیر المؤمنین - علیه السّلام - : هو شابٌ مربعٌ، حَسَنُ الوجهِ حَسَنُ الشَّعرِ، یَسِیلُ شَعْرُهُ علی منکبیهِ و نُورٌ وَجْهِهِ یَعْلُو سَوَادَ لِحِیَّتِهِ و رأسِهِ. امام علی - علیه السّلام - فرمودند: او (مهدی - عجل الله تعالی فرجه الشریف -) جوانی است چهار شانه، نیکو روی و زیبا موی که مویش بر شانه اش ریخته و نور صورتش بر سیاهی موی سر و صورتش برتری دارد. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۶»

حدیث ۲۵

عن ایوب ابن نوح قال: قلت لابی الحسن الرضا - علیه السّلام - : اَنَا نَرْجُوا أَنْ تَكُونَ صَاحِبَ هَذَا الْأَمْرِ ... ایوب بن نوح گوید: به امام رضا - علیه السّلام - عرضه داشتم که ما امید داریم شما صاحب الامر باشید و خداوند امر ظهور را به راحتی و بدون جنگ به شما واگذار کند، همانا ما با شما بیعت کرده و درهم ها را بنام شما ضرب می کنیم، حضرت - علیه السّلام - فرمودند: از ما اهلیت احدی نیست که نامه های (فراوانی) برای او بیاید و با انگشتان به او اشاره شود و از مسائل (متفاوتی) از او سؤال شود و اموالی برایش بیاورند مگر اینکه کشته می شود یا می میرد تا اینکه خداوند برای این امر پسر بچه ای از ما اهل بیت را مبعوث می کند «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۷»

حدیث ۲۶

عن ابی جعفر - علیه السّلام - : ان الله تبارک و تعالی حیثُ خَلَقَ الخَلْقَ ... أَخَذَ المِثاقَ علی اُولی العزمِ اَنّی رُبُّکُمْ و محمدٌ رسولی و علی امیر المؤمنین و اوصیائهُ من بعده وُلاءُ امری و حُزَّانُ علمی ... امام باقر - علیه السّلام - فرمودند: خداوند تبارک و تعالی زمانی که مخلوقات را آفرید ... از پیامبران اولی العزم پیمان گرفت که من پروردگار شمایم و محمد فرستاده من است و علی و جانشینان بعد از او والیان امر و مخزن علم من هستند و همانا به وسیله مهدی دینم را یاری می کنم و حکومتم را بر پا می سازم و از دشمنانم انتقام می گیرم و به وسیله او همه را به بندگی خود می کشانم، خواه از روی اطاعت باشد و خواه از روی اکراه. «الکافی، ج ۲، ص ۸»

حدیث ۲۷

قال ابو جعفر - علیه السّلام - : انّ القائمَ اذا قام بمکةً و ارادَ أَنْ یَتَوَجَّهَ الی الکوفه فیه نادى مُنادیه الا لا یحملُ احدٌ منکم ... امام باقر - علیه السّلام - فرمودند: همانا قائم زمانی که در مکه قیام کرد و خواست به سوی کوفه حرکت کند، منادیش ندا می دهد. «آگاه باشید هیچ کس از شما غذا و نوشیدنی حمل نکند» و حضرت، سنگ موسی بن عمران را همراه خود دارند و آن بار شتری است، پس در هیچ جای فرود نمی آیند مگر اینکه چشمه ای از آن می جوشد، پس هر کس گرسنه یا تشنه باشد سیر می شود و این توشه آنها تا نجف است. «الکافی، ج ۱، ص ۲۳۱»

حدیث ۲۸

عن ابی جعفر - علیه السّلام - قال: السُّفیانی و القائمُ فی سِنَیْهِ واحدهً. امام باقر - علیه السّلام - فرمودند: خروج سفیانی و قیام قائم - علیه السّلام - در یک سال اتفاق می افتد. «اثبات الهداء، ج ۷، ص ۴۲۶»

حدیث ۲۹

قال ابو جعفر - علیه السّلام - و قد سألته عن القائم - علیه السّلام - فقال: لا يكون حتى ينادى مناد من السماء يسمع اهل المشرق و اهل المغرب حتى يسمع الفتاة في حذرهما. امام باقر - علیه السّلام - در جواب سئوالی که در مورد قائم - علیه السّلام - از او پرسیده شده بود، فرمودند: (مهدی - عجل الله تعالی فرجه الشریف -) قیام نمی کند تا آن که منادیی از آسمان ندا دهد، ندایی که اهل شرق و غرب عالم، حتی دختران پرده نشین از پس پرده آنرا می شنوند. «اثبات الهداة، ج ۷، ص ۴۲۴»

حدیث ۳۰

قال رسول الله - صَلَّى الله عليه و آله - : طوبى لمن ادرك قائم اهل بيتى و هو مقتد به قبل قيامه يأتهم به و بائمه الهدى من قبله و يبرأ الى الله من عدوهم أولئك رفقاءى و اكرم أمتى على. پیامبر اکرم - صَلَّى الله عليه و آله - فرمودند: خوشا به حال کسی که زمان قائم اهل بیت مرا را درک کند، در حالی که قبل از قیامش از او پیروی می کرده، به او و ائمه هدی قبل از او متمسک شده و از دشمنانشان به سوی خداوند بیزاری می جسته است، آنها دوستان من و کریم ترین امت من هستند. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۷۲»

حدیث ۳۱

قال رسول الله - صَلَّى الله عليه و آله - : والذى بعثنى بالحق نبياً لو لم يبق من الدنيا الا يومٌ واحدٌ لاطال الله ذلك اليوم حتى يخرج منه ولدى المهدي فينزل روح الله عيسى بن مريم - عليه السّلام - فيصلى خلفه. پیامبر اکرم - صَلَّى الله عليه و آله - فرمودند: قسم به آن کس که مرا به حق به نبوت مبعوث کرد اگر از دنیا جز یک روز باقی نماند خداوند آن روز را آنقدر طولانی می کند تا فرزندم مهدی در آن روز قیام کند، پس عیسی بن مریم - علیه السّلام - فرود می آید و پشت سرش نماز می خواند. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۷۱»

حدیث ۳۲

قال رسول الله - صَلَّى الله عليه و آله - : ان خلفائى و اوصيائى و حجاج الله على الخلق بعدى اثنا عشر أولهم اخى و آخرهم ولدى ... قال المهدي يملأها قسطاً و عدلاً پیامبر اکرم - صَلَّى الله عليه و آله - فرمودند: همانا جانشینان و اوصیاء من و حجت های الهی بر مردم بعد از من دوازده نفرند، اولی آنها برادرم (علی) و آخرینشان فرزندم می باشد ... مهدی که دنیا را از قسط و عدل پر می کند ... «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۷۱»

حدیث ۳۳

قال رسول الله - صَلَّى الله عليه و آله - : الأئمة بعدى اثنا عشر، عدد شهور الحول و منا مهدى هذه الأئمة له هيبه موسى و بهاء عيسى و حكم داود و صبر ايوب. پیامبر اکرم - صَلَّى الله عليه و آله - فرمودند: ائمه بعد از من ۱۲ نفرند؛ به تعداد ماه های سال و مهدی این امت از ما است، هبیتی موسی گونه دارد و به زیبایی مانند عیسی است و در حکم مانند داود و صبری ایوب وار دارد. «منتخب الاثر، ص ۲۶»

حدیث ۳۴

عن النبى - صَلَّى الله عليه و آله - : الأئمة من بعدى اثنا عشر أولهم انت يا على و آخرهم القائم المهدي يفتح الله على يده مشارق

الارض و مغاربها. پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: ائمه بعد از من ۱۲ نفرند اولینشان تویی ای علی و آخرینشان مهدی قائم است، خداوند بدست او شرق و غرب زمین را فتح می کند. «صراط المستقیم، ج ۲، ص ۱۲۶»

حدیث ۳۵

عن الامام ابی جعفر - علیه السلام - قال: يَظْهَرُ الْمَهْدِيُّ بِمَكَّةَ عِنْدَ الْعِشَاءِ مَعَهُ رَايَةُ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - وَقَمِيصُهُ وَسَيْفُهُ وَعَلَامَاتٌ وَنُورٌ وَبَيَانٌ. امام باقر - علیه السلام - فرمودند: مهدی (موعود (عج)) هنگام نماز عشا در مکه در حالی که پرچم رسول الله بر دست و پیراهن او را در بدن و شمشیر وی را با خود دارد، ظهور می کند و با او نشانه ها و نورانیت و بیان ویژه ای است. «روضه الکافی، ج ۲، ص ۱۴۵»

حدیث ۳۶

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قَالَ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقَائِمِ فَلْيَنْتَظِرْ وَلْيَعْمَلْ بِالْوَرَعِ وَمَحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ وَهُوَ مُنْتَظَرٌ فَإِنْ مَاتَ وَقَامَ الْقَائِمُ بَعْدَهُ كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ أَدْرَكَهُ. امام صادق - علیه السلام - فرمودند: کسی که دوست می دارد از اصحاب امام قائم بشمار آید، پس در انتظار بسر برد و ورع و پارسایی را پیشه خود سازد و به محاسن اخلاق پردازد، این چنین کسی را منتظر گویند و اگر بمیرد در حالیکه امام خود را زیارت نکرده باشد، پاداش وی بسان کسانی است که در رکاب امام حضور دارند. «مستدرک سفینه البحار، ج ۶، ص ۱۸۴»

حدیث ۳۷

عَنْ زُرَّارَةَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قَالَ: يُنَادِي مُنَادٍ بِاسْمِ الْقَائِمِ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قُلْتُ: خَاصُّ أُمَّ عَامٍّ؟ قَالَ: عَامٌّ يَسْمَعُ كُلُّ قَوْمٍ بِلِسَانِهِمْ، قُلْتُ فَمَنْ يُخَالِفُ الْقَائِمَ وَقَدْ نُودِيَ بِاسْمِهِ؟ قَالَ لَا يَدْعُهُمْ إِلَّا بِلِسَانِهِمْ... زُرَّارَةَ مِي گويد: امام صادق - علیه السلام - فرمودند: منادی ای به نام «قائم آل محمد» - صلی الله علیه و آله - (در جهان) ندایی می دهد. زراره گفت به امام گفتم: (طرف خطاب و یا شنونده آن) بعضی از مردم اند یا همه مردم؟ امام پاسخ داد: نداء عام است و همه با زبان خود آنرا می شنوند. به امام عرض کردم: پس چه کسی در برابر این وضوح و صراحت ابلاغ، به مخالفت برمی خیزد؟ امام پاسخ داد: ابلیس مردم را آن چنان مورد وسوسه خویش قرار می دهد که در پایان شب، مردم نسبت به قیام امام، شک می کنند. «منتخب الأثر، ص ۴۵۰»

حدیث ۳۸

قَالَ جَعْفَرُ الصَّادِقُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - : مَا كَانَ قَوْلُ لُوطٍ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - لِقَوْمِهِ «لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ» (سوره هود، آیه ۸۰) إِلَّا تَمَنَّى لِقُوَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ وَشِدَّةِ أَصْحَابِهِ وَهُمْ الرُّكْنُ الشَّدِيدُ... امام صادق - علیه السلام - فرمودند: گفتار حضرت لوط - علیه السلام - درباره قومش که فرمودند: «ای کاش مرا قوتی و یا پناهگاهی امن و استوار بود تا از شر شما محفوظ می ماندم» آرزویی است در حیطة قدرت قائم مهدی و استواری یارانش که عبارتند از رکن شدید، هر یک از یاران مهدی - علیه السلام - دارای قدرت چهل مرد هستند، دل‌های آنها از فولاد محکم تر است، اگر بر کوهها بگذرند کوهها درهم فرو ریزند و دست از شمشیرهای خود بر نمی دارند تا آنکه خدا از آنان راضی شود. «بناييع المودّه، ص ۹»

حدیث ۳۹

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - : إِنَّ قَائِمَنَا إِذَا قَامَ مَدَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِشَيْعَتِنَا فِي أَسْمَاعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ حَتَّى (لا) يَكُونَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَائِمِ بَرِيدٌ يُكَلِّمُهُمْ فَيَسْتَمْعُونَ وَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ وَهُوَ فِي مَكَانِهِ. امام صادق - عليه السَّلَامُ - فرمودند: همانا آنگاه که قائم ما ظهور کند، خداوند نیروی شنوایی و بینایی شیعیان و پیروان ما را آن چنان تقویت خواهد کرد که از فاصله بسیار دور صدای امام را می شنوند و آن حضرت را می بینند و با او صحبت می کنند، در صورتی که امام در جایگاه خویش مستقر است. «الکافی، ج ۸، ص ۲۴۰»

حدیث ۴۰

عن الامام ابی جعفر - عليه السَّلَامُ - قَالَ : إِذَا قَامَ قَائِمُنَا وَضَعَ اللَّهُ يَدَهُ عَلَى رُؤُوسِ الْعِبَادِ فَجَمَعَ بِهَا عُقُولَهُمْ وَكَمَلَتْ بِهَا أَخْلَاقَهُمْ. امام باقر - عليه السَّلَامُ - فرمودند: آنگاه که قائم ما قیام کند خداوند متعال عنایت خویش را متوجه مردم خواهد ساخت آن چنان که عقل آنان را جمع و حلم آنان کامل می گردد. «الکافی، ج ۱، ص ۲۵»

حدیث ۴۱

عَنِ الْإِمَامِ الصَّادِقِ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قَالَ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ فِي زَمَانِ الْقَائِمِ وَهُوَ بِالْمَشْرِقِ لَيَرَى أَخَاهُ الَّذِي فِي الْمَغْرِبِ وَكَذَا الَّذِي فِي الْمَغْرِبِ يَرَى أَخَاهُ الَّذِي فِي الْمَشْرِقِ. امام صادق - عليه السَّلَامُ - فرمودند: البته انسان با ایمان در زمان حضرت قائم در حالیکه در مشرق است، برادر و دوست خود را که در مغرب بسر می برد می بیند و همچنین، آنکس که در مغرب است، برادر خود را در مشرق می بیند. «بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۳۹۱»

حدیث ۴۲

قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - : يَعْطِفُ الْهَوَى عَلَى الْهُدَى إِذَا عَطَفُوا الْهُدَى عَلَى الْهَوَى وَيَعْطِفُ الرَّأْيَ عَلَى الْقُرْآنِ إِذَا عَطَفُوا الْقُرْآنَ عَلَى الرَّأْيِ فَيُرِيكُمْ كَيْفَ عَدَلُ السَّيْرِ وَيُحْيِي مَيِّتَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ. أميرالمؤمنین - عليه السَّلَامُ - فرمودند: (مهدی موعود - عليه السَّلَامُ - پس از ظهور) هوای نفس را مطیع دین می سازد در صورتی که در جهان، دین در محور هوای نفس تفسیر می گردد و همچنین اظهار نظرها را پیرو نظر قرآن می سازد در حالیکه عکس آن می باشد و مشاهده خواهید کرد که چگونه سیره ها بسوی شاه راه حقیقت تغییر مسیر خواهد داد و قرآن و سنت فراموش شده و متروک، حیات خویش را در جامعه باز می یابند. «نهج البلاغه، خطبه ۱۳۶»

حدیث ۴۳

قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - : وَتَخْرُجُ الْأَرْضُ أَفَالِيدَ كِبْدِهَا وَتُلْقَى إِلَيْهِ سَلِمًا مَقَالِيدَهَا. أميرالمؤمنین - عليه السَّلَامُ - فرمودند: (هنگامی که امام زمان قیام کند) زمین قطعات جگر (گنجینه های ارزنده) درون خود را بیرون می ریزد و کلیه خزینه های خود را به امام تسلیم می کند. «ارشاد مفید، ص ۳۵۹»

حدیث ۴۴

عَنِ الْإِمَامِ ابِي جَعْفَرٍ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قَالَ : الْقَائِمُ مِنَّا مَنْصُورٌ بِالرُّعْبِ مُؤَيَّدٌ بِالتَّصِيرِ تَطْوِي لَهُ الْأَرْضُ وَتَظْهَرُ لَهُ الْكُنُوزُ وَتَبْلُغُ سُلْطَانُهُ الْمَشْرِقَ وَالْمَغْرِبَ وَيُظْهِرُ بِهِ اللَّهُ دِينَهُ كُلَّهُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ فَلَا يَبْقَى عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ خَرَابٌ إِلَّا - عُمَرُ. امام باقر - عليه السَّلَامُ - فرمودند: قائم ما بر اثر رعب و ترسی که در دل های مخالفان ایجاد می شود، پیروز می گردد، زمین در اختیار او قرار می گیرد، همه

گنجینه های نهفته در دل زمین برای او ظاهر می شوند، قدرت حکومت او شرق و غرب عالم را فرا می گیرد و دین خدا بوسیله او به همگان عرضه می شود. گرچه کفار را ناخوش آید. و در سطح زمین خرابه ای باقی نمی ماند، جز آنکه به آبادانی تبدیل گردد. «المحجۃ البيضاء، ج ۴، ص ۳۴۱»

حدیث ۴۵

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: القائم منا منصور بالرعب مؤید بالنصر... یبلغ سلطانه المشرق و المغرب... فلا یبقی علی وجه الارض خراب الا- عمر. قائم ما به وسیله بیم، یاری شود و با پیروزی تائید گردد. حکومت او مشرق و مغرب را فرا گیرد. پس در تمامی روی زمین خرابی باقی نمی ماند مگر آنکه آباد شود. منهاج البراعه، ج ۸، ص ۳۵۳.

حدیث ۴۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: اذا ظهر القائم سوی بین الناس حتی لا تری محتاجا الی الزکاة. چون قائم (علیه السلام) ظهور کند آنگونه بین مردم به مساوات رفتار نماید که نیازمند به دریافت زکات دیده نشود. بحار الانوار ج ۵۲، ص ۳۹۰، روایت ۲۱۲.

حدیث ۴۷

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: اذا قام القائم من آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم): ضرب فساطیط لمن یعلم الناس القرآن علی ما انزل الله. چون قائم آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) کند نماید، خیمه هایی برپای دارد تا افرادی قرآن را آنگونه که خدای نازل فرموده است به مردم بیاموزند. نواب الدهور، ح ۳، ص ۴۰۹.

حدیث ۴۸

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: یهدم ما کان قبله کما هدم رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) امر الجاهلیة و یتساءنف الاسلام جدیدا. او (امام مهدی علیه السلام) آنچه را پیش از او بوده است در هم ریزد؛ آنگونه که رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) امور جاهلیت را در هم ریخت. مهدی (علیه السلام) اسلام را به گونه ای تازه و جدید می آغازد. الغیبة، نعمانی، ص ۱۵۲.

حدیث ۴۹

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: اذا قام القائم (علیه السلام) یوسع الطريق الاءعظم... و یهدم کل مسجد علی الطريق و یسد کل کوۃ الی الطريق و کل جناح و کنیف و میزاب الی الطريق. چون قائم (علیه السلام) قیام کند، راههای اصلی را توسعه می دهد و هر مسجدی را که مانع را باشد ویران می سازد و هر پنجره را که به سوی راههای عمومی گشوده باشد و نیز هر گونه ایوان و آبریزگاه و ناودانی را که به طرف راههای عمومی باشد می بندد. الغیبة، شیخ طوسی، ص ۴۷۵.

حدیث ۵۰

قال الباقر (علیه السلام): فی قوله تعالی (و لمن انتصر بعد ظلمه (۳)): ذلك القائم (علیه السلام) اذا قام انتصر من بنی امیه و من المکذبین و من النصاب. امام باقر (علیه السلام) درباره این آیه شریفه (و برای آن کس که انتقام کشد پس از ستمی که بر او رفته است) فرمودند: منظور از این آیه، قائم آل محمد (علیه السلام) است، چون او قیام کند از بنی امیه و تکذیب کنندگان و دشمنان

انتقام بگیرد. تفسیر برهان، ج ۱، ص ۲۱۲.

حدیث ۵۱

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: صاحب الامر یضع سیفه علی عاتقه ثمانیه اشهر. صاحب الامر شمشیرش را به مدت هشت ماه بر شانه خویش می گذارد (و به نبرد پیوسته می پردازد). کمال الدین، ص ۳۱۸، روایت ۵.

حدیث ۵۲

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ثم یرجع الی الکوفه فیبعث الثلاث مائه و البضعه عشر رجلا الی الافاق کلها فیمسح بین اکتافهم و علی صدورهم فلا یتعایون فی قضاء. سپس (امام مهدی علیه السلام) به شهر کوفه بر می گردد و سیصد و ده نفر و اندی را به تمامی اطراف می فرستد و دستی بر بین شانه ها و سینه های آنان می کشد، پس در هیچ قضاوتی در نمی ماند. الامام المهدی، ص ۵۴۳.

حدیث ۵۳

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: فی القائم منا سنن من الانبیاء... فاما من نوح فطول العمر و اما من ابراهیم فخفاء الولاده و اعتزال الناس و اما من موسی فالخوف و الغیبه و اما من عیسی فاختلف الناس فیه و اما من ایوب فالفرج بعد البلوی و اما من محمد فالخروج بالسیف. در قائم ما سنتها و ویژگیهایی از پیامبران وجود دارد: از نوح (علیه السلام) عمر طولانی، از ابراهیم (علیه السلام) مخفی بودن و ولادت و دوری گزینی از مردم، از موسی (علیه السلام) ترس و غیبت، از عیسی (علیه السلام) اختلاف مردم درباره او، از ایوب (علیه السلام) گشایش پس از گرفتاریها، و از محمد (علیه السلام) قیام با شمشیر. کشف الغمه، ج ۳، ص ۳۲۹.

حدیث ۵۴

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: لو قد خرج قائمنا لم یکن الا العلق و العرق، القوم علی السروج و ما لباس القائم الا الغلیظ و ما طعامه الا الجشب. چون قائم ما قیام کند، چیزی جز مرگ و عرق نخواهد بود. افراد همواره بر پشت اسبها (در نبرد) خواهند بود. لباس قائم لباسی خشن و غذایش طعامی ناگوار و بدمزه خواهد بود. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۵۹.

حدیث ۵۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: انه یخبر کل قوم بما استبتنوه و یعرف ولیه من عدوه بالتوسم. او (امام مهدی علیه السلام) از آنچه گروهها پنهان نموده اند خبر می دهد و دوست خود را از دشمنش به فراست باز می شناسد. صراط المستقیم، ج ۲، ص ۲۵۴.

حدیث ۵۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: و ما تستعجلون بخروج القائم؟ فوالله ما لباسه الا الغلیظ و لا طعامه الا الجشب و ما هو الا السیف و الموت تحت ظل السیف. چرا درباره قیام قائم شتاب می کنید؟ به خدا سوگند! لباسش جز لباسی ضخیم و خوراکش جز غذایی ناگوار نیست. قیام او جز شمشیر و مرگ در سایه شمشیر نیست. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۵۴.

حدیث ۵۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان قائمنا اذا قام لبس لباس علی (علیه السلام) و سار بسیرته. همانا چون قائم ما قیام کند، لباس علی (علیه السلام) را بپوشد و بر اساس شیوه و سیره او رفتار نماید. وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۳۴۸، روایت ۷.

حدیث ۵۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: یفقد الناس امامهم فیشهد الموسم فیراهم و لا یرونه. مردم امام خویش را نیابند (امامشان غایب از نظرها باشد پس امام هنگام حج در مراسم حج حضور یابد و ایشان را ببینند، ولی آنان وی را نبینند. وسائل الشیعه، ج ۸، ص ۹۶، روایت ۹.

حدیث ۵۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: فما تنکر هذه الائمة ان یفعل الله جل و عز بحجته كما فعل بیوسف ان یمشی فی اسواقهم و یطاء بسطهم حتی یاءذن الله فی ذلک له. چگونه این امت انکار می کنند که خداوند با حجت خویش آن گونه رفتار نماید که با حضرت یوسف رفتار نمود (امام زمان (علیه السلام) بصورت ناشناس) در بازارهایشان حرکت نماید و پای بر فرشهایشان بگذارد تا اینکه خدا در این باره به او اجازه (ظهور) بدهد. الکافی، ج ۱، کتاب الحجّه، ص ۱۳۴، روایت ۸۸۵.

حدیث ۶۰

قال الامام الصادق - علیه السلام - : ان قائمنا اذا قام مدّ الله عزّوجلّ لشیعتنا فی اسماعهم و ابصارهم حتی لا یكون بینهم و بین القائم برید، یکلمهم فیسمعون و یظنون الیه و هو فی مکانه. امام صادق - علیه السلام - فرمودند: وقتی قائم ما قیام کند، خداوند چشمان و گوشهای شیعیان ما را تیز می کند، به گونه ای که میان قائم و شیعیانش پیکی نیست، او صحبت می کند و آنها می شنوند و او را می بینند، در حالی که او در جای خود می باشد. «الکافی، ج ۸، ص ۲۴۱»

حدیث ۶۱

قال الامام الصادق - علیه السلام - : اذا قام القائم عرض الایمان علی کل ناصبٍ فان دخل فیهِ بحقیقهِ و الا صرّب عنقه او یودی الجزیه كما یودیها الیوم اهل الذمه. امام صادق - علیه السلام - فرمودند: زمانی که قائم - علیه السلام - قیام کند، ایمان را بر هر ناصبی (غیرمومنی) عرضه می کند، پس اگر واقعاً ایمان آورد او را رها می کند و اگر ایمان حقیقی نیاورد یا گردن او را می زند و یا او را مجبور به پرداخت جزیه می کند، چنانکه اهل ذمه امروز جزیه می دهند. «الکافی، ج ۸، ص ۲۲۷»

حدیث ۶۲

قال ابو عبدالله - علیه السلام - : ... اذا ادركت هذا الزمان فادع بهذا الدعاء: اللهم عرّفنی نفسک فانک ان لم تُعرّفنی نفسک لم اعرف نبيک، اللهم عرّفنی ... امام صادق - علیه السلام - فرمودند: ... هر گاه زمان غیبت را درک کردی پس این دعا را بخوان: خداوند! شناخت خودت را به من عطا کن، چرا که اگر تو خود را به من شناسانی، نییت را نخواهم شناخت، خداوند! رسولت را به من بشناسان، چرا که اگر شناخت رسولت را به من عطا نکنی، حجت تو (امام زمان) را نخواهم شناخت، خداوند! حجتت را به من بشناسان، چرا که اگر او را به من شناسانی از دینم گمراه می شوم. «الکافی، ج ۱، ص ۳۳۷»

حدیث ۶۳

قال ابو عبدالله - عليه السلام - : انَّ لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ غِيْبَةً الْمَتَمَسِّكَ فِيهَا بِدِينِهِ كَالْخَارِطِ لِلْقِتَادِ. امام صادق - عليه السلام - فرمودند: همانا برای صاحب الامر غیبتی است (پس) کسی در دوران او دین خود را حفظ کند، مانند کسی است که خار مغیلان را با دست بتراند. «الکافی، ج ۱، ص ۳۳۵»

حدیث ۶۴

عن الامام علی بن الحسین - عليه السلام - قال: ان اهل زمان غيبة، القائلون بامامته، المنتظرون لظهوره افضل اهل كل زمان. امام سجاد - عليه السلام - فرمودند: همانا مردم زمان غیبت که امامت او را پذیرفته اند و منتظر ظهور اویند، برتر از افراد همه زمانها هستند. «بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۲»

حدیث ۶۵

عن ابی عبدالله - عليه السلام - قال: صاحب هذا الامر تعمی ولادته علی (هذا) الخلق لئلا يكون لاحد في عنقه بيعه اذا خرج. امام صادق - عليه السلام - فرمودند: ولادت صاحب الامر - عليه السلام - بر این مردم پوشیده است تا بیعت هیچ کس در هنگام ظهور بر گردن او نباشد. «بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۹۵»

حدیث ۶۶

قال سليمان: فقلت للامام الصادق - عليه السلام - : فكيف ينتفع الناس بالحجّة الغائب المستور؟ قال: كما ينتفعون بالشمس اذا سترها السحاب. سليمان گوید: به امام صادق - عليه السلام - عرض داشتم: مردم چگونه از حجّتی (امام) که از نظر پنهان است، نفع می برند؟ حضرت فرمودند: همان گونه که از خورشید پشت ابر نفع می کنند (از او نیز نفع می برند). «بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۹۲»

حدیث ۶۷

قال ابو عبدالله - عليه السلام - : من أقرّ بالائمه من آبائي و وُلدي و جَید المهدی من وُلدي كان كمن أقرّ بجميع الانبياء و جحد محمداً - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ - نبوته. امام صادق - عليه السلام - فرمودند: هر کس به امامت ائمه هدی از پدران و فرزندانم اقرار کند ولی فرزندم مهدی را انکار نماید، مانند کسی است که به نبوت تمامی پیامبران اقرار کند اما نبوت محمد - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - را انکار نماید. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۴۵»

حدیث ۶۸

عن ام هانی قال: قلت لابی جعفر - عليه السلام - ما معنى قول الله تعالى «فلا أقسم بالخنس»؟ قال لي: يا ام هانی امام یخس سینه ستین و مأتین ثم یظهر كالشهاب یتوقد فی اللیلة الظلماء فان ادركت زمانه قرت عینك. ام هانی گوید به امام باقر - عليه السلام - عرض داشتم، معنی کلام خداوند در آیه «فلا أقسم بالخنس» (تکویر، ۱۵) چیست؟ حضرت فرمودند: ای ام هانی این آیه درباره امامی است که خود را از سال ۲۶۰ پنهان نموده (بگونه ای که مردم او را نمی شناسند). سپس مانند شهابی درخشان در شب تاریک، ظهور می کند پس اگر تو آن زمان را درک کردی چشمت روشن. «الکافی، ج ۱، ص ۳۴۱»

حدیث ۶۹

قال الامام الحسين - عليه السلام - : اما ان الصابر في غيبته على الاذى والتكذيب بمنزلة المجاهد بالسيف بين يدي رسول الله - صلى الله عليه وآله - . امام حسين - عليه السلام - فرمودند: همانا کسی که در زمان غیبت بر آزار و اذیت و تکذیب کردن ها صبر کند، همانند کسی است که با شمشیر در کنار رسول خدا - صلى الله عليه وآله - مبارزه می کند. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۳۳»

حدیث ۷۰

عن الامام الحسن - عليه السلام - قال: يُطيلُ الله عُمرَهُ في غَيْبِهِ ثُمَّ يُظهِرُهُ بِقُدْرَتِهِ في صُورَةِ شابِّ ابنِ دونَ اربعينَ سنَةٍ ذلكَ لِيُعْلَمَ أَنَّ اللهَ على كلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. امام حسن - عليه السلام - فرمودند: خداوند در زمان غیبت عمر او را طولانی می گرداند سپس او را با قدرت خود به صورت جوانی که سنش کمتر از چهل سال است ظاهر می کند تا همه بدانند خداوند بر هر چیزی تواناست. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۲۳»

حدیث ۷۱

عن النبي - صلى الله عليه وآله - قال: انت ابو الائمة الاحدى عشرة من صلبك مطهرون معصومون و منهم المهدي. پیامبر اکرم - صلى الله عليه وآله - (به امام علی - عليه السلام -) فرمودند: تو پدر یازده امام که از صلب تو هستند می باشی، امامانی پاک و معصوم و مهدی از آنهاست. «صراط المستقیم، ج ۲، ص ۱۲۶»

حدیث ۷۲

عن النبي - صلى الله عليه وآله - قال: يَخْرُجُ المهدي من وُلدي يَصْلِحُ اللهُ تعالى امره في لَيْلَةٍ فيملاً الارضَ عدلاً كما مُلئت جوراً. پیامبر اکرم - صلى الله عليه وآله - فرمودند: مهدی که از فرزندان من است، قیام می کند در حالی که خداوند یک شبه امر قیام او را اصلاح می کند پس زمین را همانگونه که پر از ظلم و ستم شده، پر از عدل و داد می کند. «صراط المستقیم، ج ۲، ص ۱۲۲»

حدیث ۷۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - لِفاطمَةَ في مرضِهِ: و الّذی نفسی بیده لا بُدَّ لِهذهِ الأُمَّةِ منِ مهديٍ و هو واللهِ مِنْ وُلْدِكِ. پیامبر اکرم در مریضی (ای که منجر به رحلتان شد) به حضرت فاطمه - علیها السلام - فرمودند: قسم به آن کسی که جانم در دست اوست، حتما مهدی و هدایت گری برای این امت می آید و قسم به خدا او فرزند تو است. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۶۷»

حدیث ۷۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - : لا بد للغلام من غيبة. فقيل له: و لِمَ يا رسول الله، قال: يخاف القتل. پیامبر اکرم - صلى الله عليه وآله - فرمودند: لازم است مهدی در حالی که پسر بچه است غائب شود، گفته شد: ای رسول خدا غیبت برای چه، حضرت فرمودند: می ترسد کشته شود. «بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۹۰»

حدیث ۷۵

عَنْ الامام الصادق - عليه السلام - قال: إذا قام قائم آل مُحَمَّدٍ - عليه السلام - حَكَمَ بَيْنَ النَّاسِ بِحُكْمِ دَاوُدَ - عليه السلام - لا يَحْتاجُ إِلَى بَيِّنَةٍ يُلْهِمُهُ اللَّهُ بِعِلْمِهِ. امام صادق - عليه السلام - فرمودند: آنگاه که قائم آل محمد - عليه السلام - ظهور کند در جامعه همچون داود پیامبر - عليه السلام - قضاوت خواهد کرد؛ در باب احکام صادره نیازی به شاهد و بیینه ندارد بلکه واقعیت و حقیقت امر را خداوند به وی الهام می کند و او مأمور است تا به علم خویش عمل کند. «الغیبه، ص ۱۲۲»

حدیث ۷۶

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ - عليه السلام - قال: فِيهِمْ رِجَالٌ لَا يَنَامُونَ اللَّيْلَ لَهُمْ دَوِيٌّ فِي صِلَوَاتِهِمْ كَدَوِيِّ النَّخْلِ يَبِيْتُونَ قِيَاماً عَلَى أَطْرَافِهِمْ وَيُضِيحُونَ عَلَى خِيُولِهِمْ ... شِعَارُهُمْ يَا لثَارَاتِ الْحُسَيْنِ إِذَا سَارُوا يَسِيرُ الرَّغْبُ أَمَامَهُمْ مَسِيرَةً ... امام صادق - عليه السلام - فرمودند: در میان آنان (لشگریان امام زمان - عجل الله تعالی فرجه الشریف -) رجالی دیده می شوند که شبها را بیدار می مانند و همچون زنبور عسل شب را در زمزمه (عبادت و راز و نیاز) به سر می برند و نیز شبها را در دفاع و نگهبانی بروز می رسانند، ... شعار آنان «یا لثارات الحسين» است وقتی که بحرکت درمی آیند ترس و وحشت نیز در پیشاپیش آنان در دلهای مخالفان ایجاد می شود و خداوند توسط آنان امام حق را نصرت می بخشد. «مستدرک سفینه البحار، ج ۶، ص ۱۸۴»

حدیث ۷۷

قال جعفر الصادق - عليه السلام - في هذه الآية (قل يوم الفتح لا ينفع الدين كفروا إيمانهم ولا هم ينظرون): يوم الفتح، يوم تفتح الدنيا على القائم ولا ينفع أحداً تقرب بالإيمان ما لم يكن قبل ذلك مؤمناً ... امام صادق - عليه السلام - در پیرامون آیه «قل يوم الفتح» فرمودند: روز فتح، همان روزی است که جهان، بدست قائم آل محمد فتح شود و آنروز کسی را که قبلاً ایمان نداشته است روی آوردن به دین، سودی ندهد ولی کسی که قبل از فتح امام ایمان آورده و به امامت امام معتقد بوده و در شمار منتظرانش باشد، از ایمان خویش، سود برد و بر شأن و مقامش افزوده شود و این پاداش دوستان و پیروان ما اهل بیت است. «منتخب الأثر، ص ۴۷۰»

حدیث ۷۸

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ - عليه السلام - قال: فِي وَصْفِ الْحَجَرِ وَالرُّكْنِ الَّذِي وُضِعَ فِيهِ قَالَ وَمِنْ ذَلِكَ الرُّكْنِ يَهْبُطُ الطَّيْرُ عَلَى الْقَائِمِ فَأَوَّلُ مَنْ يُبَايِعُهُ ذَلِكَ الطَّيْرُ وَهُوَ وَاللَّهُ جَبْرَائِيلُ وَإِلَى ذَلِكَ الْمَقَامِ يُسْنِدُ ظَهْرَهُ ... امام صادق - عليه السلام - در وصف رکنی که «حجر الأسود» بر آن نصب شده است، فرمودند: پرنده ای از روی آن رکن به سوی حضرت قائم به پرواز در می آید و اول کسی است که با او بیعت می کند و به خدا قسم این پرنده جبرئیل است و آن کسی که تکیه به این مقام می زند دلیل و حجت بر ظهور حضرت قائم است و این مکان شاهد است که چه کسانی در این مکان وفای به عهد می کنند. «بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۲۷۹»

حدیث ۷۹

عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - قال: يَنْزِلُ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ - عليه السلام - إِلَى الْأَرْضِ وَكَأَنَّ رَأْسَهُ يَقْطُرُ وَلَمْ يُصِبْهُ بَلَلٌ وَإِنَّهُ يَكْسِرُ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلُ الْخِزْيِيرَ وَيُفِيضُ الْمَالَ ... پیامبر اکرم - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: هنگام ظهور، عیسی مسیح - عليه السلام - به زمین باز می گردد و از بالای سرش قطره های آب فرو می ریزد ولی باو اصابت نمی کند و وی را تر نمی سازد. و مسیح کسی است که صلیب را می شکند، خوک را می کشد و اموال را تقسیم می کند و در حکومت مهدی - عليه السلام - امنیت ویژه ای در

زمین حکم فرماست به گونه ای که شیر با شتر و پلنگ با گاو و گرگ با گوسفند، زندگی می کنند. بچه ها با مارها بیازی مشغول می شوند و هیچ کدام به دیگری گزند نمی رسانند و عیسی - علیه السلام - چهل سال زندگی می کند و سپس می میرد و مسلمین بر او نماز می خوانند و دفنش می کنند. «حیوة الحیوان، ج ۱، ص ۷»

حدیث ۸۰

عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - قَالَ: ... يُخْرِجُ اللَّهُ مِنْ صُلْبِ الْحُسَيْنِ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - تِسْعَةً مِنَ الْأُئِمَّةِ أَمَنَاءَ مَعْصُومُونَ مِنَّا مَهْدِيُّ هَذِهِ الْأُمَّةِ إِذَا صَارَتِ الدُّنْيَا هَرَجًا وَ مَرَجًا وَ تَظَاهَرَتِ الْفِتْنُ وَ تَقَطَّعَتِ السُّبُلُ پیامبر اکرم - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: خداوند متعال، از صلب حسین ۹ نفر از ائمه و پیشوایان را بدنیا خواهد آورد، آنگاه که جهان در هرج و مرج فرو رود و فتنه ها دست به دست هم دهند و راههای جامعه بسته شود و وقتی که برخی از فتنه جویان به یاری یکدیگر بشتابند، بزرگ به کوچک ترحم نکنند و کوچک برای بزرگ احترام نگذارد (در این هنگام) خداوند متعال «مهدی» ما یعنی نهمین فرزند امام حسین را مبعوث خواهد ساخت، او دژهای گمراهی را فتح نموده و دل‌های غافلان را بیدار خواهد ساخت. حرکت و قیام او ماهیت دینی خواهد داشت همان دینی که من در آغاز آن قیام کرده ام، وی زمین را پر از عدل و داد خواهد ساخت چنانچه پر از ظلم شده باشد. «أنوار البهیة، ص ۱۷۴»

حدیث ۸۱

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : إِنْ قَائِمْنَا إِذَا خَرَجَ يَتَجَهَّ لُهُ ثَلَاثُمَاءَ وَ ثَلَاثَةَ عَشَرَ رَجُلًا عَدَدَ رِجَالِ بَدْرٍ، فَإِذَا كَانَ وَقْتُ خُرُوجِهِ كَانَ لَهُ سَيْفٌ مَعْمُودٌ فَيُنَادِيهِ السَّيْفُ: قُمْ يَا وَلِيَّ اللَّهِ فَاقْتُلْ أَعْدَاءَ اللَّهِ. پیامبر اکرم - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: آنگاه که قائم ما خروج کند، سیصد و سیزده تن به عدد شهدای بدر، وی را همراهی خواهند کرد و در زمان خروج آن حضرت شمشیری که در غلاف دارد ندا می دهد که: ای، ولی خدا برخیز و دشمنان خدا را نابود کن. «الإنصاف، ص ۲۳۱»

حدیث ۸۲

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : مَنْ أَنْكَرَ الْقَائِمَ مِنْ وُلْدِي فَقَدْ أَنْكَرَنِي. پیامبر اکرم - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: کسی که وجود قائم از فرزندان مرا انکار کند، مرا انکار کرده است. «منتخب الأثر، ص ۴۹۲»

حدیث ۸۳

امام باقر علیه السلام: إِذَا قَامَ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَارَ إِلَى الْكُوفَةِ فَهَدَمَ بِهَا أَرْبَعَةَ مَسَاجِدَ، فَلَمْ يَبْقَ مَسْجِدٌ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ لَهُ شَرْفٌ إِلَّا هَدَمَهَا وَجَعَلَهَا جَبِيَاءَ. زمانی که قائم علیه السلام به پا خیزد، به کوفه رفته، چهار مسجد را در آن ویران خواهد ساخت. پس کنگره هر مسجدی را که دارای آن باشد، ویران کرده، آن را بدون کنگره خواهد کرد. الإرشاد: ج ۲ ص ۳۸۵، الغیبة للطوسی: ص ۴۷۵ ح ۴۹۸ نحوه، إعلام الوری: ج ۲ ص ۲۹۱ کلها عن أبي بصير، روضة الواعظین: ص ۲۹۰، بحار الأنوار: ج ۵۲ ص ۳۳۹ ح ۸۴.

حدیث ۸۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: يَوْمَ النَّيروزِ هُوَ الْيَوْمُ الَّذِي يَظْهَرُ فِيهِ قَائِمُنَا أَهْلَ الْبَيْتِ؛ نورو، روزی است که قائم ما اهل بیت در آن ظهور می کند. بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۲۷۶

حدیث ۸۵

امام صادق علیه السلام: إِذَا قَامَ قَائِمٌ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَكَمَ بَيْنَ النَّاسِ بِحُكْمِ دَاوُدَ ، لَا يَحْتَاجُ إِلَى بَيِّنَةٍ ، يُلْهِمُهُ اللَّهُ تَعَالَى فَيَحْكُمُ بَعْلِمِهِ . زمانی که قائم آل محمد علیه السلام، قیام کند، به حکم داود میان مردم داوری می‌کند و نیازی به بیینه (شهود و مدرک) ندارد. خداوند متعال این حکم را به او الهام می‌کند و او به علمش قضاوت می‌کند. بحار الأنوار: ۱۴ / ۱۴ / ۲۳ منتخب میزان الحکمه: ۴۷۲

حدیث ۸۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: مثل قائم ما مثل وقوع قیامت است که وقت آنرا جز خدای تبارک و تعالی نمی‌داند و به احدی آشکار نسازد ... جز به صورت ناگهانی پیش نخواهد آمد. بحار الانوار جلد ۵۱ صفحه ۱۵۴

حدیث ۸۷

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: خداوند قائم ما را از پس پرده غیب برون آور و آن گاه او از ستمگران انتقام گیرد. اثبات الهداء ج ۷ ص ۱۳۸

حدیث ۸۸

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: بدان که میان خدای متعال و بندگانش خویشی و قرابتی نیست، و کسی که مرا انکار کند از من نیست و راه او راه پسر نوح است. (کمال الدین و تمام النعمه/ ۲/۴۸۴)

حدیث ۸۹

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: من مهدی هستم، منم قیام گر زمان، منم آن که زمین را آکنده از عدل می‌سازد، آنچنان که از ستم پر شده بود. (بحار الانوار/ ۵۲/۲)

حدیث ۹۰

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: اگر نبود که ما دوستدار صلاح شما هستیم و به شما لطف و مرحمت داریم، همانا به شما توجه و التفات نمی‌کردیم. (بحار الانوار/ ۵۳/۱۷۹)

حدیث ۹۱

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: تنها به سوی خدا دست نیاز برمی‌آورم و از او کفایت امور می‌خواهم و از او توفیق کار زیبا و شایسته را می‌طلبم و از او سرپرستی خویش را می‌خواهم. (بحار الانوار/ ۲۵/۱۸۳)

حدیث ۹۲

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: همانا من ایمنی بخش اهل زمین هستم، همچنان که ستارگان ایمنی بخش اهل آسمانند.

(بحار الانوار/۱۸۱/۵۳)

حدیث ۹۳

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: نفع بردن از من در زمان غیبتم مانند نفع بردن از خورشید هنگام پنهان شدنش در پشت ابرهاست.
(بحار الانوار/۱۸۱/۵۳)

حدیث ۹۴

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: هر یک از پدرانم بیعت یکی از طاغوت‌های زمان به گردنکشان بود، ولی من در حالی قیام خواهم کرد که بیعت هیچ طاغوتی به گردنم نباشد. (بحار الانوار/۱۸۱/۵۳)

حدیث ۹۵

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: من تنها بازمانده‌ی خدا در زمین و انتقام گیرنده از دشمنان او هستم. (بحار الانوار/۱۸۱/۵۳)

حدیث ۹۶

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: ما از اوضاع شما کاملاً آگاهیم و هیچ یک از احوال شما بر ما پوشیده نیست. (بحار الانوار/۵۱/۵۲)

حدیث ۹۷

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: من باقیمانده‌ی از آدم و ذخیره‌ی نوح و برگزیده‌ی از ابراهیم و خلاصه‌ی محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌باشم. (غیبت نعمانی/۲۸۱)

حدیث ۹۸

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: من آخرین جانشین پیامبرم و خداوند بواسطه‌ی من، بلا را از خانواده و شیعیانم بر طرف می‌کند.
(بحار الانوار/۳۰/۵۲)

حدیث ۹۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرمایند: لَتَمْلَأَنَّ الْأَرْضَ ظُلْمًا وَ عِدْوَانًا ثُمَّ لِيُخْرِجَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ بَيْتِي حَتَّى يَمْلَأَهَا قِسْطًا وَ عَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ ظُلْمًا وَ عِدْوَانًا؛ زمین از جور و تعدی پر می‌شود آنگاه مردی از خاندان من بیرون آید تا آن را از انصاف و عدل پر کند چنان که از ظلم و تعدی پر شده است. نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۰

امام سجاد (علیه السلام) می‌فرمایند: إِذَا قَامَ الْقَائِمُ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ الْعَاهَةَ وَ رَدَّ إِلَيْهِ قُوَّتَهُ؛ هنگامی که حضرت قائم عجل الله تعالی فرجه الشریف ظهور کند، خداوند ناراحتی‌ها و بلاها را از هر مؤمنی می‌زداید و به او قدرت و قوت عطا می‌کند.

بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۴۶، باب ۳۷.

حدیث ۱۰۱

امام حسن عسکری (علیه السلام) می فرمایند: إذا قام القائم أمر بهدم المنائر و المقاصير التي في المساجد؛ هنگامی که قائم (ع) قیام کند، دستور به خرابی مناره ها و اتاقکهای مخصوص پیش نمازها در مساجد دهد. الغیبه للشیخ الطوسی، ص ۱۳۳

حدیث ۱۰۲

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - : أَمَا وَاللَّهِ، لَوْ تَرَكُوا الْحَقَّ عَلَى أَهْلِهِ وَ اتَّبَعُوا عِتْرَةَ نَبِيِّهِ، لَمَا اخْتَلَفَ فِي اللَّهِ اثْنَانِ، وَ لَوْرَثَهَا سَلْفٌ عَنْ سَلْفٍ، وَ خَلَفَ بَعْدَ خَلْفٍ، حَتَّى يَقُومَ قَائِمُنَا، التَّاسِعُ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ - عليه السلام - ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند: به خدا سوگند، اگر حق - یعنی خلافت و امامت - را به اهلش سپرده بودند و از عترت و اهل بیت پیامبر (صلوات الله عليهم) پیروی و متابعت کرده بودند حتی دو نفر هم با یکدیگر درباره خدا - و دین - اختلاف نمی کردند. و مقام خلافت و امامت توسط افراد شایسته یکی پس از دیگری منتقل می گردید و در نهایت تحویل قائم آل محمد (علیه السلام) می گردید که او نهمین فرزند از حسین (علیه السلام) می باشد. بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۳۵۲، ح ۲۲۴

حدیث ۱۰۳

امام حسین علیه السلام : في بيان ما يحدث في زمن ظهور الإمام الحجة عليه السلام : وَ لَتَنْزِلَنَّ الْبَرَكَاتُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ حَتَّى إِنَّ الشَّجَرَةَ لَتَقْصِفُ مِمَّا يَزِيدُ اللَّهُ فِيهَا مِنَ الثَّمَرَةِ وَ لَتُوكَلُّ ثَمَرَةُ الشَّيْءِ فِي الصَّيْفِ وَ ثَمَرَةُ الصَّيْفِ فِي الشَّيْءِ وَ ذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: وَ لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ لَكِن كَذَّبُوا؛ در بیان آنچه هنگام ظهور امام زمان علیه السلام رخ می دهد: برکت از آسمان به سوی زمین فرو می ریزد، تا آن جا که درخت از میوه فراوانی که خداوند در آن می افزاید، می شکند. (مردم) میوه زمستان را در تابستان و میوه تابستان را در زمستان می خورند و این معنای سخن خداوند است که: (و اگر مردم آبادی ها ایمان می آوردند و تقوا پیشه می کردند، برکت هایی از آسمان و زمین به روی آنان می گشودیم، لیکن تکذیب کردند). (مختصر بصائر الدرجات، ص ۵۱).

حدیث ۱۰۴

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند: به سبب غیبت مهدی (علیه السلام) سردرگمی به وجود می آید که گروهی گمراه می شوند و گروهی دیگر بر هدایت می مانند. بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۱۸.

حدیث ۱۰۵

با مهدی ما حجت گسسته می شود. او پایان بخش سلسله امامان، نجات بخش امت و اوج نور و راز نهران است. بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۳۰۰.

حدیث ۱۰۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: امام و پیشوای خود را بشناس که اگر امام را شناختی، ظهور، زودتر روی دهد یا دیرتر، تو را

زیانی نمی رسد. بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۴۱.

حدیث ۱۰۷

امام علی (علیه السلام) می فرمایند: زمانی که قائم ما ظهور کند کینه ها از سینه بندگان بیرون می رود. (بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۳۱۶)

حدیث ۱۰۸

امام علی علیه السلام می فرمایند: أَصْحَابُ الْمَهْدِيِّ شَبَابٌ لَا كُهُولَ فِيهِمْ إِلَّا مِثْلَ كُحْلِ الْعَيْنِ وَالْمِلْحِ فِي الزَّادِ وَأَقْلُ الزَّادِ الْمِلْحُ؛ یاران مهدی (عج) جوان اند و کهن سالان در میان آنان کم اند، مانند سیرمه در چشم و نمک در زاد و توشه، که کمترین قسمت توشه، نمک است. الغیبه طوسی، ص ۴۷۶، ح ۵۰۱.

حدیث ۱۰۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: يَخْرُجُ نَاسٌ مِنَ الْمَشْرِقِ فَيُؤْتُونَ لِلْمَهْدِيِّ سُلْطَانَهُ؛ مردمی از مشرق قیام می کنند و زمینه حکومت مهدی را فراهم می آورند. کنز العمال، ح ۳۸۶۵۷

حدیث ۱۱۰

امام حسین (علیه السلام) می فرمایند: يَظْهَرُ اللَّهُ قَائِمَنَا فَيَنْتَقِمُ مِنَ الظَّالِمِينَ؛ خداوند قائم ما را از پس پرده غیبت بیرون می آورد و آن گاه او از ستم گران انتقام می گیرد. إثبات الهداء، ج ۷، ص ۱۳۸

حدیث ۱۱۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: لَوْ أَدْرَكْتَهُ لَخَدَمْتُهُ أَيَّامَ حَيَاتِي؛ اگر او [امام زمان علیه السلام] را در یابم، تمام عمر به او خدمت می کنم. الغیبه، نعمانی، ص ۲۴۵

حدیث ۱۱۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: الْمَهْدِيُّ مِنْ عِتْرَتِي مِنْ وُلْدِ فَاطِمَةَ مَهْدِي (عجل الله تعالی فرجه الشریف) از عترت من و از فرزندان فاطمه (سلام الله علیها) است. (بحار الأنوار، ج ۳۸، ص ۴۴)

حدیث ۱۱۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: الْمَهْدِيُّ مِنْ عِتْرَتِي مِنْ وُلْدِ فَاطِمَةَ؛ مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) از عترت من و از فرزندان فاطمه است. (بحار الأنوار، ج ۳۸، ص ۴۴)

حدیث ۱۱۴

امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فرمودند: أنا خاتم الأوصياء و بی يدفع الله البلاء عن أهلی و شیعتی من آخرین جانشین پیامبر هستم، و به وسیله من است که خداوند بلا را از خاندان و شیعیانم دور می سازد. (بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۳۰)

حدیث ۱۱۵

امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فرمودند: أنا بقیة الله فی أرضه و المُنْتَقِم من أعدائه؛ من ذخیره خدا در روی زمین و انتقام گیرنده از دشمنان او هستم. (تفسیر نورالثقلین، ج ۲، ص ۳۹۲)

حدیث ۱۱۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند: ... وضع یدیه علی رؤوس العباد فلا یبقی مؤمن الا صار قلبه اشد من زبر الحديد و اعطاه الله قوة اربعین رجلا. (امام مهدی علیه السلام) دست بر سر بندگان (خداوند) گذارد، پس هیچ مؤمنی باقی نمی ماند جز آن که قلبش محکم تر از پاره های آن گردد و خداوند به او نیروی چهل مرد را عنایت فرماید. کمال الدین، ص ۶۵۳.

خاندان عصمت (ع)

حدیث ۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: هر کس خداوند محبت اهل بیت (علیهم السلام) را به او بخشیده، به خیر دنیا و آخرت دست یافته است. الخصال/۵۱۵

حدیث ۲

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: من أصبح یجد برد حینا علی قلبه فلیحمد الله علی بادی النعم قیل و ما بادی النعم؟ قال: طیب المولد؛ هر کس صبح کند و خنکای محبت ما را در قلب خود بیابد، باید خدا را برای نخستین نعمت سپاس گوید، گفته شد نخستین نعمت چیست؟ فرمودند: حلال زادگی. امالی صدوق ۱/۵۶۲/۷۵۵

حدیث ۳

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: إني تارك فيكم الثقلين كتاب الله و عترتي أهل بيتي ما إن تمسكتم بهما لن تضلوا؛ من دو چیز ارزشمند در میان شما می گذارم؛ کتاب خدا، و عترت و اهل بیتم، اگر به آنها چنگ بزنید هرگز گمراه نمی شوید. غایه المرام ۱/۱۱۵

حدیث ۴

امام جواد (علیه السلام) فرمودند: نحن خزان الله علی علمه و غیبه و حکمته و اءوصیاء اءنبیائه، و عباد مکرمون. ما (خاندان پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) خزانه داران علم خدا و غیب و حکمت پروردگاریم. ما جانشینان انبیاء الهی و بندگان بزرگواریم. مستدرک عوالم العلوم ۲۳: ۱۶۰.

حدیث ۵

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): مَنِ بَكَى عَلٰى مُصَابِ هَذِهِ الْبِنْتِ (زَيْنَبَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ) كَانَ كَمَنْ بَكَى عَلٰى اَخَوَيْهَا الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ؛ هر کس بر مصیبت‌های این دختر (زینب) (علیها السلام) بگرید، همانند کسی است که بر برادرانش، حسن و حسین (علیها السلام) گریسته باشد. وفيات الائمه، ص ۴۳۱

حدیث ۶

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): أَنَا أَوْلُ وَاوَدٍ عَلٰى الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَكِتَابُهُ وَأَهْلُ بَيْتِي ثُمَّ أُمَّتِي، ثُمَّ أَسْأَلُهُمْ: مَا فَعَلْتُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ وَبِأَهْلِ بَيْتِي؟؛ من و کتاب خدا و اهل بیت من، نخستین گروهی هستیم که در روز قیامت بر خدای عزیز جبار وارد می‌شویم و سپس امت من. آنگاه من از آنها می‌پرسم که با کتاب خدا و با اهل بیت من چه کردید؟ الکافی: ج ۲، ص ۶۰۰، ح ۴

حدیث ۷

امام جواد (سلام الله علیه): مَنْ زَارَ قَبْرَ عَمَّتِي بِقَمِّ فَلَهُ الْجَنَّةُ؛ پاداش کسی که قبر عمه‌ام (فاطمه معصومه) را در قم زیارت کند بهشت است. میزان الحکمة: ح ۸۱۸۰

حدیث ۸

امام صادق (سلام الله علیه): وَتَدْخُلُ بِشَفَاعَتِهَا شَيْعَتِي الْجَنَّةَ بِأَجْمَعِهِمْ؛ همه شیعیان من با شفاعت او (حضرت معصومه (س)) وارد بهشت خواهند شد. بحار الأنوار، ج ۶۰، ص ۲۱۶

حدیث ۹

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: عَبَّاسٌ رَأَى خَدَّيْهِمَا مَسْحُورًا بِرُءُوسِ شُرَكَائِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛ عباس را نزد خدا منزلی است که روز قیامت همه شهیدان بر آن رشک می‌برند. الخصال ج ۱ ص ۶۸

حدیث ۱۰

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: به راستی محرم ماهی است که مردمان عهد جاهلیت جنگ و خونریزی را در آن حرام می‌شمردند لیکن خونهای ما را در این ماه حلال شمردند، و حرمت ما را شکستند و فرزندان و زنان را به اسارت کشیدند و آتش در خیمه‌های ما افروختند و آنچه در آنها زاد و توشه داشتیم به یغما بردند و حرمت رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) را در امر ما نگاه نداشتند. کتاب پیام عاشورا صفحه ۷۴

حدیث ۱۱

قال رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : مَا مِنْ هَدُودٍ إِلَّا وَفِي جَنَاحِهِ مَكْتُوبٌ بِالسِّيَرِيَانِيَّةِ آلُ مُحَمَّدٍ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ؛ رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: هیچ پرنده‌ای به نام هدهد وجود ندارد مگر آن که روی بال‌هایش به لغت سریانی نوشته شده است: آل محمد (صلوات الله علیهم اجمعین) بهترین مخلوق روی زمین می‌باشند. بحار الأنوار، ج ۲۷، ص ۲۶۱، ح ۲.

حدیث ۱۲

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم): .. فأنتم اهل البيت أهل الله عزوجل الذين بهم تمت النعمة واجتمعت الفرقه و ائتلفت الكلمه. پیامبر اکرم (صلى الله عليه وآله وسلم) فرمودند: شما اهل بیت، اهل الله هستید که به برکت شما، نعمت کامل گشته و پراکندگی بر طرف شده و اتحاد کلمه پدید آمده است. الکافی، جلد ۱، ص ۴۴۶

حدیث ۱۳

امام علی علیه السلام می فرماید: نَحْنُ أَقْمُنَا عَمُودَ الْحَقِّ وَ هَزَمْنَا جُيُوشَ الْبَاطِلِ؛ ما (اهل بیت) ستون‌های حق را استوار و لشکریان باطل را متلاشی کردیم. عیون الحکم والمواعظ، ص ۴۹۹.

حدیث ۱۴

حضرت مهدی (علیه السلام) می فرماید: حقانیت، با ما اهل بیت رسول خداست و کناره گیری برخی از ما، هرگز سبب وحشت ما نخواهد شد؛ چرا که ما دست پرورده های نیکوی پروردگار هستیم و دیگر آفریده های خداوند، دست پرورده های ما خواهند بود. بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۱۷۸.

حدیث ۱۵

امام صادق (علیه السلام) می فرماید: عموی ما، عباس بن علی، بصیرتی نافذ و ایمانی استوار داشت و همراه برادرش اباعبدالله جهاد کرد و نیکو از امتحان برآمد و به شهادت رسید. تنقیح المقال، ج ۲، ص ۱۲۸

حدیث ۱۶

حضرت زین العابدین (علیه السلام) می فرماید: برای حضرت ابوالفضل در نزد خداوند تبارک و تعالی، مقام شامخی است که همه شهیدان در روز قیامت به حال او غبطه می خورند. بحار الانوار، ج ۲۲، ص ۲۷۴

حدیث ۱۷

رسول خدا (صلى الله عليه وآله وسلم) می فرماید: اكرموا اولادى و حسنوا آدابى؛ اولاد مرا اکرام کنید و آداب مرا نیکو انجام دهید. ینابیع الحکمه، ج ۳، ص ۲۱۸

حدیث ۱۸

رسول خدا (صلى الله عليه وآله وسلم) می فرماید: من اكرم اولادى فقد اكرمنى ومن اهانهم فقد اهانتى؛ کسی که اولاد مرا اکرام و احترام کند، به من احترام کرده و کسی که به آنها اهانت کند، به من اهانت کرده است. ینابیع الحکمه، ج ۳، ص ۲۲۰

حدیث ۱۹

امام علی (علیه السلام) می فرماید: به خاندان پیامبرتان بنگرید و هر سو رفتند در پی آنان بروید. (نهج البلاغه، خ ۹۶)

حدیث ۲۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: مَثَلُ أَهْلِ بَيْتِي كَمَثَلِ سَيْفِيَّةِ نُوْحٍ مَنْ رَكِبَهَا فَقَدْ نَجِيَ وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا فَقَدْ هَلَكَ؛ اهل بیت من چون کشتی نوح است؛ هر که بر آن نشیند نجات یابد و آنکه از آن تخلف کند هلاک گردد. (عیون الاخبار، ج ۱، ص ۲۱۱)

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشرف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیت های گسترده مرکز: الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ... د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۴۵۰۲۳۵) ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ... ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید / حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ

تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: ۵۳-۵۳۰۹-۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۱ IR۹۰ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در گرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجّت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

